

เลยโอบก

ได้รับเรียกให้รับใช้:
ถึงเวลาแล้ว
หน้า 20

ข้อคิดจากพระคัมภีร์มอรมอน
สำหรับช่วงเวลายากลำบาก หน้า 30

ท่านจะให้อาหารหมาป่า
ตัวไหน หน้า 52

กิจกรรมครอบครัว: นับถอยหลัง
จนถึงการประชุมใหญ่ หน้า 63

© เอสส์เพธ ยังก์, ไม่อนุญาตให้ทำสำเนา

เธอทำงานด้วยมืออย่างเต็มใจ โดย เอสส์เพธ ยังก์

ลิเดียเป็นคนขายผ้าสีม่วงในเมืองริยาทรา เธอทำงาน “ด้วยมืออย่างเต็มใจ” (ข้อ 13) เช่นเดียวกับภรรยาที่ดีซึ่งบรรยายไว้ใน สุภาษิต 31 เธออยู่ในกลุ่มคนที่ฟังอัครสาวกเปาโลและ “พระเจ้าได้ทรงเปิดใจ [ของเธอ] ให้สนใจในถ้อยคำซึ่งเปาโลได้กล่าว” (กิจการ 16:14) หลังจากเธอกับครอบครัวได้รับบัพติศมาแล้ว เธอเชิญเปาโลมาที่บ้านและสอนเธอเพิ่มเติม (ดู ข้อ 15)

เลียโฮนา กันยายน 2012

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: แบ่งปันพระกิตติคุณด้วยใจจริง โดย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: ความต้องการพิเศษ และการรับใช้ที่ให้

บทความพิเศษ

- 12 สร้างศรัทธาในพระคริสต์ โดย เอ็ลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
ศรัทธาของเราเป็นได้มากกว่า
หลักธรรมแห่งการกระทำ

ภาพปก

ปกหน้า: ภาพถ่ายโดย โรเบิร์ต คาเซย์
ปกหลัง: ภาพถ่ายเอื้อเฟื้อโดย แกรนท์ และ
เทอร์รี ไวท์ไซด์

- 16 แบ่งปันพระกิตติคุณโดยแบ่งปันตัวท่าน โดย สเตฟานี เจ. เบิร์นส์ และ ดารีซี เจนเซิน
เมื่อตัวเราเปลี่ยนใจเลื่อมใสแล้ว เรา
สามารถแบ่งปันพระกิตติคุณผ่านวิธีที่
เราคำนึงชีวิต
- 20 ผู้สอนศาสนาอาวุโส: ตอบรับการ
เรียกของศาสดาพยากรณ์
โดย เคนดรา แครนดอลล์ วิลเลียมสัน
การเอาชนะอุปสรรคของการรับใช้เป็น
ผู้สอนศาสนาต้องใช้ศรัทธาแต่นำรางวัล
มากมายมาให้
- 30 วิธีที่สานุศิษย์ของพระคริสต์ดำเนินชีวิต
ในช่วงสงครามและความรุนแรง
โดย เดวิด เบรนท์ มาร์ช
พระคัมภีร์มอรมอนสอนว่าสานุศิษย์ที่
ซื่อสัตย์มีความหวังได้ในเวลาที่ยาก
ลำบาก
- 35 การเก็บเกี่ยวจะมาถึง
โดย ไมเคิล อาร์. มอร์ริส
เมื่อเราเชื่อฟัง พระของพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามาถึง
แน่นอน

ปกิณกะ

- 8 สมุดบันทึกการประชุมใหญ่
เดือนเมษายน
- 9 เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน:
ใช้สิทธิ์เสรีอย่างฉลาด
- 10 เราพูดถึงพระคริสต์: รักศัตรูของผม
สงวนนาม
- 26 บ้านเรา ครอบครัวยุคเรา: พระของการ
มีใจจดจ่ออยู่ที่พระวิหาร
โดย โจชัว เจ. เพอร์คีย์
- 38 เสียงวิสุทธิชน
- 74 ข่าวศาสนจักร
- 79 แนวคิดสำหรับการสังสรรค์
ในครอบครัว
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก:
ฉันมีค่าเท่าไร
โดย อาดัม ซี. โอลสัน

42

42 ท่านกล่าวกับเรา: ท่านทั้งหลาย เป็นความสว่างของโลก โดย เอเดรียน โอชาว

48

ดูว่าท่านจะหา เลียโฮนาที่ซ่อน อยู่ในฉบับนี้ได้ หรือไม่
คำใบ้: เข้าร่วม “ปฐมวัย”

- 46 เจาะประเด็น
- 48 รักษาสมดุลในชีวิตท่าน
โดย เอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด
หลักการแปดประการจะช่วยให้ท่านอยู่อย่างสมดุลในโลกที่ไม่สมดุล
- 51 โปสเตอร์: ใช้เวลาอย่างฉลาด
- 52 เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน: สิทธิเสรีและภาระรับผิดชอบ
โดย เอ็ลเดอร์เซย์น เอ็ม. โบเวิน
- 54 ได้รับพรจากแบบอย่าง
โดย เอ็ลเดอร์โอ. วินเซนต์ ฮาเล็ก
การเป็นแบบอย่างที่ดีมีผลยาวไกล
- 57 กองทัพเกรียงไกรที่สุด
โดย เอช. ดาเนียล วัลส์ค คานาเลส
ผมรู้ว่าผมอยากรับใช้ แต่ผมควรรับใช้ในกองทัพบกหรือในกองทัพของพระเจ้า

58 ห้องสนทนา

64

- 59 ฝึกอ่าน
โดย เอ็ลเดอร์แลร์รี่ อาร์. ลอว์เรนซ์
การฝึกอ่านช่วยให้ผมพบพระกิตติคุณ
- 60 เพื่อนผู้สอนศาสนา
โดย เจน แม็คไบรด์ โซเอท
การแบ่งปันพระกิตติคุณง่ายเท่ากับ การชวนเพื่อนมาปฐมวัยอย่างนั้นหรือ
- 62 หน้านี้ของหนู
- 63 นับถอยหลังจนถึงการประชุมใหญ่สามัญ
ใช้กิจกรรมนี้เตรียมพร้อมสำหรับการประชุมใหญ่
- 64 นำปฐมวัยกลับบ้าน: พระบัญญัติสิบประการสอนฉันให้รักพระเจ้าเป็นเจ้า และลูก ๆ ของพระองค์
- 66 สวัสดิ์! ผมชื่อทีโมเฟอิจ จากเคียฟยูเครน
โดย แซต อี. ฟาเรส
ทีโมเฟอิจชวนเพื่อนสามคนมาโอเพ่นเฮาส์พระวิหาร
- 68 เรื่องราวของพระเยซู: พระเยซูเสด็จเยือนชาวนีไฟ
โดย ไดแอน แอล. แมนกัม
- 70 สำหรับเด็กเล็ก
- 81 ภาพบุคคลและสิ่งของในพระคัมภีร์มอรมอน

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โธมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ

โคออร์ดิเนตอร์สาขาสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, รัสเซลส์ เอ็ม. เนลสัน, ดัลลัน เอช. โยคส์, เอ็ม. รัสเซลส์ บัลลาร์ดี, ริชาร์ด จี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เอลลิส, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอดแลนด์, เดวิด เอ. เบตনার, เควนทิน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: พอล บี. โพเพอร์

ที่ปรึกษา: เซย์น เอ็ม. โบเวิน, เกรก เอ. คาร์ดอน, แมรดีย์ ดี. ฟอสเตอร์, คริสทอฟเฟอร์ ไกลเด็น, จูเนียร์, แอนโธนี่ ดี. เพอร์กินส์

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการบรรณาธิการ: วินเซนต์ เอ. วอลสัน

ผู้อำนวยการภาพกราฟิก: ฮัลลัน อาร์. ลอยบอร์ก

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: เจนิเฟอร์ แอล. กรีนวูด, อาดัม ซี. โอลสัน

รองบรรณาธิการ: ซูซาน บาร์เรตต์, โรอัน คาร์

กองบรรณาธิการ: บริทานนี บีทท์, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟัลลิตัน, ลารีน พอร์เตอร์ กอนท์, แครี คาสเติน, ลีอา แม็คคานานาน, เมลิสซา เมอร์ริล, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แชลลีย์ เจ. โอคิเคิร์ก, โจเซฟ เจ. เพอร์รี่, แซด ซี. ฟาเรส, เจน ทินบอร์ฟ, พอล แวนเดนเบิร์ก, มาร์ตินา เอ. วิคิตสัน, เมลิสซา เซนเดน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คูนูเซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: สก็อตต์ แวน แคมเพน

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

นักออกแบบอาวุโส: ซี. คิมบัลล์ บอท์, คอลลิน ฮิงค์ลีย์, เอริค ที. จอห์นสัน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย

เจ้าหน้าที่ฝ่ายผลิต: โคลเลตต์ เนบเคอร์ จูเนียร์, คอนนี ไบรอร์พ, บริดจ์, ฮาเวิร์ด จี. บราวน์, จูลี เบอร์ดท์, ไบรอัน ดับเบิลยู. กีกิ, แครอลีน ฮาเวิร์ด, เดนิส เคอร์บี, จินนีย์ เจ. นิลสัน, กายลี เทท, แรฟเฟอร์ที่

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟ์ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เกรก เค. เซดจิวค

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดจำหน่าย: ฮิวาน ลาร์เซ็น

สำหรับการสมัครสมาชิกและราคาออกสหรัฐอเมริกาและแคนาดาให้ไปที่ store.lds.org หรือติดต่อศูนย์หนังสือศาสนจักรในท้องถิ่นหรือผู้นำวอร์ดหรือผู้นำสาขา

โปรดส่งต้นฉบับและข้อคำถามของท่านทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org; **ทางอีเมล** liahona@ldschurch.org; **หรือทางไปรษณีย์** Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

เลียโฮนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “เชื่อมต่อ” หรือ “เครื่องซึ่ง”) จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์มีเนีย บิสลาม่า บัลแกเรีย กัมพูชา เชน จีน จีนกลาง (อย่างง่าย) โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัทช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คิริบาตี เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี มารีแชลล์ มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมานีเย รัสเซีย ซามัว สโลวีเนีย สเปน สวีเดน ตากาล็อก ตายีตี ไทย ตองกา ยูเครน อุรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2012 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ
พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน **เลียโฮนา** ไร้ค่าใช้จ่ายหรือที่บ้านได้ โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

สำหรับผู้อ่านในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา: ฉบับกันยายน 2012 ปีที่ 36 เล่มที่ 9 เลียโฮนา (USPS 311-480) ภาษาอังกฤษ (ISSN 1080-9554) จัดพิมพ์เป็นรายเดือนโดย The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150 อัตราค่าสมาชิกในสหรัฐ 10 ดอลลาร์ต่อปี; แคนาดา 12 ดอลลาร์ต่อปีบวกภาษี ค่าไปรษณีย์จ่ายที่ซอลท์เลคซิตี ยูทาร์ตามระยะเวลาที่กำหนด ถ้าเปลี่ยนที่อยู่โปรดแจ้งภายในหกสิบวันพร้อมส่งสลากที่อยู่จากฉบับล่าสุดโดยระบุที่อยู่เดิมและที่อยู่ใหม่ สหรัฐอเมริกาและแคนาดาส่งไปสมัครสมาชิกไปที่ Salt Lake Distribution Center ตามที่อยู่ด้านล่าง สมัครสมาชิกทางโทรศัพท์ หมายเลข: 1-800-537-5971 ท่านสามารถชำระผ่านบัตรเครดิต (American Express, Discover, MasterCard, Visa) ทางโทรศัพท์หรือที่ store.lds.org (ข้อมูล Canada Post: Publication Agreement #40017431)

เจ้าหน้าที่ไปรษณีย์: ส่งการเปลี่ยนแปลงที่อยู่มาได้ที่ Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368

ออนไลน์เพิ่มเติม Liahona.lds.org

สำหรับผู้ใหญ่

อ่านเรื่องราวสร้างแรงบันดาลใจเกี่ยวกับผู้สอนศาสนาอาวุโสที่เอาชนะอุปสรรคของการรับใช้ (ดูหน้า 20) ดูภาพถ่ายและประจักษ์พยานของผู้สอนศาสนาอาวุโสอีกหลายคนในหลากหลายภูมิภาคที่ liahona.lds.org

สำหรับเยาวชน

ในหน้า 52 ท่านจะพบบทความจากหลายบทความเกี่ยวกับมาตรฐานในจูสสาร เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชนเล่มใหม่ ดูมาตรฐานทั้งหมดออนไลน์—พร้อมด้วยเนื้อหาเพิ่มเติมเกี่ยวกับมาตรฐานเหล่านั้น—ที่ youth.lds.org

สำหรับเด็ก

ลองทำกิจกรรม “นับถอยหลังจนถึงการประชุมใหญ่สามัญ” ในหน้า 63 และทำกิจกรรมการประชุมใหญ่อื่นๆ ที่ lds.org/general-conference/children

ในภาษาของท่าน

เลียโฮนา และหนังสือเล่มอื่นๆ ของศาสนจักรมีให้อ่านหลายภาษาที่ languages.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

กลับใจ (การ), 30

การประชุมใหญ่สามัญ, 8, 41, 63

การไถ่บาปพระวิหาร, 47

ครอบครัว, 26, 40, 66

ความตาย, 26, 30, 38

ความยากลำบาก, 30

ความรัก, 10

คุณค่าส่วนบุคคล, 80

งาน, 35

งานเผยแผ่ศาสนา, 4, 12, 16, 20, 39, 40, 41, 42, 46, 57, 60

งานพระวิหาร, 26

เชื้อฟง (การ), 30, 35, 64

แบบอย่าง, 42, 54

ปฐมวัย, 70

ประจักษ์พยาน, 47

เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ), 26, 54, 59

พร, 35

พระคัมภีร์มอรมอน, 30, 68, 81

พระบัญญัติ, 64

พระเยซูคริสต์, 68

พันธสัญญา, 12

พึ่งพาตนเอง (การ), 35

ฟื้นคืนชีวิต (การ), 68

มาตรฐาน, 40

เยี่ยมสอน (การ), 4

รับใช้ (การ), 7, 20, 44

ศรัทธา, 12, 20

สมดุล, 48, 51

สวดอ้อนวอน (การ), 48, 58

สันติสุข, 38

สิทธิ์เสรี, 9, 51, 52

ให้อภัย (การ), 10

อ่านออกเขียนได้ (การ), 59

โดย ประธาน
เฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายประธานสูงสุด

แบ่งปัน พระกิตติคุณ ด้วยใจจริง

พระผู้เป็นเจ้าของจะทรงวางคนที่พร้อมไว้ในทางของผู้รับใช้ที่พร้อมของพระองค์ผู้ต้องการแบ่งปันพระกิตติคุณ

ท่านเคยเห็นเหตุการณ์เช่นนี้มาแล้วในชีวิตท่าน แต่เกิดขึ้นบ่อยเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับความนึกคิดและใจของท่าน ข้าพเจ้ามีเพื่อนคนหนึ่งที่สวดอ้อนวอนทุกวันขอให้พบคนที่พร้อมจะรับพระกิตติคุณ เขานำพระคัมภีร์มอรมอนติดตัวไปด้วยเสมอ คืบก่อนการเดินทางระยะสั้น เขาตัดสินใจไม่นำพระคัมภีร์มอรมอนติดไปด้วยแต่จะพกบัตรเผยแพร่แทน ขณะที่พร้อมจะออกเดินทาง ความรู้สึกทางวิญญาณบอกเขาว่า “นำพระคัมภีร์มอรมอนติดไปด้วย” เขาจึงหยิบใส่กระเป๋าไปหนึ่งเล่ม

เมื่อผู้หญิงคนหนึ่งที่เขารู้จักนั่งข้างๆ ขณะเดินทาง เขาสงสัยว่า “คนนี่หรือเปล่า” ขากลับเธอนั่งมากับเขาอีก เขาคิดว่า “ผมควรจะนำเสนอพระกิตติคุณอย่างไร”

แต่เธอกลับถามเขาว่า “คุณจ่ายส่วนสิบให้โบสถ์ของคุณใช่ไหมคะ” เขาตอบว่าใช่ เธอพูดว่าเธอควรจะจ่ายส่วนสิบให้โบสถ์เธอด้วยแต่เธอไม่จ่าย เธอถามต่อจากนั้นว่า “คุณพอจะบอกอะไรฉันได้บ้างเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน”

เขาอธิบายว่าหนังสือเล่มนั้นเป็นพระคัมภีร์ พยานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์ แปลโดยศาสตราจารย์เจฟ สมิธ เธอมีท่าที่สนใจ เขาจึงล้วงลงไปนกระเป๋ากับและพูดว่า “ผมรู้สึกว่าคุณน่าจะสนใจเล่มนี้มาด้วย ผมคิดว่านี่สำหรับคุณ”

เธอเริ่มอ่าน เมื่อจากกันเธอพูดว่า “คุณกับดิฉันจะต้องสนทนากันอีกเกี่ยวกับเรื่องนี้”

สิ่งที่เพื่อนของข้าพเจ้าอาจไม่รู้—แต่พระผู้เป็นเจ้า ทรง รู้—คือเธอกำลังมองหาศาสนจักรหนึ่ง พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบว่าเขาเฝ้าดูเพื่อนข้าพเจ้าและสงสัยว่าเหตุใดศาสนจักรของเขาจึงทำให้เขามีความสุข พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบว่าเขาจะถามเรื่องพระคัมภีร์มอรมอนและเธอจะยอมให้ผู้สอนศาสนาสอน เธอพร้อม เพื่อนข้าพเจ้าก็พร้อม ท่านกับข้าพเจ้าสามารถพร้อมได้เช่นกัน

สิ่งที่เราต้องเตรียมคือเตรียมความนึกคิดและใจเรา สตรีผู้นั้นเคยได้ยินและจดจำคำพูดเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน ศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเจ้า และพระบัญญัติให้จ่ายส่วนสิบถวาย แต่พระผู้เป็นเจ้า เธอรู้สึกว่ายานของความจริงเริ่มเกิดขึ้นในใจเธอ

พระเจ้าตรัสว่าพระองค์จะทรงเปิดเผยความจริงต่อความนึกคิดและใจเราโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ดู คพ. 8:2) คนส่วนใหญ่ที่ท่านจะพบได้เริ่มการเตรียมนั้นแล้ว พวกเขาเคยได้ยินหรือเคยอ่านเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าและพระวจนะของพระองค์ ถ้าใจพวกเขาอ่อนโยนพอ พวกเขายอมเคยรู้สึกถึงการยืนยันความจริงไม่ว่าจะเล็กน้อยเพียงใดก็ตาม

สตรีผู้นั้นพร้อม เพื่อนของข้าพเจ้าผู้เป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนก็พร้อมเช่นกัน เขาเคยรู้สึกถึงพยานว่านี่เป็นความจริง และเขาอยอมรับการนำทางจากพระวิญญาณให้นำพระคัมภีร์ไปด้วย เขาพร้อมในความนึกคิดและในใจเขา พระผู้เป็นเจ้าทรงกำลังเตรียมคนให้พร้อมรับประจักษ์พยาน

ของท่านเกี่ยวกับความจริงที่ได้รับการฟื้นฟู
พระองค์ทรงเรียกร่องศรัทธาของท่าน จากนั้นให้ท่าน
แบ่งปันสิ่งที่มีค่าต่อท่านและต่อคนที่ท่านรักโดยไม่
หวั่นกลัว

จงเตรียมแบ่งปันโดยเพิ่มความนึกคิดท่านทุกวัน
ด้วยความจริงของพระกิตติคุณ เมื่อท่านรักษาพระ
บัญญัติและให้เกียรติพันธสัญญา ท่านจะรู้สึกถึง
ประสิทธิภาพของพระวิญญาณและรู้สึกมากขึ้น
ถึงความรักที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงมีต่อท่านและคน
ที่ท่านพบ

ถ้าท่านทำส่วนของท่าน ท่านจะมีประสบการณ์
อันน่ายินดีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในการพบคนที่พร้อมจะ
ฟังประสิทธิภาพของท่านเกี่ยวกับความจริง—
มอบให้ด้วยใจจริง จากใจท่านถึงใจเขา ■

การสอนจากข่าวสารนี้

พิจารณาอ่านข่าวสารนี้กับครอบครัวและสนทนา
ย่อหน้าก่อนสุดท้ายที่ประธานอายุริงก์พูดถึงวิธี
เสริมสร้างประสิทธิภาพของตน สนทนากับครอบครัว
ถึงความสำคัญของการแสดงประสิทธิภาพเมื่อแบ่งปัน
พระกิตติคุณ การแสดงบทบาทสมมติว่าจะแสดงประจักษ์
พยานกับเพื่อนๆ อย่างไรอาจช่วยเด็กๆ ในครอบครัวได้

เยาวชน

รู้ว่าต้องพูดอะไร

ถ้าท่านรู้สึกคล้ายกับว่าท่านรู้พระกิตติคุณไม่มาก ก็พอจะแบ่งปันกับผู้อื่น จงรับการปลอบโยนในสัญญาเหล่านี้จากพระคัมภีร์

“จงเปล่งเสียงของเจ้าแก่ผู้คนที่เหล่านี้; จงพูดความนึกคิดที่เราใส่ไว้ในใจเจ้า, และเจ้าจะไม่ถูกทำให้จำนนต่อหน้าคน;

“เพราะจะให้มันแก่เจ้าในโมงนั้นนั่นเอง, แท้จริงแล้ว, ในช่วงเวลานั้นนั่นเอง, สิ่งที่เจ้าจะกล่าว” (คพ. 100:5-6)

“องค์ผู้ช่วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระบิดาจะทรงเข้ามาในนามของเรานั้น จะทรงสอนท่านทั้งหลายทุกสิ่งและจะทำให้ท่านระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวไว้แก่ท่านแล้ว” (ยอห์น 14:26)

นี่คือสัญญาอันยิ่งใหญ่ แต่เพื่อให้ได้มา เราต้องทำส่วนของเรา ในข่าวสารนี้ประธานอายุริงก์สอนเราให้รู้วิธี “เตรียมแบ่งปัน [พระกิตติคุณ] โดยเพิ่มความนึกคิดเราทุกวันด้วยความจริงของพระกิตติคุณ” ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเพิ่มความนึกคิดของท่านด้วยความจริงของพระกิตติคุณ

เด็ก

เตรียมแบ่งปัน

ประธานอายุริงก์กล่าวว่ามีวิธีสำคัญที่จะเตรียมแบ่งปันพระกิตติคุณ คือเพิ่มความนึกคิดของเราด้วยความจริงพระกิตติคุณ เหมือนที่เด็กด้านล่างกำลังทำ

ดูรูปภาพแถวล่างและหาสิ่งที่แตกต่างจากรูปภาพแถบบน

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอน สนทนากับพี่น้องสตรีที่ท่านเยี่ยมตามความเหมาะสม ใช้คำถามช่วยท่านเสริมสร้างความเข้มแข็งให้พี่น้องสตรีและทำให้สมาคมสงเคราะห์เกิดผลในชีวิตท่าน

ความต้องการพิเศษและการรับใช้ที่ให้

ค ความต้องการของผู้อื่นเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา” ประธานโรมัส เอส. มอนสัน กล่าว “เราทุกคนสามารถทำบางอย่างเพื่อช่วยใครสักคน... จนกว่าเราจะไม่นึกถึงตนเองในการรับใช้ผู้อื่นชีวิตเราก็จะมีความหมายขึ้นมาบ้าง”

ในฐานะผู้เยี่ยมสอน เราสามารถทำความเข้าใจและรักพี่น้องสตรีแต่ละคนที่เราเยี่ยมได้ด้วยความจริงใจ การรับใช้คนที่เราเยี่ยมจะเกิดขึ้นตามธรรมชาติจากความรักที่เรามีให้พวกเขา (ดู ยอห์น 13:34-35)

เราจะรู้ความต้องการฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณของพี่น้องสตรีได้อย่างไรเพื่อให้เราสามารถให้การรับใช้ตามความจำเป็นได้ ในฐานะผู้เยี่ยมสอน เรามีสิทธิ์ได้รับการดูแลเมื่อเราสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับคนที่เราเยี่ยม

การติดต่อเป็นประจำกับพี่น้องสตรีของเราเป็นเรื่องสำคัญเช่นกัน การเยี่ยมส่วนตัว โทรศัพท์ ข้อความให้กำลังใจ อีเมล นั่งกับเธอ คำชมที่จริงใจ แสดงน้ำใจที่โอบอ้อม ช่วยเธอยามเจ็บป่วยหรือเดือร้อน และการรับใช้อื่นๆ ล้วนช่วยเราดูแลและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กัน²

ศาสนจักรขอให้ผู้เยี่ยมสอนรายงานความเป็นอยู่ของพี่น้องสตรี ความต้องการพิเศษที่พวกเขามีและการรับใช้ที่ให้แก่พวกเขา รายงานเหล่านี้และการรับใช้พี่น้องสตรีของเราช่วยเราแสดงความเป็นสานุศิษย์ของเรา³

จากพระคัมภีร์

ยอห์น 10:14-16; 3 นิไฟ 17:7, 9; โมโรไน 6:3-4

อ้างอิง

1. โรมัส เอส. มอนสัน, “วันนี้ฉันทำอะไรให้ใครบ้าง” *เลียวโซนา*, พ.ศ. 2009, หน้า 103.
2. ดู *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 9.5.1.
3. ดู *คู่มือเล่ม 2*, 9.5.4.
4. แมรี่ เอลเลน สมุท, ใน *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 117.
5. ดู *คำสอนของประธานศาสนจักร: สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์* (2006), หน้า 90.

ฉันจะทำอะไรได้บ้าง

1. ฉันกำลังแสวงหาการดูแลส่วนตัวเพื่อให้วิธีตอบสนองความต้องการฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณของพี่น้องสตรีแต่ละคนที่ฉันได้รับมอบหมายให้ดูแลหรือไม่
2. พี่น้องสตรีที่ฉันดูแลรู้อย่างไรว่าฉันห่วงใยพวกเขาและครอบครัว

จากประวัติของเรา

การรับใช้กันเป็นหัวใจของการเยี่ยมสอนมาตลอด การรับใช้อย่างต่อเนื่องทำให้เกิดความเมตตาและมีมิตรภาพที่อยู่นอกเหนือการเยี่ยมเป็นประจำทุกเดือน ความห่วงใยของเราเป็นเรื่องสำคัญ

“ความปรารถนาของดิฉันคือขอร้องพี่น้องสตรีของเราให้เลิกกังวลกับการโทรศัพท์หรือไปเยี่ยมทุกไตรมาสหรือทุกเดือน” แมรี่ เอลเลน สมุท ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญคนที่ 13 กล่าว เธอขอให้เรา “เอาใจใส่การบำรุงเลี้ยงจิตวิญญาณที่เปราะบางแทน”⁴

ประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895-1985) สอนว่า “การรับใช้กันในอาณาจักรสำคัญยิ่ง” แต่ท่านยอมรับว่าการรับใช้ทั้งหมดใช้ว่าจะต้องเป็นวีรกรรม “บ่อยครั้งการกระทำจากการรับใช้ของเราประกอบด้วยการให้กำลังใจง่ายๆ... การทำงานฟื้นฟู” ท่านกล่าว “แต่ผลอันน่าชื่นชมยินดีจะหลั่งไหลมา... จากการกระทำเล็กๆ น้อยๆ ทว่าตั้งใจ!”⁵

สมุดบันทึก การประชุมใหญ่เดือนเมษายน

“สิ่งใดที่ราพระเจ้าพูดไว้, เราพูด: ... ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38)

ขณะศึกษาการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายนปี 2012 ท่านสามารถใช้หน้านี้ (และสมุดบันทึกการประชุมใหญ่ในฉบับต่อไป) ช่วยท่านศึกษาและประยุกต์ใช้คำสอนล้ำสุดของศาสตาดพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตตลอดจนผู้นำคนอื่นๆ ของศาสนจักร

เรื่องเล่าจากการประชุมใหญ่

การเรียกครั้งแรกของข้าพเจ้า ในศาสนจักร

ข้าพเจ้ากับครอบครัวเข้าร่วมประชุมที่สาขาของศาสนจักรในแฟรงก์เฟิร์ต เยอรมนี เราได้รับพรโดยมีผู้คนที่ยอดเยี่ยมในสาขาเล็กๆ ของเรา คนหนึ่งคือประธานสาขาของเรา บราเดอร์แลนด์ชูซ...

ในวันอาทิตย์วันหนึ่ง ประธานแลนด์ชูซขอกุญแจกับข้าพเจ้า ...

[เขา] เชิญข้าพเจ้าเข้าไปในห้องเรียนเล็กๆ—โบสถ์ของเราไม่มีห้องทำงานของประธานสาขา—และที่นั่นเขามอบการเรียกให้ข้าพเจ้ารับใช้เป็นประธานโคออร์ดิเนตอร์

“นี่เป็นตำแหน่งสำคัญ” เขากล่าว จากนั้นใช้เวลาอธิบายว่าเพราะเหตุใด เขาอธิบายถึงสิ่งที่เขาและพระเจ้าทรงคาดหวังจากข้าพเจ้า และวิธีที่ข้าพเจ้าจะได้รับความช่วยเหลือ

ข้าพเจ้าจำสิ่งที่เขาพูดได้ไม่หมด แต่ข้าพเจ้าจำความรู้สึกที่มีดีเป็นอย่างไร พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์จากสวรรค์เข้าสู่จิตใจข้าพเจ้า ขณะที่เขาพูด ข้าพเจ้ารู้สึกได้ว่าเป็นศาสนจักรของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียกที่เขามอบให้นั้นได้รับการ

การดูแลจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ข้าพเจ้าจำได้ว่าเดินออกจากชั้นเรียนเล็กๆ นั้นโดยที่รู้สึกว่าการตัวเองสูงขึ้นเล็กน้อย ...

... ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติ อยากจะรับใช้จนสุดความสามารถและไม่ทำให้ประธานสาขาหรือพระเจ้าทรงผิดหวัง

เวลานี้ข้าพเจ้าตระหนักว่าประธาน

สาขาอาจทำสิ่งนั้นได้โดยไม่ต้องพิจารณาอะไรมากเมื่อเขาเรียกข้าพเจ้าสู่ตำแหน่งดังกล่าว เขาสามารถบอกข้าพเจ้าในทางเดินหรือระหว่างการประชุมฐานะปุโรหิตว่าข้าพเจ้าเป็นประธานโคออร์ดิเนตอร์คนใหม่

แทนที่จะทำเช่นนั้น เขากลับใช้เวลากับข้าพเจ้าและช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจไม่เพียงเฉพาะ สิ่งที่ต้องทำ ในงานมอบหมาย แต่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือ เหตุผล ที่ต้องทำงานนั้น ...

... นี่คือแบบอย่างสำหรับข้าพเจ้าเกี่ยวกับอำนาจจิตใจของผู้นำฐานะปุโรหิตที่ทำให้วิญญาณตื่นตัวและสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดการกระทำ

ดู ประธานดีเทอร์เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด, “เหตุผล ในการรับใช้ของฐานะปุโรหิต,” *เสียดินนา* พ.ศ. 2012, 58.

คำถามให้ไตร่ตรอง

- การยอมรับการเรียกในศาสนจักรเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ท่านและคนที่ท่านรับใช้อย่างไร
- ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเตรียมตนเองให้พร้อมยอมรับการเรียกในศาสนจักรทั้งที่ท่านมีงานยุ่ง

ท่านอาจเขียนความคิดของท่านลงในบันทึกส่วนตัวหรือสนทนาเรื่องเหล่านี้กับคนอื่น ๆ

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับหัวข้อนี้อยู่ในคู่มือพระคัมภีร์, “เรียก (การ), เรียกจากพระเจ้า (ได้รับ)” scriptures.lds.org; เสนอริช บี. อายริงก์, “จงลุกขึ้นมารับการเรียกของท่าน,” *เสียดินนา*, พ.ศ. 2002, หน้า 93–96.

เข้าไปอ่าน ดู หรือฟังคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญได้ที่ conference.lds.org

ใช้สิทธิ์เสรีอย่างฉลาด

ความจริงสำคัญที่สุดประการหนึ่งที่เราสามารถเรียนรู้ได้ในวัยเยาว์คือเสรีภาพที่แท้จริงและความสุขอันยั่งยืนเกิดจากการใช้สิทธิ์เสรีของเรารักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า¹ ในหน้า 52-53 ของฉบับนี้ เอ็ดเดอร์เชียน เอ็ม. โบเวิน แห่งสาวกเจ็ดสิบ เน้นหลักธรรมดังกล่าว

“ท่านมีศักยภาพที่จะได้รับทุกสิ่งทีพระบิดาทรงมี การเลือกเป็นของท่าน” ท่านบอกเยาวชน

ในโลกที่เต็มไปด้วยความชั่วร้ายและภัยอันตราย บิดามารดามีบทบาทสำคัญยิ่งในการเตรียมบุตรธิดาให้พร้อมทำการเลือกที่ถูกต้องและเอาชนะการล่อลวง ความจริงคือพระเจ้าทรงบัญชาบิดามารดา “ให้เลี้ยงดูลูกๆ [ของพวกเขา] ในแสงสว่างและความจริง” (คพ. 93:40)

ศาสนจักรจัดเตรียมแหล่งข้อมูลให้บิดามารดาไว้ช่วยบุตรธิดาเรียนรู้และดำเนินชีวิตตามมาตรฐานนี้ คำแนะนำต่อไปนี้อาจเป็นประโยชน์

คำแนะนำสำหรับสอนเยาวชน

- อ่านหัวข้อเรื่องสิทธิ์เสรีและภาระรับผิดชอบใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* กับวัยรุ่นของท่าน การทำเช่นนี้จะเปิดโอกาสให้ท่านได้สนทนามาตรฐานและตอบคำถามที่บุตรชายหญิงของท่านอาจมี
- อ่านบทความของเอ็ดเดอร์โบเวินในหน้า 52-53 ของฉบับนี้ พิจารณาใช้เรื่องเล่าเกี่ยวกับการให้อาหารหมาป่าตัวที่ถูกต้องเพื่อช่วยให้วัยรุ่นของท่านเข้าใจความสำคัญของการตัดสินใจให้ดี
- ไปที่ youth.lds.org คลิก “For the Strength of Youth” ใต้ “Youth Menu” จากนั้นคลิก

“Agency and Accountability” ที่นั่นท่านจะพบข้อพระคัมภีร์อ้างอิง วิดิทัศน์ คำถามคำตอบ และบทความต่างๆ

- พิจารณาจัดสังสรรค์ในครอบครัวหรือการให้ข้อคิดในครอบครัวเกี่ยวกับความสำคัญของการเป็นคนกล้าหาญและยึดมั่นสิ่งที่เราเชื่อ²

คำแนะนำสำหรับสอนเด็ก

- นำปฐมวัยกลับบ้านของเดือนนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเลือกรักษาพระบัญญัติ (ดูหน้า 64-65 ในฉบับนี้) อ่านเรื่องเล่ากับครอบครัวและขอให้ลูกๆ นับจำนวนการตัดสินใจในเรื่อง อธิบายว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงปล่อยให้เราตัดสินใจเพื่อเราจะได้เรียนรู้และเติบโต แบ่งปันบางอย่างที่ท่านเรียนรู้จากการตัดสินใจ
- ทำกิจกรรม *ลิสต์* ในนำปฐมวัยกลับบ้านให้เสร็จ จากนั้นพูดถึงผลของการตัดสินใจที่ดี แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับพรที่ท่านได้รับเมื่อตัดสินใจทำสิ่งชอบธรรม
- ดูแนวคิดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสอนเรื่องสิทธิ์เสรีและภาระรับผิดชอบจากหัวข้อเดือนมกราคมของ *โครงสร้างสำหรับช่วงเวลาของการแบ่งปัน 2012* (ออนไลน์ที่ lds.org/service/serving-in-the-church/primary/sharing-time-2012) ■

อ้างอิง

1. ดู *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* (จูลสาร, 2011), หน้า 3.
2. ดู โธมัส เอส. มอนสัน, “กล้ายืนคนเดียว,” *เลียวโฮนา*, พ.ศ. 2011, หน้า 80.

ข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับสิทธิ์เสรี

เฉลยธรรมบัญญัติ

11:26-28;

30:15-20

โยชูวา 24:14-15

2 เนไฟ 2

อีลามัน 14:30-31

โมโรไน 7:15-19

หลักคำสอนและพันธ-

สัญญา 58:26-28;

101:78

โมเสส 4:3-4

การเยียวยาในใจ

“พวกเราส่วนใหญ่ไม่ถึงขั้นมี
ใจกรุณา ความรัก และการ
ให้อภัย [เหมือนพระคริสต์]
นี่ไม่ใช่เรื่องง่าย อีกทั้งเรียก
ร้องวิญญ์ในตนเองค่อนข้าง
มากเกินกว่าเราจะสามารถ
ทำได้ แต่เมื่อเราพยายาม
เราจะรู้ว่ามิใช่แหล่งช่วยเยียวยา
มีพลังเยียวยาอย่างมากใน
พระคริสต์ และถ้าเราอยาก
เป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงของ
พระองค์ เราต้องไม่เพียงใช้
พลังเยียวยาเพื่อผู้อื่นเท่านั้น
แต่ที่สำคัญกว่านั้นเราอาจ
ต้องเยียวยาใจเราเอง”

ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์
(1910–2008), “The Healing Power
of Christ,” *Ensign*, พ.ย. 1988, 59.

รัก ศัตรูของพม

สงวนนาม

*ผมรู้จักพระบัญชาของพระเจ้าให้รักผู้อื่น รวมทั้งศัตรูของเรา แต่เมื่อผมมองดู
ทหารคนนั้น ผมไม่รักเขา*

พมเติบโตในประเทศที่อยู่ภายใต้การ
ยึดครองของทหาร ทหารที่ยึดครอง
ปฏิบัติต่อประชาชนของผมไม่ดีเลย
หลายคนในเมืองของผมถูกจับ ถูกตี ถูกยิง
หรือแม้กระทั่งถูกทหารฆ่าโดยไม่มีเหตุผล
ชัดเจน วันหนึ่งสมัยที่ผมอายุ 16 ปี พวกทหาร
มาที่มหาวิทยาลัยและยิงศิระนักศึกษาคน
หนึ่ง เป็นเวลาสองชั่วโมงที่พวกเขาไม่ยอมให้
ส่งไปโรงพยาบาล วันนั้นผมเกิดความรู้สึก
เกลียดทหารพวกนั้น ผมไม่อาจให้อภัยพวก
เขาได้เพราะความเจ็บปวดที่พวกเขาก่อไว้กับ
ผู้คนและไม่อาจลืมนักศึกษาคณะนั้นได้

เมื่อผมเข้าร่วมศาสนจักรขณะอายุ 25 ปี
ผมไปโบสถ์ยากมากเพราะต้องเจอด้านตรวจ
คำสั่งห้ามออกนอกบ้านยามวิกาล และข้อ
จำกัดการเดินทางอื่นๆ ผมต้องเสี่ยงชีวิตแอบ
ออกไปรับศีลระลึกและอยู่กับเพื่อนวิสุทธิชน
ยุคสุดท้าย การเป็นสมาชิกศาสนจักรเพียงคน
เดียวในครอบครัวและในเมืองของผมเป็นเรื่อง
ยากลำบาก ผมอยากอยู่กับสมาชิกศาสนจักร
แต่ถูกทหารสกัดไว้แทบทุกอาทิตย์

วันสะบาโตวันหนึ่งขณะที่ผมพยายามข้าม
ด้านตรวจ ทหารบอกผมว่าไม่อนุญาตให้ผม
ออกไปและต้องกลับบ้าน ผมมองดูทหารคน
นั้นและนึกถึงพระคำรัสของพระผู้ช่วยให้รอด
“จงรักศัตรูของเจ้า” (ดู มัทธิว 5:43-44)

ผมตระหนักในขณะนั้นว่าผมไม่ได้ รัก ทหาร
คนดังกล่าว ความเกลียดที่ผมรู้สึกสมัยเป็น
วัยรุ่นหายไปหลังจากผมเข้าร่วมศาสนจักร
แต่ผมไม่รักศัตรูของผม พระผู้ช่วยให้รอดพระ
เยซูคริสต์ประทานพระบัญญัติข้อนี้แก่เรา แต่
ใจผมไม่อาจรักพวกทหารที่มายึดครองเหล่า
นั้นได้ เรื่องนี้รบกวนจิตใจผมอยู่หลายวัน โดย
เฉพะอย่างยิ่งเพราะผมเตรียมตัวไปพระวิหาร
ในช่วงนั้น

วันหนึ่งผมพบพระคัมภีร์ข้อนี้โดยบังเอิญ
“จงสวดอ้อนวอนพระบิดาจนสุดพลังของใจ,
เพื่อท่านจะเปี่ยมด้วยความรักนี้, ซึ่งพระองค์
ประทานให้ทุกคนซึ่งเป็นผู้ติดตามที่แท้จริง
ของพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์”
(โมโรไน 7:48) ผมรู้สึกว่ามีอารมณ์กำลังพูด
กับตัวผมและแสดงให้ผมเห็นว่ารักอย่างไร

ผมตัดสินใจพูดขอความช่วยเหลือจากพระบิดาบนสวรรค์ ผมอดอาหารและสวดอ้อนวอนขอให้ช่วยผมรักศัตรู ผมไม่รู้ลึกถึงการเปลี่ยนแปลงใดๆ อยู่หลายวัน แต่ทว่ารู้ไม่ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงเปลี่ยนใจผมที่ละเล็กละน้อย จากนั้นราวหนึ่งปี ขณะผมกำลังพยายามผ่านด้านตรวจด้านหนึ่ง ทหารบอกผมว่าไม่อนุญาตให้เข้าไป คราวนี้ผมรู้สึกต่างจากเดิม ขณะมองเข้าไปในดวงตาของทหารผู้นั้น ผมรู้สึกรักเขาอย่างประหลาด ผมรู้สึกว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเขามาก และผมเห็นเขาเป็นลูกของพระเจ้า

เวลานี้ผมรู้เช่นเดียวกับนี้ไฟว่าพระเจ้ามิได้ประทานพระบัญญัติให้เราออกจากพระองค์ จะทรงเตรียมทางให้เราทำสำเร็จในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชา (ดู 1 นิไฟ 3:7) เมื่อพระคริสต์ทรงบัญชาเราให้รักศัตรู พระองค์ทรงทราบว่าจะด้วยความช่วยเหลือของพระองค์เราทำได้ พระองค์ทรงสอนให้เรารักผู้อื่นถ้าเราเพียงแต่วางใจพระองค์และเรียนรู้จากแบบอย่างอันประเสริฐของพระองค์ ■

*“ดังที่เป็นมาเสมอ
พระคริสต์ทรงเป็น
แบบอย่างให้เราใน
คำสอนและพระชนม์
ชีพของพระองค์
พระองค์ทรงแสดง
ทางนั้นให้เราเห็น
พระองค์ทรงให้อภัย
คนชั่วร้าย คนหยาบ
คาย คนที่หมยมัน
จะทำร้ายและทำ
อันตรายพระองค์”
(ดีเทอร์ เอฟ.
อुकท์ดอร์ฟ, “ผู้ใด
มีใจกรุณาอย่ามิได้
รับพระกรุณา,”
เลียโฮนา, พ.ศ.
2012, หน้า 76)*

เราเรียนรู้ที่จะให้อภัยผู้อื่นอย่างไร

ประธานจอร์จอัลเบิร์ต สมิธ (1870–1951) ช่วยตอบคำถามนี้ในบทที่ 23 จาก *คำสอนของประธานศาสนจักร: จอร์จอัลเบิร์ต สมิธ* (2011) ดังนี้

- “ก่อนจะเข้าในรัศมีภาพของพระบิดาและรับพรที่เราหวังว่าจะได้รับผ่านความซื่อสัตย์ เราจะต้องดำเนินชีวิตตามกฎแห่งความอดทน ให้อภัยคนที่ล่วงเกินเรา และขจัดความรู้สึกเกลียดชังพวกเขาออกจากใจเราให้หมด”
- “เมื่อเราได้รับส่วนศีลระลึกแห่งพระกระยาหารของพระเจ้า... ขอให้เราชำระล้างความรู้สึกไร้เมตตาต่อกันและต่อพี่น้องชายหญิงที่ไม่ได้นับถือศาสนาเดียวกับเราออกจากใจเราให้หมด”
- “ขอให้เรามีพระวิญญาณของพระอาจารย์สถิตอยู่ในเรา เพื่อเราจะให้อภัยมนุษย์ทั้งปวงตามที่พระองค์ทรงบัญชา ให้อภัยการล่วงเกินทุกอย่างที่ทำกับเรา ไม่เฉพาะด้วยปากเท่านั้นแต่ในหัวใจของใจเราด้วย”

ท่านต้องให้อภัยใคร พิจารณาเวลาและสถานที่ที่เหมาะสม ร่วมกับการสวดอ้อนวอนเพื่อพูดคุยกับบุคคลนั้น แสดงความรักและการให้อภัยของท่าน

โดย เอ็ลเดอर्टี. ทอดด์
คริสทอฟเฟอร์สัน
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

สร้างศรัทธาใน พระเจ้าคริสต์

มีสิ่งต่างๆ มากมายที่เราทำได้เพื่อเป็นอิทธิพลและ
ขยายพรแห่งศรัทธาที่เราได้รับผ่านพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์

อัครสาวกเปาโลให้นิยามของศรัทธาที่น่าจะ
รู้จักกันมากที่สุดว่า “[ศรัทธา] คือความแน
ใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นความรูสึกมั่นใจว่า
สิ่งที่ยังไม่ได้เห็นนั้นมีจริง” (ฮีบรู 11:1) แอลมาเพิ่ม
เติมว่าสิ่งที่หวังไว้และไม่เห็นนั้นมี “จริง” (แอลมา
32:21)

ศรัทธาในพระเยซูคริสต์คือความมั่นใจและความ
เชื่อมั่นใน (1) สถานะการเป็นพระบุตรองค์เดียวที่
ถือกำเนิดจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระองค์ (2) การ
ซดใช้อันไม่มีขอบเขตของพระองค์ และ (3) การฟื้น
คืนพระชนม์จริงๆ ของพระองค์—และทุกสิ่งทีความ
จริงพื้นฐานเหล่านี้เกี่ยวข้องกับเรา

เปาโลรวมศรัทธาไว้ในรายชื่อของประทานฝ่าย
วิญญาณของเขา (ดู 1 โครินธ์ 12:9) โดยแท้แล้ว
ศรัทธาเกิดจากพระวิญญาณ แต่ตามที่ Bible
Dictionary กล่าว “แม้ศรัทธาเป็นของประทาน แต่
ต้องปมเพาะและเสาะแสวงหาจนกว่าจะเติบโตจาก
เมล็ดเล็กๆ เป็นต้นไม้ใหญ่” มีสิ่งต่างๆ มากมายที่
เราทำได้เพื่อเป็นอิทธิพลและขยายพรแห่งศรัทธาที่
เราได้รับผ่านพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์

ศรัทธาเกิดจากการได้ยินพระวจนะของ พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

ศรัทธาในพระเยซูคริสต์เกิดขึ้นครั้งแรกจากการ
ได้ยินพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ—พระกิตติคุณ
ของพระเยซูคริสต์ เมล็ดแห่งศรัทธาถูกหว่านเมื่อมี
การให้และรับคำสอนนั้นโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
“พระวิญญาณแห่งความจริง” (ดู คพ. 50:17-22)
เปาโลสอนเรื่องนี้แก่ชาวโรมเมื่ออธิบายว่าทุกคนจะ
ได้รับของประทานแห่งศรัทธา “ความเชื่อเกิดขึ้นได้
ก็เพราะการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะ
การประกาศพระคริสต์” (โรม 10:17) อีกนัยหนึ่งคือ
ศรัทธาเกิดจากการได้ยินข่าวสารที่เป็นพระวจนะ
หรือพระกิตติคุณของพระคริสต์

เมื่อมอรมอนอธิบายเรื่องการปฏิบัติของเหล่า
เทพ ท่านบอกเราว่ารูปแบบที่เหมือนเดิมตลอดมา
คือศรัทธาเกิดจากการได้ยินพระกิตติคุณ

“และหน้าที่แห่งการปฏิบัติศาสนกิจของ [เหล่า
เทพ] คือการเรียกมนุษย์มาสู่การกลับใจ, และเพื่อ
ทำและทำให้งานแห่งพันธสัญญาของพระบิดา
สมบูรณ์, ซึ่งพระองค์ทรงกระทำกับลูกหลานมนุษย์,

โดยแท้แล้วศรัทธา
เกิดจากพระวิญญาน
แต่ตามที่ Bible Dictionary
กล่าว “แม่ศรัทธาเป็น
ของประทาน แต่ต้อง
บ่มเพาะและเสาะ
แสวงหาจนกว่าจะ
เติบโตจากเมล็ดเล็กๆ
เป็นต้นไม้ใหญ่”

เพื่อเตรียมทางในบรรดาลูกหลานมนุษย์, โดยประกาศพระวาทะ
ของพระคริสต์แก่ประชาชนที่เลือกสรรแล้วของพระเจ้า, เพื่อพวกเขา
จะแสดงประจักษ์พยานถึงพระองค์

“และโดยกระทำได้ดังนี้, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงเตรียมทางเพื่อ
มนุษย์ที่เหลืออยู่จะมีศรัทธาในพระคริสต์, เพื่อพระวิญญาน
บริสุทธิ์จะมีที่อยู่ในใจพวกเขา, ตามเดชานูภาพของพระองค์; และ
ตามวิธีนี้พระบิดา, ทรงทำให้พันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำ
กับลูกหลานมนุษย์เกิดขึ้น” (โมโรไน 7:31-32)

โดยได้รับมอบหมายให้ “แสดงประจักษ์พยานถึงพระองค์” ผู้
สอนศาสนาได้รับเรียก วางมือมอบหน้าที่ และมอบอำนาจภายใต้
กฎเกณฑ์และสิทธิอำนาจของอัครสาวก ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงนับ
อยู่ในบรรดา “ประชาชนที่เลือกสรรแล้วของพระเจ้า” อีกนัยหนึ่งคือ
ในฐานะผู้ส่งสารที่ได้รับมอบอำนาจจากพระเจ้า โดยผ่านการสอน
และการเป็นพยานของพวกเขาโดยอำนาจของพระวิญญาน
บริสุทธิ์ พวกเขาจะนำศรัทธาในพระคริสต์เข้าสู่จิตวิญญาณของ
คนที่ฟังพวกเขา

พระวาทะที่เราประกาศ พระวาทะที่ก่อให้เกิดศรัทธาในพระ
คริสต์ คือพระกิตติคุณ หรือข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ กล่าว
ได้ว่าข่าวประเสริฐนั้นคือ ความตายไม่ใช่จุดสิ้นสุดของการดำรงอยู่
และการแยกจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเกิดขึ้นชั่วคราว เรามีพระเจ้าผู้ช่วยให้
รอด พระเยซูคริสต์ พระบุตรสูงส่งของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงเอาชนะ
ความตายและนรกโดยการชดใช้ของพระองค์เพื่อให้ทุกคนฟื้นคืน
ชีวิตและทุกคนที่จะกลับใจและรับบัพติศมาในพระนามของ
พระองค์จะมีที่ในอาณาจักรสวรรค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตลอดกาล

ศรัทธาเกิดจากการกลับใจ

การกลับใจมีบทบาทเด่นชัดในการสร้างศรัทธาในพระคริสต์
การได้รับพระวาทะของพระคริสต์ก่อให้เกิดศรัทธาอันจำเป็นต่อ
การกลับใจ และการกลับใจบำรุงเลี้ยงศรัทธาให้เติบโต มอรมอน
ประกาศว่า “และ [พระคริสต์] ตรัสไว้ว่า: จงกลับใจเถิดเจ้าทั้ง
หลายทั่วสุดแดนแผ่นดินโลก, และมาหาเรา, และรับบัพติศมาใน
นามของเรา, และมีศรัทธาในเรา, เพื่อเจ้าจะรอดได้” (โมโรไน 7:34)

ตัวอย่างเช่น ผู้สอนศาสนาที่ฉลาดจะหาหรือและสวดอ้อนวอน
กับคู่ของเขา โดยแสวงหาการตัดสินใจเกี่ยวกับแนวทางในการกลับใจ
ที่ผู้สนใจแต่ละคนควรปฏิบัติตาม ผู้สอนศาสนาจะวางแผนการ
สอนตามนั้น พวกเขาจะตัดสินใจร่วมกับการสวดอ้อนวอนว่าจะ
ให้คำเชื่อถือเรื่องใดในการติดต่อแต่ละครั้งกับผู้สนใจ พวกเขาจะ
สร้างบทเรียนให้เกี่ยวเนื่องกับคำเชื่อถือนั้น โดยระบุหลักคำสอน
ที่ผู้สนใจจำเป็นต้องเข้าใจเพื่อยอมรับคำเชื่อถือของพวกเขา

ผู้สอนศาสนาจะกำหนดวิธีสอนหลักคำสอนเหล่านั้นให้มีความ
ชัดเจนและความเชื่อมั่นมากที่สุดสำหรับบุคคลนั้น พวกเขาจะ
วางแผนวิธีและหนทางใช้ประโยชน์จากแหล่งช่วยทั้งหมดที่มีรวม
ถึงความช่วยเหลือจากสมาชิกในการช่วยให้ผู้สนใจรักษาคำมั่น
สัญญาว่าจะทำตามหลักธรรมหรือพระบัญญัติที่กล่าวถึง การสอน
และการเป็นพยานเช่นนี้ของผู้สอนศาสนาเป็นวิธีที่เราให้ผู้สนใจ
ผ่านขั้นตอนการกลับใจ

ศรัทธามาทางพันธสัญญา

องค์ประกอบจำเป็นอีกประการหนึ่งของการกลับใจคือบัพติศมา

โดยลงไปใต้น้ำทั้งตัว ซึ่งโดยการนั้นเราเริ่มรับพระนามของพระคริสต์ไว้กับเรา หลายข้อในพระคัมภีร์พูดถึง “บัพติศมาสู่การกลับใจ” หรือ “บัพติศมาสำแดงถึงการกลับใจใหม่” (ดู กิจการ 19:4; แอลมา 5:62; 7:14; โมโรไน 8:11; คพ. 35:5-6) ข้อความเหล่านี้ยอมรับหลักคำสอนที่ว่าบัพติศมาโดยน้ำเป็นขั้นสุดท้ายหรือสูงสุดในขั้นตอนการกลับใจ การละทิ้งบาปควบคู่กับพันธสัญญาแห่งการเชื่อฟังทำให้การกลับใจของเราสมบูรณ์ โดยแท้แล้วการกลับใจยังไม่เสร็จสิ้นหากปราศจากพันธสัญญาดังกล่าวด้วยพันธสัญญานี้เราจึงมีคุณสมบัติคู่ควรรับการปลดบาปโดยพระคุณของพระเยซูคริสต์ผ่านบัพติศมาโดยพระวิญญาณ (ดู 2 โนไฟ 31:17) นอกจากนี้ พันธสัญญาบัพติศมายังนำมาใช้ได้ทั้งกับอนาคตและอดีต ทุกครั้งที่เรากลับใจอย่างแท้จริง พันธสัญญานี้กลับมีพลังเหมือนเดิมและทำให้เรามีคุณสมบัติคู่ควรรับการปลดบาปอีกครั้ง

ศาสนพิธีเหล่านี้และพันธสัญญาที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างไรกับการสร้างศรัทธา ศรัทธาในพระคริสต์คือเงื่อนไขจำเป็นอันดับแรกของการเข้าสู่พันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ แต่พันธสัญญาเพิ่มศรัทธาของคนๆ หนึ่งวิธีที่ไม่สามารถทำได้ในวิธีอื่น โดยพันธสัญญาพระผู้เป็นเจ้าผู้ยิ่งใหญ่แห่งสวรรค์ทรงยอมให้พระองค์ผูกมัดกับเราแต่ละคน (ดู คพ. 82:10) ตราบใดที่เราปฏิบัติตามพันธสัญญาของเรากับพระองค์ พระองค์ทรงให้คำมั่นว่าจะมอบที่ในอาณาจักรของพระองค์ให้เรา และมอบความสูงส่งในอาณาจักรนั้นเมื่อเราทำพันธสัญญาสูงขึ้น พระองค์ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงมีเดชานุภาพทั้งมวลและตรัสเท็จไม่ได้ ด้วยเหตุนี้เราจึงมีศรัทธาได้ไม่สิ้นสุดว่าพระองค์จะทรงทำตามคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้กับเรา โดยพันธสัญญาของเรากับพระผู้เป็นเจ้าเราสามารถมีศรัทธาในพระคริสต์ได้อย่างมั่นคงพอที่จะช่วยเราพ้นจากการทำทายเป็นหรือการทดลองต่างๆ ได้โดยรู้ว่าคุณดีแล้วความรอดย่อมเป็นของเราแน่นอน

ศรัทธาเพิ่มขึ้นได้

สิ่งที่ข้าพเจ้าพูดไปแล้วเกี่ยวกับการสร้างศรัทธาในพระคริสต์ในบรรดาคนที่ผู้สอนศาสนาสอนนำมาใช้ได้กับเราทุกคน ศรัทธาที่เรามีต่อพระคริสต์เกิดจากพระวิญญาณเมื่อเราได้ยินพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งสอนโดยผู้รับใช้ที่พระองค์ทรงมอบหมายทั้งคนเป็นและคนตาย เมื่อเราสร้างบนรากฐานนั้น ศรัทธาของเราเข้มแข็งขึ้นโดยคำสวดอ้อนวอนจากศรัทธาซึ่งกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของเรา—และบางครั้งเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตทุกโมงยามของเรา

การยังคงดื่มคำพระวจนะของพระคริสต์ในพระคัมภีร์มอรมอนและพระคัมภีร์เล่มอื่นจะทำให้ศรัทธาอันเกิดจากพระวจนะนั้น

เพิ่มพูนและลึกซึ้งยิ่งขึ้น การกลับใจที่ยังรากในศรัทธาบำรุงเลี้ยงศรัทธาของเราเมื่อเราเชื่อฟังโดยครบถ้วน การกลับใจเติมพลังให้บัพติศมาโดยน้ำและโดยพระวิญญาณจนก่อให้เกิดการปลดบาปที่ไม่เพียงเกิดขึ้นก่อนบัพติศมาเท่านั้นแต่หลังบัพติศมาด้วย การรับใช้เพื่อนบ้านเจกเช่นพระคริสต์เป็นส่วนสำคัญยิ่งของการรักษาพันธสัญญาที่บำรุงเลี้ยงศรัทธาในพระคริสต์ เมื่อเวลาผ่านไปเราจะพบว่าพระที่สัญญาไว้สำหรับการเชื่อฟังพระผู้เป็นเจ้าเกิดขึ้นจริงในชีวิตเรา ศรัทธาของเราได้รับการยืนยันและเข้มแข็งขึ้น

ศรัทธาเป็นหลักธรรมแห่งพลังอำนาจเช่นกัน

สิ่งที่ข้าพเจ้าพูดมาจนถึงจุดนี้คือระดับของศรัทธาที่ประกอบด้วยความมั่นใจทางวิญญาณและศรัทธาที่สร้างสรรค์งานดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเชื่อฟังหลักธรรมและพระบัญญัติของพระกิตติคุณ นี่คือศรัทธาแท้จริงในพระคริสต์และระดับที่เราควรเน้นเมื่อสอนผู้สนใจ

อย่างไรก็ดี มีระดับของศรัทธาที่ไม่เพียงควบคุมพฤติกรรมของเราเท่านั้นแต่ให้อำนาจเราเพื่อเปลี่ยนสิ่งที่เราเป็นอยู่และทำให้สิ่งต่างๆ เกิดขึ้นซึ่งจะไม่เกิดขึ้นด้วยวิธีอื่น ข้าพเจ้ากำลังพูดว่าศรัทธาไม่เพียงเป็นหลักธรรมแห่งการกระทำเท่านั้นแต่เป็นหลักธรรมแห่งพลังอำนาจด้วย เปาโลกล่าวว่าเป็นศรัทธาซึ่งทำให้เหล่าศาสตาศาพยากรณ์ “มีชัยเหนือดินแดนต่างๆ ได้ตั้งระบบความยุติธรรม ได้รับผลของพระสัญญา ได้ปิดปากสิงห์ ได้ดับไฟที่ไหม้อย่างรุนแรง ได้พ้นจากคมดาบ ความอ่อนแอของท่านก็กลับเป็นความเข้มแข็ง มีกำลังความสามารถในการทำสงคราม ได้ตีกองทัพของประเทศอื่นๆ แดกพ่ายไป [และ] พวกผู้หญิงก็ได้รับคนพวกของนางที่กลับฟื้นคืนชีวิตขึ้นมาอีก” (ฮีบรู 11:33-35) นี่เป็นเรื่องใหญ่โต—แต่ไม่ยิ่งใหญ่ไปกว่าการเอาชนะการเสด็จรุนแรงหรืออุปสรรคคล้ายกันอื่นๆ จนไปสู่การเปลี่ยนใจเลื่อมใสและบัพติศมา

กฎแห่งที่จะได้พลังอำนาจผ่านศรัทธาคือการเรียนรู้ ขอ และกระทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า “พระคริสต์ตรัสไว้ว่า: หากเจ้าจะมีศรัทธาในเรา เจ้าจะมีพลังความสามารถทำสิ่งใดก็ตามที่เราเห็นสมควร” (โมโรไน 7:33)

อย่างไรก็ดี พระองค์ทรงเตือนว่า “หากเจ้าทูลขอสิ่งใดที่ไม่บังควรสำหรับเจ้า, สิ่งนั้นจะกลับกลายเป็นการกล่าวโทษของเจ้า” (คพ. 88:65)

ศรัทธาที่ท่านมีต่อพระคริสต์จะเติบโตอย่างน่าอัศจรรย์เมื่อท่านเพียรพยายามวันแล้ววันเล่าเพื่อให้รู้และทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า ศรัทธาซึ่งเป็นหลักธรรมแห่งการกระทำที่มีอยู่แล้วในตัวท่านจะกลายเป็นหลักธรรมแห่งพลังอำนาจ ■

จากคำปราศรัยในการสัมมนาประธานคณะเผยแผ่คนใหม่ในโทรโวยูทท์ วันที่ 23 มิถุนายน ค.ศ. 2011

แบ่งปัน พระกิตติคุณ โดยแบ่งปันตัวท่าน

วิธีที่ดีที่สุดในการแบ่งปันพระกิตติคุณคือ
ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ

โดย สเตฟานี เจ. เบิร์นส์ และ ดาร์ซี เจนเซ็น

สำหรับเราบางคน การแบ่งปันพระกิตติคุณเป็นไปอย่างธรรมชาติ แต่สำหรับเราหลายคน นั้นไม่ง่ายเลย อันที่จริง เราอาจไม่กล้าเผยตัวกับมิตรสหาย ครอบครัว หรือเพื่อนบ้านเพื่อพูดเกี่ยวกับพระกิตติคุณด้วยซ้ำ ถึงแม้จะรู้ว่าสำคัญเพียงใดที่ต้องทำเช่นนั้น

นอกจากนี้ บางครั้งเมื่อเรานึกถึงงานเผยแผ่ศาสนา เรามุ่งเน้นวิธีการ กิจกรรม หรือผลลัพธ์มากเกินไป แทนที่จะมุ่งเน้นไปที่การช่วยเหลือบุคคล ปัญหาคือความพยายามใดก็ตามที่มองข้ามบุคคลจะทำให้รู้สึกได้ว่าฝืนทำและไม่จริงใจ

อาจมีวิธีที่ดีกว่า

วิธีนั้นคือการเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระกิตติคุณมากขึ้น—เป็นส่วนตัว—และให้แบบอย่างของชีวิตเราและการสนทนาฉันมิตรของเราเปิดทาง ยิ่งเราเปลี่ยนใจเลื่อมใส เรายิ่งรู้สึกสบายใจกับศาสนาของเรา และเราเริ่มรู้สึกปรารถนาให้ผู้อื่นได้รับพรของพระกิตติคุณมากขึ้น เมื่อเรื่องเช่นนี้เกิดขึ้น การแบ่งปันจะเป็นธรรมชาติมากกว่าเดิม

อันที่จริง เราอาจไม่รู้ตัวด้วยซ้ำว่าเรากำลังแบ่งปันพระกิตติคุณ เมื่อเราเพิ่มระดับความเป็นสานุศิษย์ที่ซื่อสัตย์ของเรา นั่นมีผลต่อการกระทำ คำพูด และแม้กระทั่งสีหน้าของเราจนยากจะเพิกเฉยได้ “งานดีของท่านจะประจักษ์ต่อผู้อื่น” เอ็ดเดอร์วีสเชลด์ เอ็ม. เนลสัน แห่งโครัมอักครสวากลิปสองอธิบาย “แสงสว่างของพระเจ้าจะส่องจากนัยน์ตาท่าน ด้วยเหตุนี้ท่านจึงพร้อมจะตอบคำถามมากขึ้น”¹

ประจักษ์พยานที่มีชีวิต

สั่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนาอธิบายว่า “พระผู้ช่วยให้รอดทรงแสดงให้เราเห็น พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างที่ดีพร้อมและทรงบัญชาเราให้เป็นดังพระองค์ (ดู 3 นีไฟ 27:27)”² เมื่อสมาชิกเรียนรู้จากพระคริสต์และพยายามรวมคุณลักษณะของพระองค์ไว้ในชีวิตพวกเขาผ่านเดชานูภาพแห่งการซดใช้ของพระองค์ พวกเขายอมเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น และด้วยเหตุนี้จึงสามารถนำผู้อื่นมาหาพระองค์ได้มากขึ้น³

ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่คนหนึ่งจากวอชิงตันสหรัฐอเมริกากล่าวว่าการใช้เวลากับสมาชิกคือ

ทั้งหมดที่ทำให้เธอสนใจพระกิตติคุณ “ความสุขที่พวกเขานำมา และความรู้สึกเมื่อดิฉันอยู่ใกล้พวกเขาเป็นเรื่องที่ไม่อาจปฏิเสธได้” เธอบอก “พวกเขาไม่สั่งสอนดิฉันเกี่ยวกับพระเจ้า เป็นเจ้าของมัน อยู่ในตัวพวกเขา วิถีชีวิตของพวกเขา การเลือกของพวกเขา การกระทำและการตอบสนองของพวกเขา เมื่อดิฉันมองดูพวกเขา ดิฉันพูดกับตนเองว่า ‘ฉันอยากมีชีวิตแบบนั้น ในชีวิตฉันอยากอยู่ตรงจุดนั้น’”

เมื่อเราสบายใจมากขึ้นกับอิทธิพลของพระกิตติคุณในชีวิตเรา การพูดถึงอิทธิพลนั้นจะง่ายขึ้นเพราะเรามีหลายเรื่องให้พูดถึง และเพราะเราสามารถแบ่งปันได้ว่าข่าวสารนั้นมีผลต่อเราอย่างไร

มิเรียม คริสทอโอบ จากอิตาลีพบว่า แม้หลังจากสร้างความเป็นมิตรกับเพื่อนบ้านแล้ว เธอก็ยังไม่รู้ว่าจะพูดเรื่องพระกิตติคุณ

อย่างไร “เราพบปะเจอจะเจอกันบ่อย แต่การพูดถึงพระกิตติคุณกับเพื่อนใหม่ กลับเป็นเรื่องที่ดิฉันไม่กล้าเลยแม้แต่น้อย แม้จะรู้ว่านั่นเป็นหน้าที่” เธอเล่า

แต่เมื่อพระกิตติคุณกลายเป็นธรรมชาติ เรื่องราวต่างๆ เริ่มเกิดขึ้น มิเรียมจำได้ว่า “ลูกสาวดิฉันเป็นคนทำให้เพื่อนของเธอเกิดความอยากรู้เมื่อเธอให้ดูโครงการปฐมวัย ‘ปฐมวัยคืออะไร’ เพื่อนถาม จากคำถามนั้นเกิดคำถามอีกเป็นร้อย ดิฉันทราบมาว่าเพื่อนดิฉันมองหาบางอย่างมาหลายปี ดิฉันบอกเธอว่าสันติสุขในใจที่เธอกำลังมองหาจะพบในศาสนจักรของเรา

“ต่อมาเธอเข้าร่วมศาสนจักร เธอเป็นคำตอบการสวดอ้อนวอนของดิฉันเกี่ยวกับการหาวิธีทำงานเผยแผ่ศาสนาและวิธีแสดงให้ลูกๆ ดิฉันเห็นว่าทำได้อย่างไร”

พูดมากขึ้น อีกนิด

“หลายปีก่อน ครอบครัวเราอาศัยและทำงานในย่านผู้คนซึ่งแทบทุกรายไม่ได้นับถือศาสนาเดียวกันกับเรา เมื่อพวกเขาถามว่าวันหยุดสุดสัปดาห์ของเราเป็นอย่างไร เราพยายาม... แบ่งปันประสบการณ์ทางศาสนาที่เรามีกับครอบครัวในช่วงสุดสัปดาห์—ตัวอย่างเช่น สิ่งที่ผู้พูดเยาวชนพูดเกี่ยวกับมาตรฐานจากหนังสือ *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* หรือเรารู้สึกประทับใจเพียงไรกับถ้อยคำของชายหนุ่มที่กำลังจะเดินทางไปเป็นผู้สอนศาสนา”

ดู ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ, ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด, “การรอคอยบนถนนสู่ดามัสกัส,” *เสียงโฮนา*, พ.ศ. 2011, หน้า 96.

เป็นเพื่อนก่อน

เช่นเดียวกับมิเรียม บางครั้งเรารู้สึกว่ามีหน้าที่ต้องแบ่งปัน และพบว่าสำนึกในหน้าที่ดังกล่าวทำให้เกิดการสนทนาแบบผืนใจและไม่สบายใจ นอกจากนี้ความรู้สึกที่รับผิดชอบอาจทำให้เราหนักใจและไม่สามารถอธิบายหลักธรรมพระกิตติคุณอย่างมีประสิทธิภาพได้

สมาชิกอาจพบโอกาสประสบความสำเร็จในการเผยแผ่ศาสนามากขึ้นเมื่อพวกเขาเป็นเพื่อนแท้และดีกับผู้อื่น ดังเอลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าว “หากเราเปิดเผยแผ่การเป็นสมาชิกของเราในศาสนจักรตั้งแต่ต้น... มิตรสหายและคนรู้จักจะยอมรับว่านี่คือส่วนหนึ่งของตัวเรา”⁴

การให้พระกิตติคุณอยู่ในมิตรภาพที่มีอยู่แล้ว แทนการให้มิตรภาพอยู่บนพื้นฐานการแบ่งปันพระกิตติคุณจะเพิ่มความสำเร็จในงานเผยแผ่ศาสนา เอเลี่ยนา เวอร์เกสเดเลออร์ดา สมาชิกศาสนจักรในอาร์เจนตินา พบอานาเบลเพื่อนเธอสมัยที่พวกเขาทั้งคู่อายุหกขวบ มิตรภาพของทั้งสองแน่นแฟ้นขึ้นเมื่อไปโรงเรียนด้วยกัน ในช่วงนั้นเอเลี่ยนาไม่เคยปกปิดว่าเธอเป็นสมาชิกศาสนจักร

“ฉันรู้สึกสบายใจมากเมื่อพูดเรื่องพระกิตติคุณกับอานาเบล แม้เราไม่ได้มีความเชื่อเหมือนกัน” เธอกล่าว

เมื่อเด็กสาวทั้งสองอายุ 14 ปี อานาเบลตกลงฟังผู้สอนศาสนา แต่เธอตัดสินใจไม่รับบัพติศมา

เอเลี่ยนาผิดหวัง แต่นี่ไม่ได้ทำให้เธอหยุดสานต่อมิตรภาพ ทั้งไม่หยุดพูดเรื่องพระกิตติคุณไม่กี่ปีต่อมา เอเลี่ยนาชวนอานาเบลมาเรียนเซมินารีกับเธอ ระหว่างเรียนอานาเบลรู้สึกถึงพระวิญญาณแรงกล้ามาก เมื่อเอเลี่ยนาเตรียมไปพระวิหารในอีกไม่กี่วันต่อมา อานาเบลบอกเธอว่า “ฉันสัญญาว่าจะไปกับเธอคราวหน้า” อานาเบลรับบัพติศมาไม่นานหลังจากนั้น

การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของอานาเบลไม่ได้ใช้เวลาหลายวัน แต่ใช้เวลาหลายปี ขั้นตอนนั้นเกิดขึ้นได้เพราะเอเลี่ยนาเป็นเพื่อนเธอก่อน—โดยไม่คำนึงว่าอานาเบลจะรู้สึกสนใจยอมรับพระกิตติคุณหรือไม่

ฟังด้วยความรัก

มิตรภาพแบบเอเลี่ยนากับอานาเบลมักจะเริ่มต้นเมื่อผู้คนพบว่าพวกเขามีความสนใจ มาตรฐาน หรือลักษณะบางอย่างคล้ายกัน มิตรภาพเหล่านี้ลึกซึ้งขึ้นเมื่อแต่ละคนแบ่งปันประสบการณ์ ความรู้สึก และความรัก แน่ใจว่าความรักเป็นส่วนสำคัญของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู

เราในฐานะสมาชิกศาสนจักรสามารถแสดงความรักแก่พระคริสต์ได้โดยใช้เวลากับเพื่อนๆ ของเราผ่านกิจกรรม การรับใช้ และการสนทนา อันที่จริง หลายคนกำลังมองหาเพื่อนแบบนั้น

เมื่อพูดถึงการปฏิสัมพันธ์ของเรากับผู้อื่น เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองแนะนำดังนี้ “ที่สำคัญยิ่งกว่าการพูดคือการฟัง คนเหล่านี้ไม่ใช่วัตถุไร้ชีวิตที่เป็นเพียงสถิติบัพติศมา พวกเขาเป็นลูกของพระเจ้าเป็นเจ้าของ เป็นพี่น้องของเรา และต้องได้รับสิ่งที่เรามี จงเปิดเผยตรงไปตรงมา สื่อสารด้วยความจริงใจ ถ้ามองเพื่อนเหล่านั้นว่าจะไร้อำนาจที่สุดสำหรับพวกเขา... และฟัง... ข้าพเจ้าสัญญาเกี่ยวกับท่านว่า บางสิ่ง ที่เขาพูด มัก เน้นความ

จริงของพระกิตติคุณที่ท่านสามารถแสดงประจักษ์พยานแล้วให้รายละเอียดมากขึ้น”⁵

เราไม่จำเป็นต้องระดมพระกิตติคุณเข้าใส่เพื่อน เราเพียงแต่ต้องเป็นเพื่อนที่ดีและไม่กล่าวการแบ่งปันแนวคิดพระกิตติคุณเมื่อมีโอกาส ซาตานใช้ความกลัวเพื่อพยายามป้องกันสมาชิกไม่ให้แสดงประจักษ์พยาน ความรู้สึกแรงกล้านี้สามารถหมดพลังลงได้ ประธานอุคท์ดอร์ฟกล่าวว่า “บางคนอาจยอมเซ็นรถลากข้ามทุ่งหญ้าแทนการเอ่ยปากพูดเรื่องศรัทธาและศาสนากับมิตรสหาย... พวกเขากังวลว่าจะถูกมองอย่างไรหรืออาจเป็นอันตรายกับสัมพันธภาพของพวกเขา” ท่านกล่าวต่อไปว่า “ไม่จำเป็นต้องเป็นอย่างนั้นเพราะเรามีข่าวสารอันน่ายินดีให้แบ่งปัน และเรามีข่าวสารแห่งปิติ”⁶

ศาสดาพยากรณ์มอรมอนสอนว่า “ความรักที่บริสุทธิ์ย่อมขับความกลัวออกไปสิ้น” (โมโรไน 8:16) เมื่อเราดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณครบถ้วนมากขึ้น เราย่อมขจัดความกลัวออกไปได้โดยแทนที่ด้วยจิตกุศล—ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์—ต่อมิตรสหาย ครอบครัว และเพื่อนบ้านของเรา ความรักนี้จะเพิ่มความโน้มเอียงตามธรรมชาติให้แบ่งปันพระกิตติคุณ⁷

แบ่งปันพระกิตติคุณอย่างเป็นธรรมชาติ

ลูกๆ ของพระบิดาบนสวรรค์ต้องมีมุมมองที่พระกิตติคุณมอบให้ สำหรับสมาชิกที่ทำตามแบบแผนพระกิตติคุณ ชีวิตพวกเขาย่อมเป็นพยานถึงความรักของพระคริสต์ เมื่อสมาชิกมีใจจดจ่ออยู่ที่การเป็นเหมือนพระเยซูคริสต์ การสร้างมิตรภาพที่มีความหมาย การพัฒนาจิตกุศล และการแบ่งปันพระกิตติคุณจะกลายเป็นธรรมชาติในตัวพวกเขา ขณะที่สมาชิกพยายามบอกว่าพวกเขาเป็นใคร พวกเขาจะพบความสบายใจและการนำทางในพระดำรัสของพระผู้ช่วยให้รอดต่อเหล่าสาวกของพระองค์ “เราได้อธิษฐานเผื่อตัวท่านเพื่อความเชื่อของท่านจะไม่ได้ขาด และเมื่อท่านได้เห็นกลับแล้วจงชูกำลังพี่น้องทั้งหลายของท่าน” (ลูกา 22:32) ■

อ้างอิง

1. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “แจ้งเป็นแบบอย่างแก่คนที่เชื่อทั้งปวง,” *เลียดโฮนา*, พ.ศ. 2010, 60.
2. *สังฆอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา* (2004), 125.
3. ดู *สังฆอนกิตติคุณของเรา*, 125.
4. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “สร้างบ้านที่แบ่งปันพระกิตติคุณ,” *เลียดโฮนา*, พ.ศ. 2006, หน้า 104.
5. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “เป็นพยานฝ่ายเรา,” *เลียดโฮนา*, ก.ศ. 2001, หน้า 19.
6. ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ, “การรอคอยบนถนนสู่ตามัสกัส,” *เลียดโฮนา*, พ.ศ. 2011, หน้า 96.
7. ดู บารับารา ทอมป์สัน, “ระวังช่องว่าง,” *เลียดโฮนา* พ.ศ. 2009, หน้า 146.

สัมพันธภาพโทรศัพท์ ป้ายริมถนนในเมืองใหญ่หลายเมืองของสหรัฐและโปรแกรมออนไลน์ที่ Mormon.org วิสุทธิชนยุคสุดท้ายบอกเล่าเรื่องราวส่วนตัวและตอบคำถามหลายสิบข้อเช่น “ชาวมอรมอนเป็นชาวคริสต์หรือไม่”

“เพราะลูกชายของดิฉันพิการ จดหมายโต้ตอบส่วนใหญ่ทางเว็บไซต์จึงมาจากคนพิการหรือในครอบครัวที่มีคนพิการ ประสบการณ์น่าตื่นเต้นที่สุดของดิฉันคือประสบการณ์กับมีอา เธออาศัยอยู่ในเมืองออสโลนอร์เวย์ และต้องนั่งเก้าอี้เข็นตลอดเวลา เธอกำลังค้นใน Mormon.org เพื่อหาบางอย่างเกี่ยวกับความพิการและบังเอิญเห็นวิถีทัศน์ของเรา เธอประทับใจมาก เธอติดต่อผู้สอนศาสนา เราเขียนอีเมลโต้ตอบกันตลอดฤดูร้อน และเธอร์ับบัพติศมากกลางเดือนสิงหาคม เราทั้งคู่มองว่านั่นเป็นปาฏิหาริย์ที่พระเจ้าทรงสามารถเชื่อมโยงเราข้ามมหาสมุทร”

พลังของ “ฉันเป็นมอรมอน”

การรณรงค์ “ฉันเป็นมORMON” ซึ่งเริ่มในปี 2010 เป็นวิธีที่ง่ายและมีประสิทธิภาพให้สมาชิกศาสนจักรบอกเล่าความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาเชื่อ การรณรงค์รวมถึงการประชาสัมพันธ์ทางโทรศัพท์จากคนหนึ่งที่อยู่อาศัยที่ดิฉันจะสนใจโปรแกรม Mormon.org ตัวใหม่นี้หรือไม่

และ “ชาวมORMONเชื่ออะไรเกี่ยวกับพระคัมภีร์ไบเบิล”

โรเชลล์ ทอลล์แมตซ์จากเท็กซัส สหรัฐอเมริกาเล่าว่า “ดิฉันสวดอ้อนวอนขอประสบการณ์เผยแผ่ศาสนาามาตลอดและได้รับโทรศัพท์จากคนหนึ่งที่อยู่อาศัยที่ดิฉันจะสนใจโปรแกรม Mormon.org ตัวใหม่นี้หรือไม่

ต้อนรับ

ผู้สอนศาสนาอาวุโส
ทั่วโลกพูดถึงรางวัล
มากมายในการ
เอาชนะอุปสรรค
ของการรับใช้งาน
เผยแผ่

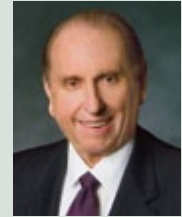

โดย เคนดรา แครนดอลล์ วิลเลียมสัน

กับนทากับสุนทรา หลวงราช นั่งอยู่ในบ้านที่แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา พลังสงสัยว่าพวกเขาควรทำอะไร พวกเขาเตรียมลูกสี่คนให้รับใช้งานเผยแผ่มาแล้ว และตอนนี้พวกเขารู้ว่าถึงเวลาต้องไปบ้าง การตัดสินใจใหญ่หลวงเกินคาด พวกเขาจะคิดถึงหลานๆ มาก! ทั้งยังกังวลกับปัญหาสุขภาพบางอย่าง พวกเขาจะทำอะไรกับ

บ้านและข้าวของต่างๆ ขณะพวกเขาไม่อยู่ ความกังวลของสามีภรรยาผู้นี้เกี่ยวกับการรับใช้งานเผยแผ่ไม่ได้เกิดเฉพาะกับพวกเขา อันที่จริง เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ แห่งโครัมอักครสาวกสิบสอง ซึ่งให้เห็นอุปสรรคสี่ประเภทของการทำงานเป็นผู้สอนศาสนาอาวุโส ได้แก่ ความกลัว ความห่วงใยครอบครัว การหาโอกาสงานเผยแผ่ที่เหมาะสม และการเงิน¹

การเรียกของศาสตราจารย์

“เราต้องการคู่อาวูโสมาก ... จึงทำตุนให้พร้อมจะออกจากบ้านไปรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา มีไม่บ่อยนักในชีวิตที่ท่านจะได้รับความสุขและความพอใจจากการรับใช้เต็มเวลาด้วยกันในงานของพระอาจารย์”
 ประธานโรมัส เอส. มอนสัน, “เมื่อเราพบกันอีก,” เลียโฮนา, พ.ย. 2000, หน้า 6.

บน: ภายถ่ายโดย โรเบิร์ต คาสเซย์

จันทา กับ สุนทรก หลวงราช ที่จ้างมาอยู่แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา กำลังจะไปที่ประเทศลาว—แผ่นดินที่พวกเขาเกิด เติบโต และเวลานี้กำลังรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาที่นั่น

การเอาชนะอุปสรรคเหล่านี้เรียกร่องศรัทธามาก คุณลักษณะที่ครอบครัวหลวงราชแสดงให้เห็นเมื่อพวกเขาได้ฟังประธานโรมัส เอส. มอนสันเรียกร่องให้มีผู้สอนศาสนามากขึ้นในการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2010 “เรารู้สึกถึงพระวิญญาณแรงกล้ามาก” พวกเขานึกถึงถ้อยคำของท่าน “เราอยากทำตามศาสตราจารย์ เราจึงส่งโบสถ์สมัครเป็นผู้สอนศาสนา”
 สามีภรรยาคุณนี้ได้รับเรียกให้รับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเพื่อมนุษยธรรมในประเทศลาวแผ่นดินที่พวกเขาเกิด

บนซ้าย: ผู้สอนศาสนา อาวูโสมรับใช้ในซอลท์เลคซิตี จูดาห์ ช่วงผู้ลี้ภัยจากหลางประเทศปรับตั้งจ้างสู่บ้านใหม่ รวมทั้งครอบครัวทาบไวบ: (กลาง) จากรวันดาที่เพิ่งได้รับการผนึกในพระวิหาร

ซอนดรา ไจนส์ รับผิดชอบต่อทามกลางสตรีใน หมู่เกาะมาร์แชลล์ (ซาฟง, กัปเนลันลามิ)

เติบโต และแต่งงาน ความกังวลจางหายขณะพวกเขาเตรียมรับใช้ ครอบครัวสนับสนุน พวกเขาแก้ไขปัญหาสุขภาพ และทำสัญญาให้เข้าบ้าน พวกเขา รู้สึกมั่นใจเมื่อได้ทำสิ่งที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงบัญชา “จงไป... แล้วตามเรามาและเป็นสาวกของเรา” (มาระโก 10:21)

ผู้อาวุโสสามารถรับใช้งานเผยแผ่ได้หลายด้าน และในสถานที่หลายแห่งดังเรื่องราวต่อไปนี้ที่ยกมาเป็นตัวอย่าง ไม่ว่าจะรับใช้เต็มเวลาหรือบางเวลา

มาร์ธา มาริน (ชาวสเปน) รับผิดชอบข้อมูลการจ้างงานในปวงบลา เม็กซิโก

เป็นคู่สามีภรรยาหรือคนโสด ในประเทศของตนหรือต่างประเทศ ผู้ใหญ่อาวุโสสามารถเอาชนะอุปสรรคที่ขวางทางได้

เผชิญความกลัว

“ความกลัวเพราะความไม่รู้หรือกลัวว่าเราไม่มีทักษะด้านพระคัมภีร์หรือภาษาที่ต้องใช้ทำให้สิ่งเลวไม่กล้ารับใช้ แต่พระเจ้าตรัสว่า ‘หากเจ้าพร้อมเจ้าจะไม่กลัว’ (คพ. 38:30) ชีวิตคือการเตรียมของท่าน... ขอเพียงออกไปและเป็นตัวของตัวเอง”²

เอ็ลเตอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ แห่งโครัมมิอัครสาวกสิบสอง

ความกลัวสามารถขัดขวางงานเผยแผ่ศาสนา บางคนกลัวว่าตนขาดทักษะและความรู้ที่จำเป็นต่อการรับใช้ หลายคนกังวลเรื่องการอยู่ต่างถิ่นและทำงานกับคนที่พวกเขาไม่รู้จักร

ซิสเตอร์มาร์ธา มาริน จากเวรากูซ เม็กซิโก เผชิญความกลัวบางอย่างขณะเธอรับใช้เต็มเวลาในศูนย์ข้อมูลการจ้างงานในปวงบลา เม็กซิโก เธอติดขัดกับการใช้คอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของศูนย์ข้อมูลการจ้างงาน แต่ด้วยความช่วยเหลือและการสนับสนุนของคู่และคนอื่นๆ ที่เธอทำงานด้วย เธอจึงเรียนรู้การฝึกทักษะที่จำเป็น “อุปสรรคนั้นเปลี่ยนเป็นพร” เธอกล่าว “ดิฉันรู้ว่าดิฉันไม่โดดเดี่ยวในงานนี้”

ซิสเตอร์ซอนดรา ไจนส์ จากยูทาห์ สหรัฐอเมริกา ได้รับเรียกให้รับใช้ในหมู่เกาะมาร์แชลล์กับเนลตันสามีของเธอ “ดิฉันกลัวมากกับสภาพที่เป็นอยู่ ดิฉันรู้สึกไม่สบายใจเมื่อพยายามสอนพระกิตติคุณ” เธอกล่าว หลังจากเริ่มรู้สึกว่าเธอไม่มีอะไรให้ทำประโยชน์ เธอจึงตัดสินใจมุ่งเน้นไปที่พรสวรรค์และทักษะของเธอ เธอเรียนรู้ที่จะรักชาวมาร์แชลล์และรับใช้ด้วยการตัดผมให้พวกเขาและสอนเย็บผ้า

18 เดือนผ่านไปเธอประเมินได้ว่าเธอตัดผมให้พวกเขาประมาณ 700 คน การแบ่งปันพรสวรรค์อย่างกระตือรือร้นช่วยให้เธอได้รับใช้และสร้างความสัมพันธ์กับคนหลายร้อยคน รวมทั้งสมาชิกศาสนจักร ผู้สนใจ และสมาชิกคนอื่นๆ ในชุมชน

คลายความห่วงใยครอบครัว

“ของขวัญอันประเสริฐใดที่ป่่วย่ายายสามารถให้ลูกหลานได้มากกว่าการพูดคุยด้วยถ้อยคำและการกระทำว่า ‘ในครอบครัวนี้ เรารับใช้เป็นผู้สอนศาสนา!’”

เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง

ความคิดที่จะจากลูกที่กำลังต่อสู้ดิ้นรนหรือหลานๆที่กำลังเติบโตใหญ่ดูเหมือนหลายคนรับไม่ได้ แต่ผู้สอนศาสนาพบว่าการใช้ของพวกเขาเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวอย่างที่เราคาดคิดมาก่อน

เรย์มอนด์ และ เกเวน ปีเตอร์เซ็น จากไวโอมิง สหรัฐอเมริการับใช้งานเผยแผ่สี่ครั้ง การจากไปทำงานเผยแผ่ครั้งที่สอง—ไปซามัวครั้งที่สอง—แรกทีเดียวเป็นการทำหายสำหรับลูกๆ ผู้ไม่เข้าใจว่าทำไมคุณพ่อคุณแม่ต้องรับใช้งานเผยแผ่ *อีกครั้ง*

ครอบครัวตระหนักอย่างรวดเร็วว่าพรมากมายมาจากการรับใช้ของพวกเขา “พวกเขารุ่งเรืองทุกคน!” ซิสเตอร์ปีเตอร์เซ็นกล่าว “คุณหนึ่งที่ไม่สามารถมีบุตรได้ก็ได้รับพรด้วยเด็กทารกเพศชาย อีกคนหายจากมะเร็งอย่างปาฏิหาริย์ อีกคนกับลูกที่กำลังต่อสู้กับปัญหาเห็นความก้าวหน้าอย่างมาก และหลายคนมีปีที่ดีที่สุดในธุรกิจของพวกเขา”

ความขยันขันแข็งของพวกเขาทิ้งรอยศรัทธาตลอดเส้นทางของครอบครัว “เรามีหลานชายสี่คนเป็นผู้สอนศาสนาเวลานี้ พวกเขาบอกเราว่าเราเป็นแรงบันดาลใจให้พวกเขาไป” ซิสเตอร์ปีเตอร์เซ็นกล่าว “อะไรจะให้ผลคุ้มค่ามากกว่านี้ได้”

หาโอกาสงานเผยแผ่ที่เหมาะสม

“ข้าพเจ้าที่งเสมอกับวิธีที่พระวิญญูณบรสิทุทธิทรงทำให้คุณลักษณะและความต้องการของผู้สอนศาสนาและสามีภรรยาแต่ละคู่เข้ากันได้กับสภาวะการณ่หลากหลายของการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาทั่วโลก”⁴

เรย์มอนด์ กับ เกเวน ปีเตอร์เซ็น รับใช้งานเผยแผ่สองครั้งท่ามกลางวิสุทธิชนจุดสุดท้ายชาวซามัว

เอ็ลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง

ศาสนจักรต้องการการรับใช้ของผู้สอนศาสนาอาวุโสในศูนย์ข้อมูลการจ้างงาน สำนักงานคณะเผยแผ่ ศูนย์ประวัติครอบครัว พระวิหาร ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว และอีกหลายๆ แห่ง ผู้สมัครสามารถแสดงเจตจำนงได้ว่าพวกเขาประสงค์จะรับใช้ที่ใด แต่สุดท้ายแล้วการเรียกมาจากพระเจ้าผ่านศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ พระเจ้าทรงทราบ

จอร์จ กับ ไฮน์ แลส รับใช้ป็น
ผู้อำนวยการด้านมนุษยธรรมใน
ปาปัวนิวกินี

การเปลี่ยนแปลง นโยบายผู้สอน ศาสนาอาวูโส

- ผู้สอนศาสนาอาวูโสจะเลือกรับใช้นาน 6 เดือน 12 เดือน 18 เดือน หรือ 23 เดือน
- ค่าที่พักสำหรับผู้สอนอาวูโสกำหนดสูงสุดที่ 1,400 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือน
- ผู้สอนศาสนาอาวูโสจะกลับมาร่วมงานสำคัญของครอบครัวได้ (นานถึง 10 วัน) ด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง

ดูข้อมูลเพิ่มเติมที่

<http://lds.org/church/news/changes-in-senior-missionary-rules>

โอกาสงานเผยแผ่ที่เหมาะสมกับสตรีโสดหรือสามีภรรยาที่เต็มใจรับใช้

จอร์จ กับ ไฮน์ เซส จากนิวยอร์กพบว่าการเรียกในงานเผยแผ่เหมาะกับพวกเขา พวกเขาแปลกใจจะคนดีใจเมื่อพรสวรรค์มากมายที่ได้จากอาชีพและครอบครัวช่วยพวกเขาทำงานเพื่อมนุษยธรรมในป้าวันวิภาณี

เอ็ดเดอร์เซสเคยเป็นช่างไม้ เขาสามารถช่วยประเมินและจัดโครงการต่างๆ เช่นสร้างบ่อน้ำได้ ซีสเตอร์เซสทำงานด้านบริหารสำนักงานมา 18 ปี “ทักษะของดิฉันด้านการบริหารและคอมพิวเตอร์มีค่าสุดประมาณ” เธอก้าว เธอกับเอ็ดเดอร์เซสใช้ความสามารถดำเนินโปรแกรมอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่องานอาชีพ โดยช่วยคนในท้องถิ่นที่ฝึกทักษะต่างๆ เช่น การบริหารเวลา การจัดองค์กร การเป็นผู้นำ สุขอนามัย และการสื่อสาร

คนทั้งสองใช้ประสบการณ์ที่ได้จากการเรียกต่างๆ ในศาสนจักร—สำคัญที่สุดคือ—จากการเป็นบิดามารดา เมื่อสองสามีภรรยาทำงานเพื่อแจกจ่ายอุปกรณ์การเรียนและปรับปรุงการดูแลเด็กแรกเกิด

ปีเตอร์ กับ เดลวิง แซ็คเคิล รับใช้
ในสำนักงานภาคฮ่องกง

ประสบการณ์การเป็นบิดามารดาช่วยให้พวกเขาเห็นคุณค่าของความยากลำบากที่ครอบครัวและโรงเรียนในท้องถิ่นที่ประสบ

จัดการปัญหาการเงิน

“หารือกับญาติพี่น้อง อธิการ หรือประธานสาขา เมื่อผู้ใช้ของพระเจ้าเข้าใจสถานการณ์ทางโลกของท่าน ท่านสามารถรับพรนิรันดร์ของการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาได้”

เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ แห่งโครัมมัครสาวกสิบสอง

หลายคู่เกรงว่าพวกเขามีเงินไม่พอรับใช้งานเผยแผ่ พวกเขาคิดถึงค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล ค่าที่พัก และสงสัยว่าจะหาเงินมาจ่ายทั้งหมดนี้ได้ได้อย่างไร ผู้นำศาสนจักรทราบดีถึงข้อกังวลเหล่านี้และได้เปลี่ยนนโยบายเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระ (ดูในกรอบซ้ายมือ) แต่การจัดการปัญหาการเงินเรียกร้องศรัทธา การวางแผนอย่างรอบคอบ และการเสียสละพอสมควร

เลียวนาร์ดกับเวรา ซิซันโก จากซิมบับเวประสบการทำนายแม้จะวางแผนอย่างมีประสิทธิภาพแล้วก็ตาม พวกเขาเตรียมรับใช้งานเผยแผ่มาตลอดชีวิตแต่งงาน พวกเขาเชื่อว่าเงินบำนาญและเงินลงทุนสามารถสนับสนุนพวกเขาในงานเผยแผ่ครั้งแรกที่พระวิหารโจฮันเนสเบิร์ก แอฟริกาใต้ แต่ขณะที่พวกเขากำลังรับใช้อยู่ที่นั่น เศรษฐกิจถดถอยอย่างกะทันหัน และเงินลงทุนลดฮวบ

ด้วยความช่วยเหลือของครอบครัว ทั้งสองอยู่ทำงานเผยแผ่ต่อไป พระของการเสียสละครั้งนั้นน่าพอใจ ธุรกิจของลูกชายดำเนินไปด้วยดี ลูกสาวได้เลื่อนตำแหน่งงาน ลูกๆ ของพวกเขาเรียนรู้ว่าต้องช่วยกันทำงานเพื่อสนับสนุนคุณพ่อคุณแม่

ผู้สอนศาสนาอาวูโสจำนวนมากเป็นพยานว่าพระของการรับใช้สำคัญยิ่งกว่าคำตอบทางโลก เอ็ดเดอร์ปีเตอร์ แซ็คเคิล ผู้สอนศาสนาชาวแคนาดาที่รับใช้กับเคลเดียภรรยาในสำนักงานภาคฮ่องกง

สรุปความรู้สึกของหลายคนไว้ว่า “ผมออกจากงานที่ได้รับค่าจ้างมาทำงานที่ได้รับพร”

เอาชนะอุปสรรคโดยสร้างศรัทธา

“วิสุทธิชนยุคสุดท้ายผู้อ่อนน้อมถ่อมตนหลายท่านเกรงว่าตนจะไม่มีค่าสมกับงานเผยแผ่ศาสนา แต่สำหรับผู้หวังเป็นผู้สอนศาสนาเหล่านั้น พระเจ้าประทานความมั่นใจไว้ดังนี้ ‘ศรัทธา, ความหวัง, จิตกุศลและความรัก, โดยดวงตาที่เห็นแก่รัศมีภาพของพระเจ้าเป็นเจ้าอย่างเดียว, ย่อมทำให้เขาสมกับงาน.’”⁶

เอ็ลเดอร์รัสเซล เอ็ม. เนลสัน แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

เพื่อปลงอุปสรรคสื่ออย่างของการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาอาวุโส เอ็ลเดอร์เฮลส์ให้วิธีแก้ไขที่เรียบง่ายดังนี้ “จงมีศรัทธา พระเจ้าทรงทราบว่าคุณทำได้ต้องการทำ” ศรัทธาเอาชนะความกลัว เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัว ช่วยให้ผู้สอนศาสนาอาวุโสพบโอกาสที่เหมาะสมในการรับใช้ และช่วยบรรเทาปัญหาการเงิน

หลายปีก่อน ศรัทธาเช่นนั้นเพิ่มพูนในเด็กสาวชาวโปแลนด์ชื่อสตันิสลาว่า ฮาเบล ต่อมาในชีวิตศรัทธาของเธอทำให้ยอมรับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู และเมื่อเป็นผู้ใหญ่ เธอรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาด้านประวัติครอบครัวในยูทาห์

การรับใช้ของซิสเตอร์ฮาเบลสอนเคล็ดลับที่น้อยคนรู้ “งานเผยแผ่ทำให้คุณอ่อนกว่าวัย” เธอยิ้มและพูดว่า “เมื่อคุณล้มอุปสรรคของคุณ คุณเรียนรู้ว่าต้องสำนึกคุณ คุณเรียนรู้การเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้นผ่านการรับใช้ผู้อื่น และนี่คือการเตรียมไปอยู่กับพระบิดาบนสวรรค์ งานเผยแผ่เปลี่ยนชีวิตผู้อาวุโสได้”

ความจริงเป็นเช่นนั้น เช่นเดียวกับชีวิตของคนเหล่านั้นที่พวกเขาได้รับใช้ด้วยความอ่อนน้อม ■

เล็จวาร์ด กับ เวรา ชีซันโก รับใช้ที่พระวิหารโจอันเนสเบิร์ก แอฟริกาใต้ (ขวา)

อ้างอิง

1. ดู โรเบิร์ต ดี. เฮลส์, “ผู้สอนศาสนาผู้สามัคคี: โอกาสที่จะรับใช้,” *เล็ยโฮนา*, ก.ค. 2001, หน้า 34-38.
2. โรเบิร์ต ดี. เฮลส์, *เล็ยโฮนา*, ก.ค. 2001, หน้า 35.
3. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “เราสองต้องถูกเกณฑ์,” *เล็ยโฮนา*, พ.ย. 2011, หน้า 59.
4. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “ถึงเวลาแล้วที่จะรับใช้งานเผยแผ่,” *เล็ยโฮนา*, พ.ค. 2006, หน้า 108.
5. โรเบิร์ต ดี. เฮลส์, “ผู้สอนศาสนาผู้สามัคคี: พรจากาการเสียสละและการรับใช้,” *เล็ยโฮนา*, พ.ค. 2005, หน้า 51.
6. รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, “ผู้สอนศาสนาอาวุโสและพระกิตติคุณ,” *เล็ยโฮนา*, พ.ย. 2004, หน้า 99.
7. โรเบิร์ต ดี. เฮลส์, *เล็ยโฮนา*, ก.ค. 2001, หน้า 38.

ลธานีสลาว่า ฮาเบล ช่วงผู้มาใช้หอสมุดประวัติครอบครัวในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์

“อาจไม่มีวิธีใดแสดงความชอบพระทัยพระเจ้าที่มหิทฤทธิย์ได้ดีกว่าการไปรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา”
เอ็ลเดอร์เล็ยวาร์ด ชีซันโก, ชิมบับเว

พรของการมีใจ จดจ่ออยู่ที่ **พระวิหาร**

“บัดนี้, เกี่ยวกับสภาพ
ของจิตวิญญาณระหว่างการ
ตายกับการฟื้นคืน
ชีวิต—ดูเถิด, เทพ
ทำให้เป็นที่รู้แก่พ่อ,
ว่าวิญญาณมนุษย์ทุก
คนนั้น, ทันทีที่ออกจาก
ร่างอันเป็นมรรตัยนี้,
แท้จริงแล้ว, วิญญาณ
มนุษย์ทุกคน, ไม่ว่า
พวกเขาดีหรือชั่ว,
พระองค์ย่อมทรงนำ
กลับบ้านไปสู่พระผู้เป็น
เจ้าองค์นั้นผู้ประทาน
ชีวิตให้พวกเขา”
แอลมา 40:11

*ไม่มีงานใดสำคัญยิ่งกว่าการสร้าง
ครอบครัวนิรันดร์—และงานนั้น
จะเกิดสัมฤทธิ์ผลในพระนิเวศน์
ของพระเจ้า*

โดย โจเซฟ เจ. เพอร์คีย์
นิตยสารศาสนจักร

ไม่มีอย่างในชีวิตที่ทำให้เราสะเทือนอารมณ์
มากกว่าการสูญเสียบุคคลที่เรารัก ชีวิต
ของอริการิชาร์ด โรดริเกซกับธรรมาจารย์ถูก
ขัดจังหวะด้วยการสูญเสียเช่นนั้น แต่ด้วยตาที่มองเห็น
หูที่ได้ยิน และโดยผ่านศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ของ
พระวิหาร พวกเขาเผชิญการทำทายนครั้งนี้ด้วยศรัทธา
ซึ่งนำพวกเขาให้ใกล้ชิดพระผู้ช่วยให้รอด ความสุข
และสันติสุขมากขึ้น

รับมือกับความสูญเสีย

ริชาร์ดกับธรรมาจารย์พบกันขณะทำงานที่บริษัทผลิตราย
ซีเมนตีในอะโซกัวส เมืองเล็กๆ ในเทือกเขาแอนดีส
ไม่ไกลจากเกวงกา เอกวาดอร์ ริชาร์ดเป็นผู้เปลี่ยน
ใจเลื่อมใสศาสนจักร โดยเข้าร่วมกับมารดาและพี่
ชายเมื่อไม่กี่ปีก่อน ตอนนั้นธรรมาจารย์ยังไม่ได้เป็นสมาชิก

“เมื่อผมพบธรรมาจารย์ ผมไม่อาจจากเธอได้” เขากล่าว
พลางยิ้ม

พวกเขาแต่งงานกันในปี 1996ไม่กี่เดือนหลัง

จากนั้นคุณพ่อของธรรมาจารย์ถึงแก่กรรม

“ความตายของท่านเป็นเหตุให้เกิดภาวะซึมเศร้า
อย่างรุนแรงในชีวิตดิฉัน” ธรรมาจารย์ “คุณไม่เคย
ลืมการสูญเสียคนที่คุณรัก คุณรู้สึกถึงความสูญเสีย
ตลอดเวลา”

ในปี 2001 คุณแม่ของริชาร์ดถึงแก่กรรม การ
สูญเสียครั้งนี้ทำให้เกิดความเศร้าเสียใจมากอีกครั้ง
แต่ตลอดหลายปีนั้นริชาร์ดเติบโตด้วยความรู้และ
ประจักษ์พยานในพระกิตติคุณ และสิ่งนั้นให้มุมมอง
ที่ทำให้เขาสบายใจ

“เพราะพระกิตติคุณ” เขากล่าว “ผมจึงเข้าใจ
บ้างเล็กน้อยว่าคุณแม่กำลังเป็นอย่างไร ผมแบ่งปัน
แอลมา 40:11 กับธรรมาจารย์และอธิบายว่าเกิดอะไรขึ้นกับ
วิญญาณเมื่อวิญญาณออกจากร่าง ข้อความนี้
ปลอบใจเราสองคนได้มาก”

เห็นค่าของสิทธิ์เสรี

กระนั้นก็ตาม ธรรมาจารย์ยังไม่สนใจศาสนจักรแม้จะเป็น
มิตรกับสมาชิกศาสนจักรและผู้สอนศาสนา

“ดิฉันไม่รู้สิกว่าต้องเปลี่ยน
ศาสนา” เธอกล่าว

ริชาร์ดตัดสินใจไม่กด
ดันเรื่องนี้ “ทุกครั้งที่เรา
พูดถึงศาสนจักร การ
สนทนาลงเอยอย่าง
ไม่มีความสุข”

เขากล่าว “และเมื่อผมกดดันเธอ ทุกอย่างยิ่งแย่กว่าเดิม ผมจึงหยุด ผมไม่อยากทำแบบนั้นกับเธอ”

ในฤดูใบไม้ร่วงปี 2001 ผู้สอนศาสนาเชิญเธอมาร่วมพิธีบัพติศมา การตัดสินใจรับคำเชิญเปลี่ยนแปลงทุกอย่าง

ในพิธีนั้นสตรีที่รับบัพติศมาแบ่งปันประสบการณ์ “เธอพูดถึงปาฏิหาริย์ที่เกิดขึ้นในชีวิตตั้งแต่ได้รู้จักศาสนจักร—ปาฏิหาริย์เรื่องสุขภาพ ความเป็นอยู่ที่ดี และความเข้มแข็ง” เธอเรียก “สตรีคนนี้อยู่คนเดียวเป็นส่วนใหญ่แต่ก็ยังมีประจักษ์พยานนี้”

เธอสงสัยว่าผู้หญิงคนหนึ่งที่เคยเชื่อการทดลองยากขนาดนั้นมีศรัทธาเช่นนี้ได้อย่างไร คำถามดังกล่าวและการไปร่วมพิธีบัพติศมาตามคำเชิญทำให้เธอประทับใจและเตรียมเธอให้พร้อมรับพยานของพระวิญญาณ

“ตอนนั้นเองที่ดิฉันตัดสินใจรับบัพติศมา ต่อมาเมื่อดิฉันกับริชาร์ดอยู่ตามลำพัง ดิฉันถามว่า ‘ริชาร์ด คุณคิดอย่างไรคะถ้าฉันจะรับบัพติศมาในเดือนธันวาคม’ นั่นคือทั้งหมดที่ต้องพูด ดิฉันคุ้นเคยกับศาสนจักรและพระกิตติคุณอยู่แล้ว แต่ก็ยังต้องฟังบทสนทนาจากผู้สอนศาสนา”

“พระเจ้าเป็นผู้ทรงเตรียมใจผู้คน” ริชาร์ดเสริม “เราสามารถทำบางสิ่งบางอย่างด้วยตนเองได้ ผมทำหลายอย่าง แต่นั่นไม่เกิดขึ้นจนกระทั่งเธอพร้อม”

เธอเห็นด้วย “ดิฉันมีการทำทายเป็นมากายที่ต้องเอาชนะเมื่อเราแต่งงานกัน เมื่อดิฉันเอาชนะการทำทายเป็นเหล่านั้นได้แล้ว ตอนนั้นเองที่ดิฉันตระหนักว่าต้องไม่รอปาฏิหาริย์ในชีวิตอีก ตอนนั้นเองที่ดิฉันพร้อมรับบัพติศมา”

เผชิญการทำทายเป็นด้วยศรัทธา

บัพติศมาของเธอในเดือนธันวาคมปี 2001 ทำให้เธอเปลี่ยนมุมมองเน้นที่ครอบครัว ที่มาจากการเปลี่ยน

“ความสุขในชีวิต
ครอบครัวส่วนมาก
จะสำเร็จได้เมื่อมี
พื้นฐานบนคำสอนของ
พระเจ้าพระเยซูคริสต์”
“ครอบครัว: ถ้อยแถลง
ต่อโลก,” เลียโฮนา, พ.ย.
2010, หน้า 165.

**บน: ริชาร์ด และ รูธ โรดริเกซ กับลูก ๆ (จากซ้าย):
มาเรีย จูดิธ, จอร์จ, ริชาร์ด จูเนียร์ และเพรดดี
พวกเขาได้รับการฉีกในพระวิหารไกวธ์ฮาลิส
เอกวาดอร์ (ขวา)**

แปลงนั้นคือพลังทางวิญญาณและพรซึ่งนำทาง
พวกเขาจนถึงทุกวันนี้

“เราได้รับการฉีกในพระวิหารเมื่อวันที่ 28
มิถุนายน 2003” ริชาร์ดกล่าว “เพราะเหตุนี้ พร
มากมายจึงเข้ามาในชีวิตเรา ลูกสองคนแรกได้รับ
การฉีกกับเรา และอีกสองคนถัดมาเกิดในพันธ-
สัญญา ลูก ๆ ของเราคือพร”

ริชาร์ดอธิบายว่าการรับใช้อย่างซื่อสัตย์ในศาสน-
จักรทำให้เกิดความปรองดองในบ้าน “ผมกับภรรยา
เถียงแอกเท่ากัน เราเผชิญการทำหายและการทด-
ลองสารพัด แต่เราสามารถผ่านมาได้ด้วยความเป็น
หนึ่งเดียว เราเชื่อในเรื่องเดียวกัน เรารู้ว่าเมื่อฉีก
ในพระวิหารแล้ว ถ้าเราอดทนอย่างซื่อสัตย์ พระเจ้า
จะทรงช่วยเรา”

“แผนแห่งความสุขจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทำให้ความ
สัมพันธ์ในครอบครัวดำเนินต่อไปหลังความตาย
ศาสนพิธีและพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ที่มีอยู่ใน
พระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ทำให้เกิดความเป็นไปได้
สำหรับแต่ละบุคคลที่จะกลับไปประทับของพระ
ผู้เป็นเจ้าของและเพื่อที่ครอบครัวจะเป็นหนึ่งเดียว
ชั่วนรันดร์”

“ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” เลียโฮนา,
พ.ย. 2010, หน้า 165.

การมีใจจดจ่ออยู่ที่พระวิหารเปลี่ยนแปลง เวิร์ด

เมื่อรูธรับบัพติศมา มีสมาชิกเพียง 25 คนที่สาขาซึ่งสมัยนั้นเรียกว่าสาขาอะไซกูส์ เวลานี้เป็นเวิร์ดแล้วและมีสมาชิกมาการประชุมคือระลึกเป็นประจำ 75 คนขึ้นไป

“คุณทำให้บุคคลเข้มแข็งเมื่อคุณทำให้ครอบครัวเข้มแข็ง” รูธกล่าว “เมื่อสมาชิกรักษาพระบัญญัติและเชื่อฟังทั้งหมดที่ผู้นำสอน เราจะทำให้ครอบครัวเราและเวิร์ดเข้มแข็ง เสมือนว่าแต่ละครอบครัวเป็นส่วนหนึ่งของซีเมนต์ที่ยึดเวิร์ดไว้ด้วยกันเพื่อเวิร์ดจะเติบโตได้”

ในฐานะอธิการ ริชาร์ดส่งเสริมความพยายามทำให้ครอบครัวเข้มแข็งผ่านการทำและรักษาพันธสัญญาพระวิหารตลอดจนไปนมัสการในพระวิหารบ่อยๆ การแสดงให้เห็นอย่างหนึ่งขณะเน้นเรื่องนี้คือเวิร์ดเดินทางไปพระวิหารไคโยอักิล เอกวาดอร์ซึ่งอยู่ห่างออกไปห้าชั่วโมง

“เราเข้าพระวิหารด้วยกันเป็นเวิร์ดบ่อยๆ เท่าที่เราจะทำได้” รูธกล่าว “เป้าหมายของเราคือให้ทุกครอบครัวได้รับการฝึกในพระวิหาร”

“การเข้าพระวิหารเพื่อรับการฝึกช่วยให้ครอบครัวเติบโตทางวิญญาณ” ริชาร์ดเสริม “ไม่กี่ปีมานี้หลายครอบครัวได้รับการฝึก เวลาที่พวกเขาเตรียมชื่อครอบครัวและทำศาสนพิธีแทนบรรพชนของพวกเขา คนที่ทำเช่นนั้นก็มีปณิธานแน่วแน่นมากขึ้นต่อพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์และพบความสุขมากขึ้น พระวิหารเปลี่ยนนิสัยทัศนคติของสมาชิก”

การมีใจจดจ่ออยู่ที่พระวิหารเปลี่ยนแปลง บุคคล

โดยผ่านประสบการณ์ศักดิ์สิทธิ์ส่วนตัว ครอบครัวโรดริเกซได้รับประจักษ์พยานอันทรงพลังเป็นส่วนตัวเกี่ยวกับพันธสัญญาพระวิหารและการทำงานแทนบรรพชน

“เราทำงานให้ลุงป้าหน้าอา และพี่น้องของคุณพ่อ” รูธกล่าว “เรารู้สึกว่าเราควรทำงานให้ครอบครัวเราเอง ดิฉันรู้ว่างานแทนคนตายที่เราทำเป็นความจริง ดิฉันรู้สึกสงบมากในงานที่เราสามารถทำให้บรรพชนของเราได้ นี่เป็นงานพิเศษสุด”

ริชาร์ดเป็นพยานว่า “ผมชอบทำงานพระวิหารให้คนที่รออยู่ นี่คืองานของชีวิตเราทั้งชีวิต นี่คือนี่สิ่งที่เราอยากทำ”

การเข้าพระวิหารเปลี่ยนแปลงครอบครัวของพวกเขา “เมื่อเราได้รับการฝึกในพระวิหาร สถานการณ์เปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง” รูธกล่าว “ความเข้มแข็งทางวิญญาณของเราเพิ่มทวี”

ริชาร์ดเห็นด้วย “สำหรับครอบครัวเรา นั้นหมายถึงครอบครัวเป็นหนึ่งในเดียวกันมากขึ้น โดยรู้ว่าความผูกพันในครอบครัวซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของทุกสิ่งให้พลังเราขับเคลื่อนไปข้างหน้า ในชีวิตมักมีการท้าทายเสมอ แต่ด้วยศรัทธาทุกสิ่งที่พระวิหารให้แก่เรา เราสามารถเผชิญอนาคตได้ในวิธีที่ต่างออกไป การที่เราสามารถแบ่งปันพรเหล่านี้—โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อช่วยให้ครอบครัวอื่นทำอย่างเดียวกัน—นำปีติมากมายมาสู่ชีวิตเรา ผมรู้สึกถึงคำมั่นสัญญาที่มั่นคงมากขึ้นในบ้านของเรา”

ริชาร์ดรู้สึกว่าการตัดสินใจเตรียมไปพระวิหารของครอบครัว รับเอ็นดาวเมนท์ รับการฝึก และกลับไปทำงานแทนบรรพชนของพวกเขาเป็นพระประเสริฐสุดประการหนึ่ง “เมื่อเราใช้ศรัทธาและยอมรับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราไปพระวิหารเพื่อรับการฝึกและศาสนพิธีแห่งความรอดผ่านฐานะปุโรหิตชีวิตเปลี่ยนไป” เขากล่าว “คนที่ได้รับพันธสัญญาของพระวิหารจะไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป” ■

ทำในฐานะ ตัวแทน

“ในการจัดสรรงานสร้างครั้งใหญ่ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทั้ง ‘สิ่งที่จะกระทำและสิ่งที่จะถูกกระทำ’ (2 เนไฟ 2:14) ในฐานะบุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ เราได้รับของประทานแห่งสิทธิ์เสรีทางศีลธรรม วิสัยและอำนาจที่จะกระทำได้อย่างอิสระ ด้วยสิทธิ์เสรีที่ได้รับมาเราเป็นผู้มีสิทธิ์เสรีของตนเอง และที่สำคัญคือเราเป็นผู้กระทำมิใช่เพียงแต่ถูกกระทำเท่านั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเรา ‘แสวงหาการเรียนรู้ ... โดยการฝึกและโดยศรัทธาด้วย’ (คพ. 88:118)”

เอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “จงระวังตัวด้วยความเพียรทุกอย่าง,” *เลียวโซนา*, พ.ศ. 2010, หน้า 52.

วิธีที่ สานุศิษย์ของพระคริสต์ ดำเนินชีวิตในช่วง สงครามและความรุนแรง

หลักการมาจาก
พระคัมภีร์มอรมอน
ช่วยให้เราดำเนิน
ชีวิตด้วยศรัทธาและ
ความหวังในช่วง
เวลาที่ยากลำบาก

**บน: นีไฟอดทนต่อการ
ถูกมัดสี่วันจนเสม็นกับ
เลมิวเอลกลับใจและ
แก้มัดให้ (ดู 1 นีไฟ
18:9–21) ขวา: ชาย
หนุ่ม 2,000 คนใน
กองทัพของฮีลามัน
ไม่มีสักคนถูกฆ่าตาย
ในการสู้รบ (ดู แอลมา
56:44–57)**

โดย เดวิด เบรนท์ มาร์ช
แผนกฐานะปุโรหิต

เราอยู่ในยุคที่สงครามและความรุนแรงลุกลามไปทั่ว แหล่งข่าวรายงานเหตุการณ์น่ากลัวเหล่านี้ทุกวัน ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้า ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าวว่า “เราอาศัยบนแผ่นดินโลกในช่วงเวลาที่เต็มไปด้วยปัญหา” ท่านประกาศยืนยันสิ่งที่ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลี (1910–2008) กล่าว “เราอยู่ในยุคสมัยที่คนดูร้ายทำในสิ่งที่โหดร้ายเลวทราม เราอยู่ในยุคสมัยของสงคราม”²

แม้จะทำให้รู้สึกเกรงเครียด แต่ไม่ควรทำให้เราประหลาดใจ พระคัมภีร์สอนว่าในวันเวลาสุดท้ายชาติตายนะ “ทำสงคราม” (วิวรณ์ 12:17) กับคนชั่วร้ายและ “สันติสุขจะถูกนำไปจากแผ่นดินโลก” (คพ. 1:35)

พระเจ้าเป็นเจ้าทรงเห็นวันเวลาของเราล่วงหน้า และทรงเรียกศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทให้นำพระคัมภีร์มอรมอนออกมาช่วยเรา (ดู คพ. 1:17, 29; 45:26) จาก 239 บทในพระคัมภีร์มอรมอนมี 174 บท (73 เปอร์เซ็นต์) พูดถึงสงคราม ระบบก่อการร้าย ฆาตกรรม การคบคิดทางการเมือง การมีวุ่นวาย การข่มขู่ การสมรู้ร่วมคิดในครอบครัว และความมั่งร้ายอื่นๆ

เหตุใดผู้จัดบันทึกพระคัมภีร์มอรมอนจึงเก็บเรื่อง

ราวเกี่ยวกับสงครามไว้มากมาย ประธานเอสรา เทพท์ เบ็นสัน (1899–1994) ตอบว่า “จากพระคัมภีร์มอรมอนเราเรียนรู้ว่าสานุศิษย์ของพระคริสต์มีชีวิตในช่วงสงครามอย่างไร”³ ต่อไปนี้เป็นข้อคิดที่สามารถนำทางเราได้ขณะอยู่ในช่วงเวลาที่ยากลำบาก

การเชื่อฟังเชื่อเชิญการปลดปล่อย

หลายครั้งในพระคัมภีร์มอรมอน พระเจ้าทรงปลดปล่อยเหล่าสานุศิษย์ของพระองค์ถ้าพวกเขาเชื่อฟังพระบัญญัติ⁴ นีไฟสอนว่า “พระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้ามีอยู่เหนือคนทั้งปวงที่พระองค์ทรงเลือกไว้, เพราะศรัทธาของพวกเขา, เพื่อทำให้พวกเขาแข็งแกร่งแม้จนถึงพลังแห่งการปลดปล่อย” (1 นีไฟ 1:20) ต่อจากนั้นนีไฟบันทึกวิธีที่พระเจ้าทรงปลดปล่อยบิดาท่านจากคนที่พยายามฆ่า ปลดปล่อยครอบครัวท่านจากความพิณาศของเยรูซาเล็ม ปลดปล่อยท่านกับพี่ๆ จากการพยายามฆาตกรรมของเลบัน และปลดปล่อยท่านเมื่อเลมันกับเลมิวเอลใช้ความรุนแรง (ดู 1 นีไฟ 2:1–3; 3:28–30; 4; 7:16–19; 18:9–23)

แอลมาบอกชิปตันบุตรชายว่า “พ่ออยากให้ลูกจำไว้, ว่าลูกจะมอบความไว้วางใจในพระเจ้าเป็นเจ้ามากฉันใด แม้ฉันนั้นลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากความเดือดร้อนของลูก, ความยุ่งยากของลูก, และ

คำข: พวกเขาปฏิบัติตามข้อบัญญัติด้วยความเชื่อฟัง, โดย วอลเตอร์ เบน, เอื้อเฟื้อโดยพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ศาสนจักร; ขวา: พวกเขาวางใจในพระเจ้า, โดย วอลเตอร์ เบน, เอื้อเฟื้อโดยพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ศาสนจักร

หลายครั้งในพระคัมภีร์
มอรมอน พระเจ้าทรง
ปลดปล่อยสานุศิษย์ของ
พระองค์ถ้าพวกเขาเชื่อฟัง
พระบัญญัติ

พระผู้เป็นเจ้า จะทรงคุ้มครอง เรา

“พระผู้เป็นเจ้าจะทรงอยู่กับเรา พระองค์จะทรงดูแลเรา พระองค์จะทรงคุ้มครองเรา ... ถ้าเราจะแน่นแฟ้น และซื่อสัตย์ และเชื่อฟัง และสดับฟังพระวจนะของพระองค์”

ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ (1910–2008), “God Will Protect Us in These Perilous Times,” *Church News*, ก.พ. 22, 2003, 3.

ความทุกข์ของลูก” (แอลมา 38:5) มอรมอนตั้งข้อสังเกตด้วยว่า “คนที่ซื่อสัตย์ในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าได้รับการปลดปล่อยทุกครั้ง” (แอลมา 50:22) เอ็ดเดอร์รัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง ประกาศยืนยันหลักธรรมนี้เมื่อท่านกล่าวว่า “การเชื่อฟังยอมให้พรของพระผู้เป็นเจ้าไหลมาไม่ขาดสาย พระองค์จะประทานพรลูกที่เชื่อฟังด้วยอิสระจากพันธนาการและความเศร้าหมอง”⁵

พระคัมภีร์มอรมอนแสดงให้เห็นเช่นกันว่าแม้แต่คนชอบธรรมเพียงไม่กี่คนก็สามารถทำให้สันติสุขและความปลอดภัยเกิดแก่เมืองทั้งเมืองได้ (ดู ฮีลามัน 13:12–14)

สงครามอาจเป็นการเรียกให้กลับใจ

เมื่อเราหลงลืมพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงเรียกหาเรา ตอนแรกพระองค์ทรงใช้วิธีที่เปี่ยมด้วยเมตตา เช่น การกระตุ้นเตือนส่วนตัวและศาสดาพยากรณ์ แต่ถ้าเราไม่ตอบรับ พระองค์จะทรงพยายามมากขึ้น บางครั้งพระองค์ทรงยอมให้เกิดสงครามและความรุนแรงอันเป็นส่วนหนึ่งของวิธีที่พระองค์ทรงใช้ช่วยเราให้กลับมามหาพระองค์

มอรมอนกล่าวว่า “และดังนั้นเราจึงเห็นว่าเว้นแต่พระเจ้าจะทรงลงโทษผู้คนของพระองค์ด้วยความทุกข์หลายอย่าง, แท้จริงแล้ว, เว้นแต่พระองค์จะทรงเยือนพวกเขาด้วยความตายและด้วยความหวาดหวั่น, และด้วยความอดอยากและด้วยโรคระบาดนานัปการแล้ว, พวกเขาจะไม่นึกถึงพระองค์” (ฮีลามัน 12:3) สงครามสามารถเป็นเครื่องเตือนใจเราให้กลับใจและกลับมามหาพระผู้เป็นเจ้า

พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดหาวิธีบรรเทาทุกข์ในช่วงสงคราม

เมื่อสานุศิษย์ของพระผู้เป็นเจ้าจำเป็นต้องประสบผลของสงคราม พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดหาวิธีบรรเทาทุกข์ให้พวกเขา เมื่อแอลมากับผู้ติดตามท่านถูกจับเป็นเชลย พวกเขาหันไปพึ่งพระเจ้าทันที (ดู โมไซยาห์ 23:27–28) และพระองค์ทรงตอบทันที “เราจะให้สัมภาระซึ่งอยู่บนบ่าเจ้าเบาลงด้วย, แม้จนเจ้าหารู้สึกไม่ว่ามันอยู่บนหลังเจ้า, แม้ขณะที่เจ้าอยู่ในความเป็นทาส... เพื่อเจ้าจะรู้อย่างแน่นอนว่าเรา, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้า, มาเยือนผู้คนของเราในความ

สานุศิษย์บางคน เช่น อับินาได (ภาพบนและล่าง) ได้รับเรียกให้ทนทุกข์หรือตายเพื่อขึ้นเป็นพยานฟ้องคนชั่ว

ชื่นชมยินดีและปรีดาในความหวัง, และแม้รู้, ตามสัญญาของพระเจ้า, ว่าพระองค์จะทรงยกพวกเขาให้พำนักอยู่ทางพระหัตถ์ขวาของพระเจ้าเป็นเจ้า, ในสภาพแห่งความสุขอันไม่รู้จบ” (แอลมา 28:11-12)

องค์สันติราช

พระคัมภีร์มอรมอนออกมาปรากฏเพื่อเป็นพรแก่คนเหล่านั้นผู้มีชีวิตอยู่ในช่วงของสงครามและความรุนแรง เหตุการณ์และคำสอนต่างๆ ดั้งเดิมที่กไว้นั้นเน้นความหวัง ถ้ายทอดการปลดปล่อย และให้มุมมองแบบพระเจ้าเป็นเจ้า เราเรียนรู้ว่าการเชื่อฟังพระเจ้าเป็นเจ้าปลดปล่อยคนเป็นอันมาก สงครามอาจเป็นการเรียกให้กลับไปหาพระเจ้า และพระองค์ทรงจัดหาวิธีบรรเทาทุกข์ให้เหล่าสานุศิษย์ที่จำเป็นต้องทนทุกข์ เราเรียนรู้เช่นกันว่าคนชอบธรรมที่ทรงเรียกให้ตายในช่วงสงครามหรือความรุนแรงจะขึ้นเป็นพยานฟ้องคนชั่วและสานุศิษย์เหล่านี้จะเข้าไปในสถานพักผ่อนของพระเจ้า

สุดท้าย พระคัมภีร์มอรมอนสอนเราว่าสานุศิษย์ของพระคริสต์จะได้รับสันติสุขในใจ ในบ้าน และประเทศอย่างไร นี่เป็นเครื่องมือชิ้นสำคัญที่สุดเพื่อนำเรามาหาพระเยซูคริสต์ องค์สันติราช ■

อ้างอิง

1. โรมัส เอส. มอนสัน, “อำนาจฐานะปุโรหิต,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2011, หน้า 84.
2. กอร์ดอน บี. ینگลิซ, “การดำเนินชีวิตอยู่ในสมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา,” *เลียโฮนา*, ม.ศ. 2002, หน้า 6.
3. เอสรา แทพท์ เบ็นสัน, “The Book of Mormon—Keystone of Our Religion,” *Liahona*, พ.ศ. 1986, 7.
4. มีพระคัมภีร์อย่างน้อย 56 ข้อในพระคัมภีร์มอรมอนที่สอนว่าพระเจ้าทรงปลดปล่อยผู้คนจากสงครามและสภาพอันตรายอื่นๆ อย่างไร
5. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “เผชิญอนาคตด้วยศรัทธา,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2011, หน้า 43.
6. มีพระคัมภีร์อย่างน้อย 35 ข้อ รวมทั้ง 11 ข้อในพระคัมภีร์มอรมอน ที่สอนว่าพระเจ้าทรงปลดปล่อยให้สงครามและภัยธรรมชาติช่วยเราให้ระลึกถึงพระองค์อย่างไร
7. ดู โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน, “ค้นหาทำเรื่องที่ปลอดภัย,” *เลียโฮนา*, ก.ศ. 2000, หน้า 74.
8. เอสรา แทพท์ เบ็นสัน, ใน Conference Report, ต.ศ. 1950, 146.
9. นีล เอ. แมกซ์เวลล์, “โอภาสไว้ในพระบาทแห่งความรักของพระองค์,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2002, หน้า 20.
10. ดู กอร์ดอน บี. ینگลิซ, “ยุคสมัยที่เราอาศัยอยู่,” *เลียโฮนา*, ม.ศ. 2002, หน้า 100.

เหตุใดจึงเกิดสงครามและความรุนแรง

พระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยานด้วยความแจ่มแจ้งชัดเจนว่า

ความชั่วช้าสามัญเชื่อเชื่อสงคราม ไม่ว่าจะคนอธรรมแต่ละคนแสวงหาอำนาจเหนือผู้อื่นหรือกลุ่มพลเมืองยอมให้ความชั่วช้าสามัญกำเริบเลิบบาน ผลที่เกิดขึ้นคือสงคราม ความขัดแย้งและความรุนแรง

เมื่อคนอธรรมแสวงหาอำนาจ

อแมลิไซแพกการเลือกตั้งที่เต็มไปด้วยความขัดแย้งทว่าชอบด้วยกฎหมาย แต่ไม่ยอมล้มเลิกความปรารถนาจะปกครองผู้อื่น เขากล่อมผู้สนับสนุนเขาให้ตั้งเขาเป็นกษัตริย์ จากนั้นเขาสั่งผู้อยู่ใต้อาณัติให้ร่วมทำสงครามเพื่อทำลายศาสนจักรของพระเจ้าและทำให้ผู้คนอยู่ในอาณัติของเขา ผู้คนหลายพันคนประสบความรุนแรงโดยไม่จำเป็นเพราะคนๆ เดียวอยากมีอำนาจเหนือผู้อื่น (ดู แอลมา 2)

เซราเอีโมนาห์ ผู้บังคับบัญชาชาวเลมันช่วยผู้คนให้ต่อต้านชาวนี้ไฟเพื่อนำพวกเขาไปสู่ความเป็นทาส สงครามปะทุ และคนตายของพวกเขาเหลือคณานับเพราะความมากมายของจำนวน (ดู แอลมา 43:6-8, 37; 44:21)

อแมลิโคยาห์ ชาวนี้ไฟที่แยกตัวออกไป ใช้การหลอกลวง ความรุนแรง และสงครามในการแสวงหาอำนาจให้ตน เขานำชาวนี้ไฟมาสู่ความเป็นทาส พวกเขาทนทุกข์กับสงครามและความรุนแรงอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาห้าปี (ดู แอลมา 46-48)

เมื่อพลเมืองยอมให้ความชั่วช้าสามัญกำเริบเลิบบาน

นี้ไฟสอนว่าคนหลายกลุ่มถูก “ทำลายจากรุ่นสู่รุ่นตามความชั่วช้าสามัญของพวกเขา” (2 นี้ไฟ 25:9) แมทท์โมโรในรับรองกับผู้คนว่าพวกเขาจะไม่ถูกทำลายจนกว่าพวกเขาจะนำมันมาสู่ตนโดยการล่วงละเมิดของพวกเขาเอง (ดู แอลมา 46:18) มอรมอนบันทึกว่า “เนื่องจากการทะเลาะเบาะแว้ง [ของชาวนี้ไฟ] และความขัดแย้งของพวกเขา, แท้จริงแล้ว, การกระทำฆาตกรรมของพวกเขา, และการปล้นสะดมของพวกเขา, การหนีถือรูปเคารพของพวกเขา, การผิดประเวณีของพวกเขา, และความน่าชิงชังของพวกเขา, ซึ่งมีอยู่ในบรรดาพวกเขา, ซึ่งนำสงครามและความพินาศมาสู่พวกเขาเอง” (แอลมา 50:21)

ภาพครอบครัว โดย ไมเคิล อาร์. มอร์ริส © iStockphoto.com

การเก็บเกี่ยว จะมาถึง

โดย ไมเคิล อาร์. มอร์ริส
นิตยสารศาสนจักร

สำหรับออสการ์ ฟิลิปโปนี่กับครอบครัว การหาเลี้ยงปากท้องด้วยการทำไร่ ไถนาไม่ง่ายเลย ลม ความแห้งแล้ง เครื่องมือเสีย กลุ่มผู้ซื้อลดลง และการทำทนายอื่นๆ บางครั้งคล้ายกับจะคบคิดกันทำลายการลงแรงจนสุดความสามารถของครอบครัวนี้

“ทุกวันนี้ใน *chacra* —บนที่ดินของเรา—เราต้องแสวงหาการดูแลและการเปิดเผยเพื่อจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้โดยอาศัยสิ่งที่ผืนดินให้เรา” ออสการ์กล่าว เขาทำไร่ 100 เอเคอร์ (250 ไร่) ในหุบเขาแม่น้ำชูบัทตอนล่าง ตั้งอยู่ทางภาคใต้ของจังหวัดชูบัทในอาร์เจนตินา “ทุกวันนี้มีการทำทนาย”

การทำทนายใหญ่หลวงที่สุดอย่างหนึ่งของครอบครัวฟิลิปโปนี่คือพวกเขาไม่รู้ว่าความพยายามอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยของพวกเขา จะออกผลเมื่อใด แต่พวกเขาเรียนรู้ว่าสุดท้ายแล้วความบากบั่นขยันขันแข็งจะให้ผลตอบแทน

“การใช้ที่ดินทำกินไม่ตอบแทนความพยายามของคุณทุกวันหรือทุกสัปดาห์” ออสการ์อธิบาย “เราทำงานทุกวันยกเว้นวันอาทิตย์—ทุกสัปดาห์ทุกเดือน—โดยไม่เห็นผลตอบแทนเป็นตัวเงิน ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องวางแผนประหยัดแทน บางครั้งใช้เวลาหลายเดือนหรือแม้เป็นปีกว่าจะได้ชื่นชมผลงานของเรา เราต้องจำไว้ว่าเสมอว่างานที่

**ครอบครัวฟิลิปโปนี่เรียนรู้ว่ากฎของ
การเก็บเกี่ยว—ทั้งทางกายภาพและ
ทางวิญญาณ—เรียกร้องความบากบั่น
ความอดทน และการสวดอ้อนวอน**

**ออสการ์ ฟิลิปโปนี กับ
ครอบครัวมักไม่รู้ว่
ความพยายามอย่างไม่รู้ว่
จักเหน็ดเหนื่อยของ
พวกเขาจะออกผลเมื่อ
ใด แต่พวกเขาเรียนรู้ว่
สุดท้ายแล้วความบาก
บั่นขยันขันแข็งจะให้
ผลตอบแทน**

เราทำตอนนี้จะให้ผลที่เก็บเกี่ยวภายหลัง”

ออสการ์กับลาเลียนาภรรยาและลูกสองคนคือดาเนียลกับมาเรีย เกเลสเต ปลุกอัลฟาฟาและเลียงปศุสัตว์

“บางครั้งเรามีเงิน และบางครั้งเราไม่มีเพราะทั้งหมดไปอยู่กับค่าดำเนินงานในไร่” เขากล่าว “บางครั้งเครื่องจักรเสีย บางคราวเราขายสัตว์ไม่ได้เมื่อถึงเวลาต้องขาย แต่ถ้าเราไตร่ตรอง สวด อ้อนวอน อดทนต่อไป และไม่สิ้นหวัง ภายในวันสองวันจะมีทางออก จะมีคนแวะมาถามว่า ‘Che’ คุณมีสัตว์ขายบ้างไหม’ สถานการณ์คลี่คลาย และเขาเดินหน้าต่อไป การเกษตรเป็นเรื่องยาก แต่เราอยู่ได้เพราะความพยายามในแต่ละวันของเรา”

จุดอ้างอิง

ดาเนียลกล่าวว่าการใช้ที่ดินทำกินเปิดโอกาสให้เขาได้ใคร่ครวญพรและการทำทหายจากมุมมองพระกิตติคุณทุกวัน “พระคือการได้พบกับพระเจ้าและเอาใจใส่อิทธิพลของพระวิญญาณโดยไม่มีสิ่งรบกวนจากเสียงแข็งแะ เสียงเพลงหรือโฆษณา” เขาพูดถึงการใช้ที่ดินทำกิน

“การเป็นสมาชิกอยู่ในสถานที่แบบนี้แวดล้อมไปด้วยคนที่เรารักและธรรมชาติต่างๆ สบายๆ” ลิเลียนาเพิ่มเติม “นั่นช่วยให้ดิฉันจดจำว่เราพึ่งพาพระเจ้าและทั้งหมดที่เราได้มาเพราะพระองค์ แทบทุกอย่างที่เราทำที่นี่สะท้อนหลักธรรมบางอย่างของพระกิตติคุณ ออสการ์มักเข้ามาในบ้านพร้อมแ่งคิดจากการทำฟาร์มหรือการทำงานกับสัตว์ต่างๆ”

ตัวอย่างเช่น เมื่อออสการ์กำลังไถนา เขาจะเลือกจุดอ้างอิงตำแหน่งเช่นต้นไม้ต้นหนึ่งหรือขีดหินไกลโพ้นที่จะช่วยให้เขาไถเป็นแนวตรงได้ “ไม่ใช่เรื่องใหญ่ถ้ามีสิ่งกีดขวาง” ลิเลียนากล่าว “เขาจะเข้ออกนอกทางไม่ได้เพราะเขาอยากให้เป็นแนวตรง”

ออสการ์เสริมว่ “ถ้าผมเหลียวหลังไปมองว่

เมื่อพระเจ้าทรง ทำงานของคุณ พระองค์

“มีชาวนาสองคนเคยมี
ทุ่งนาติดกัน คนหนึ่งไม่

ทำนาในวันอาทิตย์เลย เพื่อนบ้านเคยตำหนิเขาเรื่องนี้โดยพูดว่ ‘ผลผลิตของคุณไม่ดีเท่าของผม ทำไมคุณไม่ทำงานวันอาทิตย์ล่ะ’

“ชาวนาคนนั้นตอบว่ ‘ผมอยากทำสิ่ง
ที่พระเจ้าตรัส ผมอยากได้รับพรของพระเจ้า’

“ครั้นแล้ววันหนึ่งในเดือนตุลาคม พวกเขายืนอยู่ที่แนวรั้ว [เพื่อนบ้าน] พูดว่ ‘ดูสิ ทุ่งนาของผม มันงอกงาม ต้นสูง รวงเต็มไปด้วยเมล็ดข้าวสาลี แต่ทุ่งนาของคุณส่อเค้าเล็กๆ ว่ไม่ใส่ใจ คุณไม่ได้ดูแลทุ่งนาของคุณดีเท่าผมดูแลทุ่งนาของผมดูผลที่เก็บเกี่ยวของคุณเทียบกับของผมสิ ตอนนี้คุณจะพูดอะไรเกี่ยวกับพรที่คุณคิดว่ากำลังได้รับ’

“ชาวนา [ที่รักษารวันสะบาโต] คิดครุ่นหนึ่งและตอบว่ ‘พระเจ้าไม่ทรงทำงานของคุณพระองค์ในเดือนตุลาคม’”

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์, ประธานโครัม
อัครสาวกสิบสอง, *Mine Errand from the Lord*
(2008), 193.

แถวเป็นอย่างไร ผมจะออกนอกทาง ด้วยเหตุนี้ผมจึงจดจ่ออยู่ที่จุดอ้างอิงและเดินไปข้างหน้า”

ใน *chacra* เป็นฉันใด เขากล่าว ในศาสนจักรก็เป็นฉันนั้น “เพื่อให้อยู่บนเส้นทางชีวิต เราต้องมองไปที่พระเจ้า อ่านพระคัมภีร์ และรักษาพระบัญญัติ ถ้าเรายอมเขวออกนอกเส้นทาง เราอย่าเสียจุดอ้างอิงและทางของเราจะคด”

ผลที่เก็บเกี่ยวทางวิญญาณ

ครอบครัวฟิลิปโปนี่เข้าร่วมสาขาของศาสนจักรในเมืองเกแมน ซึ่งอยู่ใกล้เคียง ในเมืองนี้มีผู้อพยพชาวเวสต์มาตั้งรกราก 6,000 คนในทศวรรษ 1870 สมาชิกสาขามีโอกาสมากมายให้ชูไฟสัญญาณ “เราต้องเป็นคนที่ดีที่สุดเท่าที่เราจะเป็นได้ในแต่ละวันเพราะคนอื่นจับตามองเราตลอดเวลา” ลิเลียนากล่าว

การให้ผู้คนสนใจพระกิตติคุณเป็นขั้นตอนที่ใช้เวลา เหมือนกฎกายภาพของการเก็บเกี่ยว กฎทางวิญญาณของการเก็บเกี่ยวเรียกร้องความอดทน แต่เพราะความเสมอต้นเสมอปลายของครอบครัวในการดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณ ผู้คนจึงได้รู้จักและเคารพมาตรฐานวิสุทธิชนยุคสุดท้ายของพวกเขา

เมื่อก่อน สมัยออกสกรทำงานให้รัฐบาล เขาปฏิเสธเสมอเมื่อมีคนเสนอให้ดื่มกาแฟ ชา และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ “หลังจากนั้นไม่กี่ปี” เขากล่าว “เพื่อนร่วมงานเกรงใจและสนับสนุน เพื่อนๆ จะถามว่า ‘คุณอยากได้ไซดาแบบไหน’ บางครั้งพวกเขาถึงกับสนใจศาสนจักร นั่นคือการเก็บเกี่ยว”

ผลเก็บเกี่ยวทางวิญญาณของการเรียนรู้และดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณอุดมสมบูรณ์เป็นพิเศษภายในครอบครัว

ผลเก็บเกี่ยวมาทางพรจากการที่ออกสกรรับใช้เป็นผู้ประสาทพรของสเตคเตรลิวอาร์เจนตินานอร์ธ จากการที่ลิเลียนรับใช้เป็นประธานสมาคมสงเคราะห์สาขา และจากการรับใช้นอกเหนือจากนั้นในการเรียกอีกมากมายที่สมาชิกครอบครัวทำมาตลอดหลายปี

ผลเก็บเกี่ยวเกิดจากการรักษารวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์และผ่านการดำเนินชีวิตตามกฎส่วนสิบ “หน้าต่างสวรรค์เปิดจริงๆ ถ้าไม่ทันทีก็หลังจากนั้นโดยผ่านขั้นตอนการเชื่อฟังอย่างต่อเนื่อง” ออกสกรกล่าว

ผลที่เก็บเกี่ยวมากับการเรียนจบมัธยมปลายของลูกทุกคนใน

ครอบครัวฟิลิปโปนี่และลูกชายทั้งสี่คนได้รับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา การศึกษาและการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาของพวกเขาจัดเตรียมโอกาสงานอาชีพและการเป็นผู้นำที่พวกเขาคงจะไม่มีได้หากมิได้รับการเตรียมมาเช่นนั้น

ผลเก็บเกี่ยวมาในคำถามที่มาเรีย เกเลสเตได้รับจากเพื่อนวัยเดียวกันซึ่งต้องการรู้เกี่ยวกับการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาของพี่ชายเธอ ความเชื่อทางศาสนาของเธอ และสาเหตุที่เธอหลีกเลี่ยงงานเลี้ยงสังสรรค์ซึ่งเริ่มในช่วงดึกคืนวันเสาร์

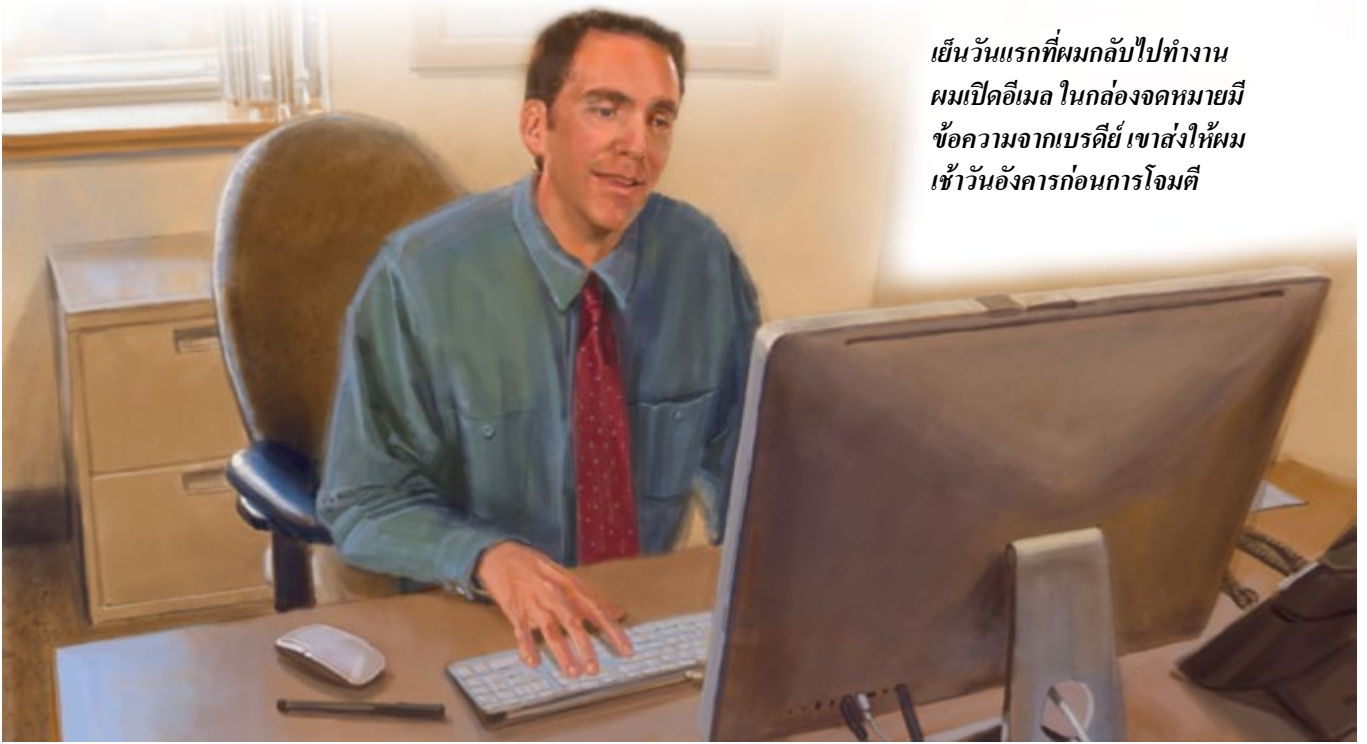
ผลเก็บเกี่ยวมาจากสุรเสียงกระซิบและอิทธิพลอันเจียบสงบของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งช่วยครอบครัวพันเรื่องสลัดใจในช่วงดึกของคืนวันหนึ่งเมื่อพวกเขาคิดว่าบ้านกำลังถูกยกเคาะ ดาเนียลตื่นขึ้นมาเมื่อได้ยินเสียงๆ หนึ่งและเตรียมปกป้องครอบครัว แต่คนที่คิดว่าเป็นผู้บุกรุกกลับกลายเป็นเพื่อนบ้านที่มาขอความช่วยเหลือหลังจากรถของเขาเสีย

“ผมตระหนักว่าพระวิญญาณทำให้ผมสงบลงเพื่อผมจะสามารถคลี่คลายสถานการณ์นี้ได้โดยไม่ตอบโต้รุนแรงเกินไป” ดาเนียลกล่าว “หลังจากนั้นเราสวดอ้อนวอนและขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ที่ไม่มีอะไรเกิดขึ้น”

เมื่อเราถวายตนแด่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าจริงๆ สมาชิกในครอบครัวฟิลิปโปนี่กล่าว พระองค์ย่อมประทานพรเราตามความจำเป็นของเราและเราจะกลายเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระองค์ นี่เป็นขั้นตอนที่เรียกร้องความบากบั่น ความอดทน และการสวดอ้อนวอน อีกทั้งเรียกร้องศรัทธาอย่างมากและการทำงาน แต่ในเวลาอันเหมาะสมของพระเจ้า การเก็บเกี่ยวจะมาถึง ■

อ้างอิง

1. ถ้าที่ใช้กันทั่วไปในอาร์เจนตินา หมายถึง “เพื่อน” “สหาย” หรือ “เกลอ”

เย็นวันแรกที่ผมกลับไปทำงาน
ผมเปิดอีเมล ในกล่องจดหมายมี
ข้อความจากเบรดีย์ เขาส่งให้ผม
เช้าวันอังคารก่อนการโจมตี

พระองค์ประทานสันติสุขให้ผม

เบรดีย์พี่ชายผมฝึกงานบริหารในหน่วยข่าวกรองนาวิกโยธินที่เพนตากอนสหรัฐ เมื่อเกิดการโจมตีวันที่ 11 กันยายน 2001 ตอนนั้นผมกำลังทำงานในไอดาโฮ สหรัฐอเมริกา พอเห็นข่าวเช้าวันเกิดเหตุ ผมโทรบอกเจ้านายว่าผมจะไม่มาทำงานหลายวัน

สมาชิกบางคนในครอบครัวผมไปรวมกันในวันของตัน ดิ.ซี. ที่ห้องโถงของโรงแรมแห่งหนึ่งซึ่งเจ้าหน้าที่รัฐบาลใช้เป็นห้องประชุมชี้แจงเพื่อแจ้งความคืบหน้าให้ครอบครัวทราบขณะพยายามกอบกู้สถานการณ์ เรารอมาหลายวันติดต่อกันเพียงเพื่อให้รู้ว่าเบรดีย์อยู่ในหมู่ผู้เคราะห์ร้ายหรือไม่ ความรู้สึกในสภาพแวดล้อมเช่นนั้นเป็นความเศร้าโศกลิ้นหวังจนไม่อาจข่มความรู้สึก แต่ครอบครัวเราร่วมใจกันสวดอ้อนวอนว่าไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น เราจะไม่สูญเสียศรัทธาของเรา

ราวหนึ่งสัปดาห์หลังเกิดการโจมตี วันที่ 17 กันยายน เราได้รับการยืนยันว่า

เบรดีย์เสียชีวิตแล้ว

ผมไม่ทราบที่ผมเคยถามหรือไม่ว่า “ทำไมต้องเป็นผม” แต่ผมถามแน่นอนว่า “ทำไมต้องเป็น เขา?” ตั้งแต่เด็ก ผมรัก ชื่นชม และอยากเป็นเหมือนเบรดีย์ ผมสงสัยเช่นกันว่า “ทำไมต้อง ตอนนี้?” เบรดีย์วางแผนมาหลายวันว่าจะเดินทางไปไอดาโฮเพื่อใช้เวลากับครอบครัว เขากำหนดวันมาคือวันพฤหัสบดีที่ 13 กันยายน เพียงสองวันหลังจากเขาเสียชีวิต

เย็นวันแรกที่ผมกลับไปทำงานหลังจากมาถึงไอดาโฮ ผมเปิดอีเมลที่ทำงานของผมซึ่งไม่ได้เปิดมาตั้งแต่วันที่ 10 กันยายน ในกล่องจดหมายมีข้อความจากเบรดีย์ เขาส่งให้ผมตอนเช้าวันอังคารก่อนการโจมตี ข้อความนั้นพูดถึงการได้อยู่กันพร้อมหน้าของเราและกิจกรรมสนุกๆ ที่เราวางแผนไว้แล้ว เมื่อเขาจบข้อความ เขาเขียนเพียงว่า “สันติสุข”

ปกติเบรดีย์จะไม่ลงท้ายอีเมลของเขา

แบบนี้ แต่ผมเถื่อนว่านั่นเป็นพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้าที่เขาทำเช่นนั้น ผมไม่คิดว่าเบรดีย์รู้เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น แต่ผมชอบคำสุดท้ายนั้น คำสุดท้ายที่เขาเขียนถึงผม *สันติสุข*

สิบกว่าปีล่วงมากระทั่งถึงเวลานี้ผมกลับไปอ่านอีเมลนั้นเป็นครั้งคราว ทุกครั้งที่อ่านผมได้รับการเตือนสติว่าโดยผ่านพระกิตติคุณเราจะพบสันติสุขที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาไว้ว่า “เรามอบสันติสุขไว้ให้แก่ท่านทั้งหลาย สันติสุขของเราที่ให้แก่ท่านนั้นเราให้ท่านไม่เหมือนโลกให้อออย่าให้ใจของท่านวิตกและอย่ากลัวเลย” (ยอห์น 14:27)

แน่นอนว่าผมยังคิดถึงเบรดีย์ แต่เพราะพระกิตติคุณ ผมจึงไม่ได้สูญเสียศรัทธาไปกับการทดลองครั้งนี้ โดยผ่านความช่วยเหลือของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ผมสามารถเดินหน้าต่อไปด้วยความหวังและสันติสุข ■
คาร์สัน ฮาวเวลล์, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ถามมอรมอน

ชายหนุ่มทุกคนที่อายุเกิน 18 ปีในฟินแลนด์ต้องรับใช้เป็นเวลา 6 ถึง 12 เดือน เมื่อผมเริ่มเป็นทหาร ผมพบว่าความคิดเห็นและเจตคติของเพื่อนทหารหลายคนขัดกับหลักธรรมของผม ด้วยเหตุนี้ผมจึงเริ่มทำบางอย่างเพื่อใกล้ชิดพระวิญญาณ นั่นคือ สวดอ้อนวอนวันละสองครั้งและอ่านพระคัมภีร์

ตอนแรกผมกังวลใจเพราะไม่รู้ว่าจะมีปฏิกริยาอย่างไร แต่ดูเหมือนพวกเขาไม่สนใจ ผมจึงสบายใจ ผ่านไประยะหนึ่งพวกเพื่อนที่นอนห้องเดียวกันถามว่าผมอ่านอะไร “พระคัมภีร์มอรมอน” ผมบอกพวกเขาตามตรง คำถามต่อมาคือผมเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายหรือไม่ ผมบอกพวกเขาว่าใช่ พวกเขาปล่อยเรื่องนั้นไว้ระยะหนึ่งโดยไม่ถามต่อ

ในที่สุด เพื่อนทหารสองสามคนจึงเริ่มซักถามเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน—ที่มา เนื้อหา และอื่นๆ ต่อมาคำถามของพวกเขาเปลี่ยนจากจุดประสงค์ของชีวิตเป็นหลักธรรมต่างๆ ของศาสนจักร ศาสนาของผมกลายเป็นหัวข้อการสนทนาไปโดยปริยาย และนั่นเกิดขึ้นเกือบทุกสถานการณ์

เพื่อนคนหนึ่งที่นั่งคนเดียวใกล้ๆ ถามว่า เขาจะอ่านพระคัมภีร์มอรมอนของผมได้ไหม ผมตอบว่าได้ อีกครั้งหนึ่ง หลังจากเพื่อนร่วมห้องกลับจากไปร่วมพิธีศพของเพื่อน เขาบอกผมว่าพิธีศพทำให้เขาคิดคำถามมากมายเกี่ยวกับชีวิตและจุดประสงค์ของชีวิต เขาถามผมว่าศาสนจักรเชื่ออะไรเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ เราสนทนากัน

ยืดยาวเกี่ยวกับจุดประสงค์ของชีวิต การชดใช้ การสร้าง และหัวข้อพระกิตติคุณอีกหลายเรื่อง หลังจากนั้นเพื่อนร่วมรุ่นอีกหลายคนสนใจคำสอนและมาตรฐานของศาสนจักร

ในช่วงเวลาที่เหลือของการอยู่ด้วยกัน เรามีการสนทนาหลายครั้งที่ดูเหมือนจะเปลี่ยนเป็นคำสอนของศาสนจักรเสมอ เพื่อนร่วมรุ่นเรียกการสนทนาเหล่านี้ว่า ช่วง “ถามมอรมอน” ต่อมา หลังจากฝึกเสร็จ เพื่อนร่วมรุ่นคนหนึ่งบอกผมว่าเขาตัดสินใจเลิกสวดแล้ว

ตลอดช่วงที่ผมเป็นทหาร ผมสังเกตว่ายิ่งผมเปิดเผยมากขึ้นเท่าใดเกี่ยวกับการ

เป็นสมาชิกศาสนจักรและยิ่งผมทำตามคำสอนพระกิตติคุณอย่างซื่อสัตย์มากขึ้นเท่าใด คนอื่นยิ่งเปิดรับผมและผมยิ่งมีโอกาสแบ่งปันพระกิตติคุณมากขึ้นเท่านั้น

ผมขอบพระทัยสำหรับพรและโอกาสที่ผมได้พูดถึงพระกิตติคุณในช่วงเป็นทหาร ผมเป็นพยานว่าถ้าเรากล้ายืนหยัดในคุณค่าของเรา เราจะได้รับพรให้มีโอกาสทำงานเผยแผ่ศาสนา และถ้าเราให้แสงของพระกิตติคุณส่องสว่างในชีวิตเราอย่างเต็มที่ เราจะสามารถป้องกันตัวเราจากความมืดและมีอิทธิพลดีต่อโลกรอบข้างเรา ■

คาริ โคโปเนน, ยูอูสิมา ฟินแลนด์

เพื่อนคนหนึ่งที่นั่งคนเดียวใกล้ๆ ถามว่าเขาจะอ่านพระคัมภีร์มอรมอนของผมได้ไหม ผมตอบว่าได้

*ขณะที่ผมไม่รู้สึกว่าพระวิญญาณทรงทำให้ผม
เปี่ยมด้วยความสงบและพลัง ผมเป็นพยานถึง
ความรักอันยิ่งใหญ่ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมีต่อ
ลูกๆ ของพระองค์และคุณลักษณะอันสูงส่ง
ของพวกเขา*

ทางผมให้รู้ว่าต้องพูดอะไร

เมื่อถึงเวลาต้องพูดกับเพื่อนร่วมงาน ผมได้รับความกล้ามาจากถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ “ให้เราทำสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในอำนาจของเราอย่างรีบเร่งเกิด; และจากนั้นขอให้เรายืนนิ่ง, ด้วยความมั่นใจอย่างที่สุด, เพื่อเห็นความรอดแห่งพระผู้เป็นเจ้า, และเพื่อพระองค์จะทรงเผยพระพาทูของพระองค์” (คพ. 123:17)

ขณะที่ผมไม่รู้สึกว่าพระวิญญาณทรงทำให้ผมเปี่ยมด้วยความสงบและพลัง ผมเป็นพยานถึงความรักอันยิ่งใหญ่ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมีต่อลูกๆ ของพระองค์และคุณลักษณะอันสูงส่ง ศักยภาพอันน่าทึ่งตลอดจนคุณค่าอันล้ำค่าของพวกเขา ผมสอนว่าพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าแสดงให้เห็นความรักของพระองค์เพราะให้เส้นทางสู่ความสุขใหญ่หลวงที่สุด ผมประกาศว่าพระเยซูคริสต์ทรงสามารถเยียวยาบาดแผลทั้งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือจากการกระทำของผู้อื่น

กว่าจะรู้ตัวก็เลยเวลา 30 นาทีที่จัดให้ผมพูด ผมค่อยๆ ถอยออกมาจากแท่นพูดรอบกระดาศ และเงยหน้า ห้องเงียบกريبบางคนอมยิ้มและหลายคนกำลังร้องไห้ ครุที่มีความเห็นแย้งต่างขอบคุณผมสำหรับความกล้าหาญและความเชื่อมั่นของผม เพื่อนร่วมงานคนหนึ่งสารภาพว่าเธอรู้สึกถึง “วิญญาณพิเศษ” ขณะที่ผมพูด คนอื่นๆ บอกผมว่าพวกเขาไม่เคยได้ยินใครอธิบายความเชื่อได้ละเอียดอ่อนและน่าเคารพเช่นนั้นมาก่อนและคำพูดของผมช่วยให้พวกเขาเห็นว่าต้องเปลี่ยนหลักสูตรของโรงเรียน

พระอาจารย์ผู้ทรงทำให้พายุแรงกล้าสงบลงโดยทรงบัญชา “จงสงบเงียบซึ” (มาระโก 4:39) ทรงทำเช่นนั้นอีกครั้ง—คราวนี้เพื่อผม!

พระองค์จะทรงทำให้พายุของผมสงบหรือไม่

เมื่อครั้งเป็นครูสอนชั้นประถมห้าที่โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในแมสซาชูเซตส์ สหรัฐอเมริกา ผมกำลังประชุมกับพวกผู้บริหารเพื่อพูดถึงหลักสูตรหลากหลายของโรงเรียนซึ่งขัดกับหลักธรรมใน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” การที่ผมพยายามยึดมั่นความจริงเกี่ยวกับการแต่งงานและครอบครัว ส่งเสริมโมโนคตินในด้านดี ความเคารพ และความเข้าใจกลับส่งผลให้เกิดพายุของความเข้าใจผิด การหัวเราะเยาะ และการข่มเหง

บางครั้งผมรู้สึกเหมือนอัครสาวกกำลังข้ามทะเลกาลิลีที่ปั่นป่วนขณะพระเยซูบรรทม ผมรู้สึกว่ศรัทธาของผมเหมือน

ของพวกเขาคือเริ่มสั่นคลอน และผมสงสัยด้วยว่า “ท่านไม่เป็นห่วง [ผม] บ้างหรือ” (มาระโก 4:38) ผมเชื่อว่าพระเยซูทรงห้ามลมกระโชกและคลื่นเขี้ยวกรากนานมาแล้ว แต่ขณะที่การทดลองของผมทวีความรุนแรง ผมกลับไม่วางใจว่าพระองค์จะทรงทำให้พายุของผมสงบลง

วันหนึ่งผู้บริหารโรงเรียนขอให้ผมอธิบายข้อกังวลของผมให้คณะครูและเจ้าหน้าที่ทั้งหมดฟังที่การประชุมอบรมเรื่องความหลากหลาย ขณะเตรียมนำเสนอ การสวดอ้อนวอนส่วนตัว การศึกษาพระคัมภีร์และการเข้าพระวิหารกลายเป็นเรื่องจริงจังมากขึ้น ผมรู้สึกว่พระวิญญาณกำลังนำ

ข่าวสารจากผู้นำภาคเอเชีย

โดย เอ็ลเดอร์ชุย ฮอง พอน
แห่งสภาวจีตลิม

สมาชิกร่วมแรงร่วมใจใน งานเผยแผ่

เรื่องราวการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของแอลมาผู้พ่อในพระคัมภีร์มอรมอนช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจความหมายของการเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างแท้จริงมาสู่พระกิตติคุณ เรื่องราวดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่แท้จริงทำให้เกิดความปรารถนาที่จะแบ่งปันประจักษ์พยาน สอนพระกิตติคุณแก่ผู้อื่น และช่วยเสริมสร้างอาณาจักรของพระเจ้า

แอลมาผู้พ่อเป็นปุโรหิตของกษัตริย์โนอาห์ผู้ชั่วร้ายและเป็นผู้สืบเชื้อสายของนีไฟ (ดู โมไซยาห์ 17:1-2) ท่านอยู่ที่นั่นเมื่ออบินาไดให้ประจักษ์พยานต่อหน้ากษัตริย์โนอาห์ หลังจากแอลมาได้ยินและเชื่อถ้อยคำของอบินาได ท่านถูกขับออกไปเพราะกษัตริย์ต้องการชีวิตท่าน ท่านหนีไปหลบซ่อนและเขียนคำของอบินาได (ดู โมไซยาห์ 17:3-4) ท่านกลับใจจากบาปและความชั่วช้าสามานย์ของท่าน ระหกระเหินไปอย่างเดียวดายในหมู่ผู้คนและเริ่มสั่งสอนคำของอบินาได (ดู โมไซยาห์ 18:1) ท่านให้บังเกิดศรัทธาแก่ผู้เชื่อคำสอนของท่านที่ผืนน้ำแห่งมอรมอน (ดู โมไซยาห์ 18:12-16) โดยผ่านบังเกิดศรัทธา แอลมาผู้พ่อทำพันธสัญญา “เต็มใจที่จะโคกเค็รากับคนที่โคกเค็ร; แท้จริงแล้ว, และปลอบโยนคนที่ต้องการการปลอบโยน, และยืนเป็นพยานเกี่ยวกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทุกเวลาและในทุกสิ่ง, และในทุกแห่งที่ท่านอยู่, แม้จนถึงความตาย” (โมไซยาห์ 18:9) ครั้นแล้วท่านจึงสถาปนาศาสนจักร (ดู โมไซยาห์ 18:17-29)

เราทุกคนมีเรื่องราวการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของเราเอง

ข้าพเจ้าเชื่อว่าเราทุกคนเคยผ่านขั้นตอนที่คล้ายคลึงกัน—นั่นคือหลังจากที่ใครสักคนแบ่งปันประจักษ์พยานและสอนเราถึงพระกิตติคุณ เราเชื่อในสิ่งที่เขาสอน เรากลับใจ และเราเต็มใจรับบังเกิดศรัทธา โดยผ่านกระบวนการนี้ เรานำพระกิตติคุณเข้ามาในชีวิตและเริ่มเปลี่ยนแปลงในความนึกคิดและในใจของเรา เพื่อให้ได้รับประจักษ์พยาน การนำพระกิตติคุณเข้ามาในชีวิตและประจักษ์พยานที่เราได้รับให้ความเข้มแข็งและความปรารถนาที่จะแบ่งปันประจักษ์พยานของเรากับผู้อื่น เมื่อผู้อื่นเต็มใจฟังและยอมรับสิ่งที่เราแบ่งปัน ย่อมทำให้กระบวนการเปลี่ยนใจเลื่อมใสภายในพวกเขาเริ่มต้นขึ้น

นีไฟเตือนให้เราระลึกว่าหลังจากเปลี่ยนใจเลื่อมใส “ท่านต้องมุ่งหน้าด้วยความแน่วแน่ในพระคริสต์, โดยมีความเจิดจ้าอันบริบูรณ์แห่งความหวัง, และความรักต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและต่อมนุษยทั้งปวง. ดังนั้น, หากท่านจะมุ่งหน้า, ตีมีด้าพระวจนะของพระคริสต์, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่แล้ว, ดูกเถิด, พระบิดาตรัสดังนี้: เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์.” (2 นีไฟ 31:20) เรารู้ว่าชีวิตนิรันดร์คือของประทานล้ำค่าที่สุดที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าประทานแก่มนุษย์

เมื่อเราได้รับบังเกิดศรัทธาเข้าสู่ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ เราพิจารณาตนให้แก่พันธสัญญาเดียวกันกับที่แอลมาทำ – ว่าเราเต็มใจที่จะโคกเค็รากับคนที่โคกเค็ร และปลอบโยนคนที่ต้องการการปลอบโยน และยืนเป็นพยานเกี่ยวกับพระเจ้า

แอลมาให้บทพิศมมาผู้คนที่ ผิวน้ำแห่งมอรมอน

ทุกเวลา และในทุกสิ่ง และในทุกแห่งที่เราอยู่ แม้จนถึงความตาย (ดู โมไซยาห์ 18:9) ดังนั้น เรามีพันธะรับผิดชอบที่จะแบ่งปันพระกิตติคุณต่อสมาชิกครอบครัว ญาติพี่น้อง และเพื่อนๆ โดยผ่านการเปิดเผยยุคสุดท้าย เราเข้าใจด้วยว่า “หากเป็นไปได้เจ้าจะทำงานตลอดวันเวลาของเจ้าในการป่าวร้องการกลับใจแก่คนพวกนี้, และนำ, แม้จิตวิญญาณเดียวมาหาเรา, ปิตของเจ้าพร้อมกับเขาจะใหญ่หลวงเพียงใดในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา!” (คพ. 18:15) ด้วยเหตุนี้การแบ่งปันพระกิตติคุณจึงนำมาซึ่งความสุขและพร

ถึงแม้เราจะเผชิญสิ่งท้าทายในการแบ่งปันพระกิตติคุณ เช่น ประเด็นทางการเมือง ศาสนาซึ่งมีอิทธิพลในประเทศ ข้อจำกัดมิให้เข้าถึงบ้านเรือนของผู้คน ความเข้าใจผิดต่อความเชื่อของเราหรือเหตุผลอื่นๆ แต่ขอ

ให้เราเป็นหนึ่งเดียวกันและมีส่วนร่วมในงานสำคัญของการแบ่งปันพระกิตติคุณนี้ ไม่ว่าเราจะเป็นเด็ก เยาวชน หรือผู้ใหญ่ เราสามารถทำงานนี้ให้สำเร็จได้ด้วยความเข้มแข็งและความปรารถนาอย่างยิ่งยวดซึ่งเราได้รับผ่านการเปลี่ยนใจเสียมโนที่แท้จริงของเรา พระวิญญานศักดิ์สิทธิ์จะทรงนำทางเราไปสู่ผู้ที่เต็มใจยอมรับพระกิตติคุณเมื่อเราดำเนินชีวิตอย่างมีค่าควรและมีใจบริสุทธิ์ พระเจ้าจะทรงเตรียมทางให้เราทำงานของพระองค์ได้สำเร็จ (ดู 1 นิโไฟ 3:7)

ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ ชาวสารพระกิตติคุณสามารถฝากข้อจำกัดต่างๆ ไปที่บ้านเรือนของผู้คนที่เครื่องคอมพิวเตอร์ของพวกเขา ด้วยเหตุนี้เราจึงได้รับการกระตุ้นให้แบ่งปันประจักษ์พยานและพระกิตติคุณผ่านทางสื่อสังคมและแหล่งออนไลน์อื่นๆ เราได้รับการกระตุ้นให้แบ่งปันข่าวสารที่สร้างแรงบันดาลใจของผู้นำศาสนจักร หลักธรรมคำสอนพระกิตติคุณ วีดิทัศน์และบทเพลงศักดิ์สิทธิ์ของศาสนจักรกับญาติมิตรและสมาชิกครอบครัวผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เราสามารถเชิญพวกเขาให้เยี่ยมชมเว็บไซต์ของศาสนจักร เทคโนโลยีเป็นเครื่องมืออันทรงพลังที่จะช่วยสมาชิกครอบครัวและมิตรสหายของเรา เวลาที่เราสามารถแบ่งปันพระกิตติคุณจากเครื่องคอมพิวเตอร์ทุกเวลาหรือทุกสถานที่ในลักษณะที่เหมาะสม ขอให้เราไม่เพียงพร้อมที่จะแบ่งปันพระกิตติคุณและประจักษ์พยานด้วยวาจาของเราเท่านั้น แต่ด้วยการเรียนรู้และใช้เทคโนโลยีเพื่อทำให้ภารกิจเช่นนี้สำเร็จ

พระเยซูคริสต์ทรงกระตุ้นสานุศิษย์ของพระองค์ว่า “เจ้าทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษยทุกคน” (มาระโก 16:15) ศาสดาพยากรณ์สอนเราเช่นกันให้ “ประกาศกิตติคุณของเราจากแผ่นดินหนึ่งไปยังอีกแผ่นดินหนึ่ง... แสดงประจักษ์พยานในทุกแห่ง, แก่ผู้คนทุกหมู่เหล่า” (คพ. 66:5, 7) และ “เตรียมตัวไว้ให้พร้อมเสมอ เพื่อท่านจะสามารถตอบทุกคนที่ถามท่านว่า ท่านมีความหวังใจเช่นนี้ด้วยเหตุผลประการใด” (1 เปโตร 3:15)

เยาวชนชายทั้งหลาย โปรดเตรียมตัวของท่านเพื่อท่านจะสามารถรับใช้งานเผยแผ่ศาสนาเต็มเวลาเมื่ออายุ 19 ปี สองปีในงานเผยแผ่ศาสนาจะเป็นช่วงเวลาแห่งพรอันมีค่าที่สุดในชีวิตท่าน งานเผยแผ่ของท่านจะช่วยให้ท่านดำเนินชีวิตได้ดีขึ้น ไม่ว่าจะมีความท้าทายหรือการทดลองใดๆ ที่ท่านอาจเผชิญในอนาคต ถึงแม้เทคโนโลยีจะช่วยแนะนำพระกิตติคุณไปสู่ผู้คน แต่ไม่สามารถแทนที่พลังอันยิ่งใหญ่ของการเปลี่ยนใจเลื่อมใสอันเกิดจากการพบปะกันซึ่งหน้าและสอนด้วยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ซึ่งสัมผัสใจผู้คนและจรรโลงใจทั้งผู้สอนและผู้เรียน (ดู คพ. 50:17-22) การรับใช้งานเผยแผ่ศาสนาจะช่วยให้ผู้สอนศาสนาเข้าใจและมีประสบการณ์ลึกเล็กน้อยในสิ่งที่พระเยซูคริสต์ได้ทรงผ่านพบในพระชนม์ชีพของพระองค์ แน่แน่นอนว่าประสบการณ์ดังกล่าวนี้จะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ประจักษ์พยานของท่านและช่วย

ท่านให้ใกล้ชิดกับพระเยซูคริสต์มากขึ้น ประสบการณ์ส่วนตัวเหล่านี้ไม่สามารถแทนที่ได้ด้วยเทคโนโลยี

พี่น้องชายหญิงที่รักของข้าพเจ้า ขอให้เราเป็นหนึ่งเดียวกันและเร่งงานสอนศาสนาให้รวดเร็วไม่ว่าเราจะเป็นสมาชิกผู้นำ หรือผู้สอนศาสนาเต็มเวลา ขอให้เรารู้สึกว่า “เราพูดถึงพระคริสต์, เราชื่นชมยินดีในพระคริสต์, เราสั่งสอนเรื่องพระคริสต์, เราพยากรณ์ถึงพระคริสต์, และเราเขียนตามคำพยากรณ์ของเรา, เพื่อลูกหลานของเราจะรู้ว่าพวกเขาจะมองหาแหล่งใดเพื่อการปลดบาปของพวกเขา” (2 นิโไฟ 25:26)

ข้าพเจ้ารู้ว่านี่คือสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราทำ ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานต่อท่านว่าข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์ทรงพระชนม์ พระองค์ทรงรักเราและทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา เมื่อเราทุ่มเทตนในงานของพระเจ้า เราจะได้รับพรและได้รับรางวัลด้วยของประทานล้ำค่าที่สุดแห่งชีวิตนิรันดร์ ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานนี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

“เวลานี้เราสามารถแบ่งปันพระกิตติคุณจากเครื่องคอมพิวเตอร์ทุกเวลา หรือทุกสถานที่ในลักษณะที่เหมาะสม ขอให้เราไม่เพียงพร้อมที่จะแบ่งปันพระกิตติคุณและประจักษ์พยานด้วยวาจาของเราเท่านั้น แต่ด้วยการเรียนรู้และใช้เทคโนโลยีเพื่อทำภารกิจเช่นนี้สำเร็จ”

ท่านสามารถเผยแพร่ข่าวสารพระกิตติคุณออนไลน์โดยแบ่งปัน Mormon Message คำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญ ข่าวสารเกี่ยวกับศาสนจักรจาก Facebook.com/mormonthai หรือ Lds.or.th หรือบอกเล่าประสบการณ์หรือประจักษ์พยานส่วนตัวในสื่อสังคมออนไลน์และบล็อกส่วนตัวของท่าน หรือเข้าไปสร้างแฟ้มประวัติส่วนตัวได้ที่ Mormon.org

ฉันเป็นมอรมอน [ชาวไทย]

ร่วมเป็นอีกเสียงหนึ่งของคนไทยบอกเล่าความรู้สึกที่มีต่อพระกิตติคุณให้โลกรู้
โดย สุพันธ์ดา แก่นจักร

ศาสนจักรของพระเยซู
คริสต์แห่งวิสุทธิชน
ยุคสุดท้ายเป็น

ชุมชนของผู้คนหลาย
ล้านคน ส่วนหนึ่งในนั้น
คือคนไทยที่อาศัยอยู่
ทั่วโลกซึ่งยอมรับ
พระกิตติคุณของ
พระเยซูคริสต์ แต่ยังมี
คนไทยอีกจำนวนมาก
ที่ยังไม่รู้จักพระกิตติคุณหรือ
ศาสนจักรที่แท้จริงบนโลกนี้

แบ่งปันพระกิตติคุณออนไลน์

ขณะผู้สอนศาสนาออกไปแบ่งปันพระกิตติคุณตาม
บ้านเรือนและท้องถนน แต่อินเทอร์เน็ตเปิดโอกาส
ให้ผู้คนเข้ามาหาและทำความรู้จักศาสนจักร
และสมาชิกได้เพียงใช้ปลายนิ้ว ศาสนจักรมีโครง
การ “I’m a Mormon (ฉันเป็นมอรมอน)” ใน
Mormon.org ให้สมาชิกเข้ามาสร้างแฟ้มประวัติ
ของตนเอง โดยเปิดโอกาสให้สมาชิกได้แบ่งปัน
ความเชื่อและประสบการณ์ในพระกิตติคุณกับผู้
นับถือศาสนาอื่น

หนึ่งในคนไทยที่เข้าไปสร้างแฟ้มประวัติในเว็บไซต์นี้

Meet Mormons

Discover Mormons who share your personal experience.

คือฉันจิงจา จากกรุงเทพฯ สมาชิก
ศาสนจักรเพียงคนเดียวใน
ครอบครัวเธอบอกเล่าความ
รู้สึกที่มีต่อพระกิตติคุณ โดย
เขียนว่า “การเข้าร่วมศาสน
จักร เป็นการตัดสินใจที่ดี
ที่สุดในชีวิต” เธอรู้จักศาสน
จักรตั้งแต่อายุ 13 ปี พระ
กิตติคุณช่วยเธอเผชิญความ
ยากลำบากและเป็นพรให้เธอ
มาโดยตลอด

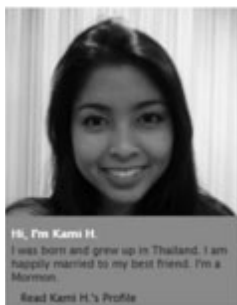
บอกเล่าเกี่ยวกับตัวท่าน

บนหน้าแฟ้มประวัติ สมาชิกสามารถอัปโหลด
ภาพถ่ายของตนเองและเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับตนเองเพื่อสร้าง
จุดเชื่อมโยงกับผู้เยี่ยมชมที่มีภูมิหลังหรือประสบการณ์
คล้ายกัน เช่น อายุ อาชีพ พื้นเพทางศาสนา เชื้อชาติ
ความสนใจ ถิ่นที่อยู่ สถานภาพ การศึกษา เป็นต้น

นฤมลคนไทยอีกคนหนึ่งเล่าว่าเธอเกิดและเติบโต
ในครอบครัวที่เคร่งศาสนาพุทธที่เมืองเล็ก ๆ แห่งหนึ่งใน
ประเทศไทย เธอได้พบกับผู้สอนศาสนาเมื่ออายุ 18 ปี
และค้นพบจุดประสงค์ของชีวิตพร้อมกับคำตอบของคำถามที่
เธอเคยมีตั้งแต่มัยยังเด็ก

Ms. Dee Jangra
I grew up in a small town of Thailand. I
never found my purpose of life in a
moment.
Read Ms. Dee Jangra's Profile

คามิเขียนว่าเดิมทีเธอกับมารดา “พบกับซิสเตอร์ผู้สอนศาสนาเพราะตั้งใจจะเรียนภาษาอังกฤษ” และคิดว่าจะไม่เข้าร่วมศาสนจักร แต่ต่อมาเปลี่ยนใจเลื่อมใสเนื่องจากไม่อาจปฏิเสธความรู้สึกที่เธอได้รับจากพระ

วิญญาณบริสุทธิ์

กนกพลเคยเรียนที่ประเทศจีนหลายปีและต่อมาพบกับศาสนจักรผ่านครอบครัวที่เขาอาศัยอยู่ด้วยระหว่างศึกษามัธยมปลายที่สหรัฐอเมริกา เขาพัฒนาศรัทธาอย่างช้าๆ ขณะค้นหาความจริงเป็นเวลาสามปีก่อนตัดสินใจยอมรับพระกิตติคุณในที่สุด กนกพลเขียนบอกเหตุผลของการตัดสินใจว่า “ผมเป็นมอรมอน เพราะผมรู้ว่าศาสนจักรนี้เป็นความจริง!”

ตอบคำถามเกี่ยวกับพระกิตติคุณ

นอกจากนี้ใน Mormon.org สมาชิกสามารถเข้าไปตอบคำถามพระกิตติคุณที่จะช่วยให้ผู้อื่นเข้าใจความเชื่อของเรามากขึ้นได้เช่นกัน **เอ็ลเดอร์ศิลาวงส์** ผู้สอนศาสนาจากประเทศไทยซึ่งกำลังรับใช้อยู่ประเทศออสเตรเลียตอบคำถามในเว็บไซต์นี้ว่าเหตุใดผู้สอนศาสนาจึงทำงานเผยแผ่และเขียนบียนพยานถึงพระคัมภีร์มอรมอนไว้ในแฟ้มประวัติส่วนตัว

แฟ้มประวัติของสมาชิกชาวไทย

เวลานี้มีสมาชิกชาวไทยจำนวนหนึ่งสร้างแฟ้มประวัติบอกเล่าเรื่องราวของตนเอง เหตุผลที่เข้ามาเป็นสมาชิกในศาสนจักร และวิธีที่พวกเขาดำเนินชีวิตตามศรัทธาเพื่อให้ผู้คนที่มีภูมิหลังคล้ายกันได้สัมผัสพระกิตติคุณผ่านชีวิตพวกเขา อ่านเรื่องราวของสมาชิกเหล่านี้และสมาชิกคนอื่นๆ จากทั่วโลกหรือสร้างแฟ้มประวัติของท่านเองได้ที่ Mormon.org ■

ตัวอย่างแฟ้มประวัติใน Mormon.org

ประธานเดวิด เอ็ม. ซีนีย์ร์และภรรยาเล่าเรื่องราวชีวิตเกี่ยวกับพระกิตติคุณในแฟ้มประวัติ โดยบอกถึงชีวิตครอบครัว งานอาชีพ เหตุผลที่ท่านยังคงเป็นสมาชิกในศาสนจักร ตลอดจนวิธีที่ท่านดำเนินชีวิตตามศรัทธาด้วยการรับใช้ในศาสนจักร และอุทิศเวลาให้พระผู้เป็นเจ้าในงานเผยแผ่ศาสนาด้วยการรับใช้เป็นประธานคณะเผยแผ่ที่ประเทศไทย

สั่งสอนพระกิตติคุณ ทุกประชาชาติ และ ทุกภาษา

โดย เดวิด มาร์ก ซีเนียร์ และ เซลลีย์ มารี
อัลเลน ซีเนียร์

พระเจ้าทรงประกาศว่า “จะสั่งสอนพระกิตติคุณ [ของพระองค์] แก่ทุกประชาชาติ, ทุกตระกูล, และภาษา, และผู้คน.”¹ พระบัญญัติจากสวรรค์ซึ่งประทานแก่ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทในยุคสุดท้ายต่อเนื่องมาจากพระบัญญัติของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ประทานแก่เปโตรให้ “เลี้ยงลูกแกะของเรา ดูแลแกะของเรา”²

เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2012 ข้าพเจ้ากับภรรยาได้รับการเรียกจากประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ให้รับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา เราไม่คิดฝันมาก่อนว่าจะมีโอกาสพิเศษได้รับใช้กับผู้คนชาวไทย เราตื่นเต้นและกระตือรือร้นที่จะได้ทำงานด้วยกันเพื่อบรรลุผลการ “สถาปนาศาสนจักร [ในประเทศไทย] ให้เข้มแข็งในศรัทธา”³

ข้าพเจ้านึกย้อนไปถึงการเรียกเมื่อ 33 ปีที่แล้วขณะเริ่มงานรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาในประเทศญี่ปุ่น ช่วงที่ข้าพเจ้าเป็นผู้สอนศาสนาหนุ่มพระวิหารโตเกียวได้รับการอุทิศเป็นแห่งแรกในญี่ปุ่นและข้าพเจ้าได้เห็นพระวิญญาณพระเจ้าแสดงให้ประจักษ์แก่ประชาชาตินั้น ผลที่เกิดขึ้นคืองานสอนศาสนาเพิ่มมากขึ้นและคนเป็นอันมากเข้าร่วมศาสนจักร พระวิญญาณเดียวกันนั้นยังสถิตอยู่ในใจข้าพเจ้าทุกวันนี้และข้าพเจ้าตั้งตาคอยอย่างใจจดจ่อที่จะได้เห็นการเปลี่ยนแปลงในใจและพรจากสวรรค์ ซึ่งจะหลั่งลงมาสู่ปวงชนชาวไทยเมื่อพวกเขาโน้มรับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

เมื่อข้าพเจ้ากับภรรยาได้รับมอบหมายให้

รับใช้ในประเทศไทย เราตื่นเต้นมากแต่ก็ประหม่าในเวลาเดียวกัน ข้าพเจ้าพูดภาษาญี่ปุ่นและเราทั้งคู่ค่อนข้างคล่องภาษาอังกฤษ! ภาษาไทยจึงเป็นความท้าทายใหม่ให้เราถามตนเองว่า “เหตุใดพระเจ้าจึงทรงเรียกเราผู้ขาดคุณสมบัติเช่นนี้” แต่ขณะที่เราน้อมขอคำแนะนำจากพระเจ้า เราสัมผัสได้ถึง การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพอย่างหนึ่ง ใจเราเริ่ม “ผูกพัน”⁴ กับผู้สอนศาสนาและสมาชิกที่เราจะรับใช้ เราได้รับการปลอบโยนจากพระวิญญาณพระเจ้าและได้รับกำลังใจว่าสมาชิกในประเทศไทยจะเป็นแรงสนับสนุนที่ดี สมาชิกชาวไทยจะดำเนินต่อไปด้วยศรัทธาในการนำศาสนจักรไปสู่พรมากมายยิ่งขึ้นที่พระเจ้าเป็นผู้เตรียมไว้ เราบู๊ตเป็นพรและขอบพระทัยสำหรับสมาชิกศาสนจักรที่ยอดเยี่ยมในประเทศไทย ภายใต้การกำกับดูแลของพระเจ้า เราจะสามารถสื่อสารข่าวสารพระกิตติคุณได้ในวิธีซึ่งจะถ่ายทอดประจักษ์พยานของเราในพระคริสต์

เราหวังจะได้เห็นพระประสงค์ของพระเจ้าเกิดสัมฤทธิ์ผลด้วยการสถาปนาศาสนจักรของพระองค์ให้มั่นคงยิ่งขึ้นในประเทศไทย พระเจ้าทรงขอให้ผู้สอนศาสนาของพระองค์และสมาชิกพูดในพระนามของพระองค์ “เพื่อศรัทธาจะได้เพิ่มพูนในแผ่นดิน

*ประธานและ
ซิสเตอร์ซีเนียร์
กับบุตรชายทั้งสี่คน
และบุตรสะใภ้*

โลกด้วย; เพื่อพันธสัญญาอันเป็นนิจของ [พระองค์] จะได้รับการสถาปนา; เพื่อความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณของ [พระองค์] จะได้รับการประกาศโดยคนอ่อนแอและคนต่ำต้อยถึงสุดแดนแผ่นดินโลก, และต่อหน้ากษัตริย์และผู้ปกครอง.”⁵ เราหวังว่าโดยการอุทิศตนและความแข็งขันของสมาชิก พระเจ้าจะทรงยื่นพระหัตถ์ออกมาประทานพรให้ผู้คนของพระองค์ เพื่อว่าผู้ที่น้อมรับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์แต่ล่า “พักร้อน” ไปจากศาสนจักรจะกลับมาอีกครั้งผ่านการปฏิบัติศาสนกิจของเรา⁶

ข้าพเจ้าเชื่อมั่นในศรัทธา จิตใจอันมั่นคง และประจักษ์พยานของผู้สอนศาสนาที่ทำงานให้พระเจ้าในประเทศไทย พวกเขาทุ่มเทศึกษาและสวดอ้อนวอนอย่างมากตลอดจนมีความรักอันแน่นแฟ้นให้แก่คนไทย⁷ พระเจ้าทรงบัญชาให้เรา “ขยาย ทำให้กว้างออกไปให้ยาว และทำให้มั่นคง”⁸ เราสวดอ้อนวอนขอให้งานอัครอรรถ และการอรรณพิตวงของพระบิดาในสวรรค์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ของเราบรรลุผลสำเร็จด้วยการผนึกศรัทธาและการทำงานของผู้สอนศาสนาและสมาชิก ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 133:37
2. ดู ยอห์น 21:15-17
3. ดู กิจการ 16:5
4. โมไซยาห์ 18:21
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:21-23
6. ดู 3 นีไฟ 18:32
7. ดู ฮีลามัน 3:35
8. ดู 3 นีไฟ 22:2

ภาพถ่ายเพื่อโดย จารุวรรณ จันทร์

จารุวรรณ จันทร์และสามีที่พระวิหารฮ่องกง ประเทศจีน

ก่อน ดิฉันรู้ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่เราต้องตั้งใจและจดจ่ออยู่กับศาสนพิธีนั้น และเราต้องไปพระวิหารให้บ่อยเท่าที่จะทำได้เพื่อรู้ความลับลึกที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของจะทรงเปิดเผยให้เราได้ทีละนิดผ่านศาสนพิธีต่างๆ ในพระวิหาร ■

จารุวรรณ จันทร์, ศรีสะเกษ

เกี่ยวกับประธานและซิสเตอร์ซีเนียร์

ประธานและซิสเตอร์ซีเนียร์แต่งงานกันมาแล้วกว่า 30 ปี ประธานซีเนียร์

จบปริญญาตรีสาขาธุรกิจและปริญญาโทบริหารธุรกิจสาขาการเงินระหว่างประเทศ เริ่มงานอาชีพในแผนกพาณิชย์ของบริษัทยักษ์ใหญ่ของญี่ปุ่น ในที่สุดค่อยๆ ผันไปสู่อาชีพที่มุ่งเน้นการลงทุนภาคเอกชนในสินทรัพย์ทั่วสหรัฐ ญี่ปุ่น จีน และภูมิภาคอื่นๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประธานซีเนียร์เป็นอาจารย์สาขาวิชาธุรกิจและการเงินระหว่างประเทศที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์ ท่านเคยรับใช้เป็นอธิการ สภาสูง และผู้แนะนำบทเรียนในองค์กรต่างๆ

ซิสเตอร์ซีเนียร์จบปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยเนวาดาลาสเวกัส (UNLV) สาขาธุรกิจและมีประกาศนียบัตรรับรองเป็นมัณฑนากร ความสำเร็จสูงสุดของเธอเกิดขึ้นที่บ้านโดยการอบรมเลี้ยงดูบุตรชาย 4 คนซึ่งรับใช้งานเผยแผ่ที่มอนแทนาเม็กซิโก และสเปน เธอรับใช้การเรียกในศาสนจักรมากมาย โดยรับใช้เป็นครูเซมินารี ครูปฐมวัย และประธานเยาวชนหญิงหลายสมัย

ประสบการณ์ครั้งที่สองที่พระวิหาร

การไปพระวิหารครั้งที่สองของดิฉันที่ฮ่องกงเหมือนได้กลับบ้านไปหาพระบิดาอีกครั้ง ดิฉันตื่นตื่นจนแอบน้ำตาเล็ดพร้อมกับหัวใจพองโตกับบอกถึงกับพูดออกมาดังๆ ว่า ‘เหมือนได้กลับบ้านมาหาพ่อ’ เมื่อดิฉันประกอบศาสนพิธีในพระวิหาร แม้จะมีอุปสรรคทางด้านภาษาแต่ทุกอย่างก็ผ่านไปอย่างราบรื่นด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงเตรียมทุกอย่างเพื่อให้งานนี้สำเร็จ

ขณะประกอบศาสนพิธีแทนผู้วายชนม์ ดิฉันรู้สึกราวกับว่าตนเองเป็นบุคคลนั้นที่ดิฉันรับศาสนพิธีแทน นอกจากนี้ดิฉันยังได้รับการเปิดเผยพิเศษในเรื่องที่ดิฉันไม่เคยทราบมาก่อน ดิฉันรู้ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่เราต้องตั้งใจและจดจ่ออยู่กับศาสนพิธีนั้น และเราต้องไปพระวิหารให้บ่อยเท่าที่จะทำได้เพื่อรู้

ทั่วประเทศไทย

อบรมพัฒนาครูห้าสาขาใน ท้องถิ่นอุบล

ครูและผู้ให้คำแนะนำบาทเรียน
องค์การต่างๆ ในท้องถิ่นอุบลของ
ศาสนจักรแอลดีเอสสาขาอุบล สุรินทร์
ยโสธร บุรีรัมย์ และศรีสะเกษกว่า
30 คนเข้าร่วมการอบรมพัฒนาครู
ซึ่งจัดขึ้นเป็นพิเศษในระดับท้องถิ่นที่
สาขาศรีสะเกษเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม
2012 ที่ผ่านมา

บน: ประวิทย์ สร้อยสนให้การอบรมพัฒนา
ครูท้องถิ่นอุบล

โดยปกติสมาชิกในฝ่ายประธาน
โรงเรียนวันอาทิตย์วอร์ด/สาขาทำ
หน้าที่ดูแลด้านการปรับปรุงการเรียน
การสอนพระกิตติคุณในแต่ละหน่วย
ตลอดจนให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำ
และการอบรมตามคำร้องขอจากผู้นำ
(ดู คู่มือการบริหารงานศาสนจักร
เล่ม 2, 12.5) ■

ปฐมวัยท้องถิ่นกรุงเทพเหนือ แสดงพรสวรรค์

เด็กปฐมวัยอายุไม่เกิน 12 ปี
ในท้องถิ่นกรุงเทพเหนือ ประเทศไทย
ร่วมกิจกรรม “Primary’s Got Talent”
ซึ่งจัดขึ้นเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม
2012 โดยมีผู้ปกครองและผู้สนใจ
เข้าร่วมชมการแสดงกว่าหนึ่งร้อยคน

กิจกรรมครั้งนี้สนับสนุนการ
พัฒนาพรสวรรค์ของเด็กๆ ตลอดจน
ส่งเสริมการเชื่อมสัมพันธ์กับเพื่อน
วัยเดียวกัน ผู้นำ และครอบครัว
ตามจุดประสงค์ของศาสนจักร
(ดู คู่มือการบริหารงานศาสนจักร
เล่ม 2, 13.1) ■

ล่าง: เด็กปฐมวัยสาขาดอนเมืองแสดงละคร
ประกอบเพลง; สาขาบางเขนรับรางวัล
หลังจากการแสดง

บน: เด็กปฐมวัยสาขาอยุธยาแสดงพรสวรรค์
ด้วยการเล่นอังกฤษ

ส่งบทความหรือข่าวกิจกรรมใน
สาขา/วอร์ด หรือ ท้องถิ่น/สเทศ
เรื่องราวการเปลี่ยนใจเลื่อมใส และ
ประสบการณ์ทางวิญญาณของท่าน
เพื่อลงในเว็บไซต์หรือเสียงโฮนาได้ที่
บรรณาธิการเนื้อหา:
สุพันธุธิดา แก่นจักร
อีเมล: kaenjaksu@ldschurch.org
อาจมีการแก้ไขความยาวหรือ
ความชัดเจนของเนื้อหา
ที่ส่งมา
ระบุ: (1) ชื่อ-นามสกุล (2) วันเดือนปี
เกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สเทศ
หรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลาย
ลักษณ์อักษรของท่านให้พิมพ์
คำตอบและรูปถ่ายที่ส่งมา (ถ้ามี)
หากอายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องมีคำ
อนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร
จากผู้ปกครอง
อ่านบทความเพิ่มเติมที่ Lds.or.th

ภาพการอบรมพัฒนาครู: เพชรภากรณ์ รัตนะวัน; ภาพกิจกรรมปฐมวัยโดย: วิชารัตน์ รัตนพรหมมา

จากฉบับเดือนสิงหาคม สมาชิกสเทศกรุงเทพสามารถขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการเขียนบทความหรือแจ้งข่าวสารกิจกรรมได้ที่
ซิสเตอร์วิภาพัชร ไชยทิพย์ give_wi@hotmail.com โทรศัพท์: 085-818-5614

โดยผ่านประสบการณ์นี้ ผมเรียนรู้ว่าเราไม่มีวันโดดเดี่ยวเมื่อเรายื่นมือเพื่อความจริง ความช่วยเหลือของพระเจ้าอยู่ใกล้ ดังพระองค์ทรงสัญญาว่า “เราจะไปเบื้องหน้าเจ้า. เราจะอยู่ทางขวามือเจ้า และทางซ้ายเจ้า, และพระวิญญาณของเราจะอยู่ในใจเจ้า, และเหล่าเทพของเราห้อมล้อมเจ้า, เพื่อประคองเจ้าไว้” (คพ. 84:88)

ผมเป็นพยานสุดจิตวิญญาณว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของการปลดปล่อย ผมรู้ความจริงนี้เพราะพระองค์ทรงช่วยชีวิตผม พระองค์ทรงทำให้พายุของผมสงบ ■

นิค เจนโทล์, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

คำตอบของดิฉัน มาจากการ ประชุมใหญ่

ในปี 2006 ดิฉันกำลังเรียนวิชามานุษยวิทยาที่วิทยาลัยคาทอลิกแห่งหนึ่ง ครูมอบหมายให้เราค้นคว้าเกี่ยวกับศาสนาหนึ่งและนำเสนอต่อนักเรียนคนอื่น ๆ ดิฉันเลือกนำเสนอเกี่ยวกับศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย—ถึงอย่างไรดิฉันก็เป็นสมาชิกมาแล้ว 21 ปี ดิฉันรู้ว่านี่จะเป็นโอกาสพิเศษสุดอันหาได้ยากยิ่งของการแบ่งปันสิ่งที่ดิฉันเชื่อกับเพื่อนร่วมงานและเพื่อนร่วมชั้น 40 คน

ในช่วงสองเดือนดิฉันต้องเตรียมการนำเสนอ ดิฉันพยายามหาวิธีง่ายๆ เพื่อนำเสนอหลักคำสอนที่ดิฉันเห็นค่าให้เพื่อนร่วมชั้นเข้าใจ ดิฉันไม่แน่ใจว่าควรนำเสนอประเด็นใดและจะนำเสนออย่างไร เมื่อเหลืออีกหนึ่งสัปดาห์ ดิฉันยังไม่ทราบ

จะนำเสนออะไร ในความสิ้นหวังดิฉันสวดอ้อนวอนและขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า

คำตอบของดิฉันมาในรูปของการประชุมใหญ่สามัญซึ่งจัดในวันหยุดสุดสัปดาห์นั้น ในช่วงการประชุมใหญ่เดือนเมษายน 2006 ประธานเจมส์ อี. เฟาสท์ (1920–2007) ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าวปราศรัยเรื่อง “การฟื้นฟูทุกสิ่ง” ดิฉันรู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ยืนยันว่าความจริงที่ประธานเฟาสท์แบ่งปัน—และวิธีที่ท่านแบ่งปัน—เป็นรูปแบบที่ดิฉันทำตามได้ในการนำเสนอของดิฉัน

ดิฉันดาวน์โหลดคำพูดนั้นจากอินเทอร์เน็ตหลังจากการประชุมใหญ่และใช้เป็น

เพราะการซักถามของอาจารย์และเพื่อนร่วมชั้น การนำเสนอของดิฉันเกี่ยวกับศาสนจักรจึงกินเวลา 40 นาที

ฐานสำหรับการเตรียมสไลด์ซึ่งดิฉันนำเสนอในสัปดาห์ถัดมา ดิฉันจัดเวลาไว้ 20 นาทีแต่เพราะการซักถามของอาจารย์และเพื่อนร่วมชั้น การนำเสนอจึงกินเวลา 40 นาที—ซึ่งเป็นช่วงเวลาทั้งหมดของชั้นเรียน

เมื่อนำเสนอเสร็จ อาจารย์ของเราชี้ให้เห็นว่าไม่มีนักเรียนคนใดนำเสนอได้ดีเท่านี้มาก่อน อาจารย์ให้เกดตีมากและบอกดิฉันว่าเหตุผลเดียวที่ดิฉันไม่ได้คะแนนการนำเสนอเต็มเพราะดิฉันไม่ได้แสดงความเป็นกลางเกี่ยวกับหัวข้อนั้น

ต่อมาดิฉันบอกอาจารย์เรื่องหน้าเว็บ *เลียโฮนา* ที่ดิฉันพบคำพูดของประธานเฟาสท์และคนอื่นๆ ที่เขาอาจเห็นว่าเป็นประโยชน์ ดิฉันให้พระคัมภีร์มอรมอนด้วยและขอให้เขาอ่านพร้อมกับเชื้อเชิญให้พูดคุยกับดิฉันหลังจากอ่านแล้ว

ดิฉันยินดีเป็นอย่างยิ่งที่รู้ว่าการนำเสนอมีอิทธิพลต่อนักเรียนบางคนเช่นกัน ตลอดเวลาที่เหลือของปีนั้น ดิฉันเห็นหลักฐานของความเปลี่ยนแปลงที่ดิฉันทำให้เกิดขึ้นในชีวิตพวกเขา คนหนึ่งถึงกับต้อนรับผู้สอนศาสนาในบ้านซึ่งเปิดโอกาสอันดีให้เราได้สนทนากันต่อไปเกี่ยวกับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

ดิฉันยินดีอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสแบ่งปันความเชื่อกับเพื่อนร่วมชั้น แต่ที่สำคัญกว่านั้น ดิฉันยินดีอย่างยิ่งที่ได้เรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนด้วยใจจริงของเราผ่านถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ และอัครสาวกยุคปัจจุบัน ■

ซารา แม็กนุสเซ็น ฟอर्टเอส, เซาเปาลูบราซิล

อ้างอิง

1. ดู เจมส์ อี. เฟาสท์, “การฟื้นฟูทุกสิ่ง,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2006, หน้า 75–76, 81–83.

โดย เอดเรียน โอชาว
ที่ปรึกษาที่สอง
ในฝ่ายประธาน
เยาวชนชายสามัญ

ท่านเป็น ความสว่าง ของโลก

อดีตผู้สอนศาสนา มักพูดถึงการ
รับใช้ของพวกเขาว่าเป็นช่วงปี
ที่ดีที่สุดของชีวิต เหตุใดจึงเป็น
เช่นนั้น

บางทีอาจเป็นเพราะปีติของการได้เห็น
อีกจิตวิญญาณหนึ่งมาหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
ก็ได้ (ดู คพ. 18:15) บางทีอาจเกี่ยวกับ
ความผูกพันที่พวกเขา รู้สึกกับผู้อื่นใจ ผู้
เปลี่ยนใจเลื่อมใส สมาชิก คู่ และประธาน
คณะเผยแผ่ ข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็น
ส่วนหนึ่ง แต่คิดว่าเกี่ยวข้องเช่นกันกับ
ความสว่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่พวกเขา
ารู้สึก—และความสว่างที่พวกเขาแบ่ง
ปันในรูปของการรับใช้และประจักษ์พยาน

เรารู้ว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเรียกพระ
องค์เองว่าเป็นความสว่างของโลก (ดู ยอห์น
9:5; 12:46) แต่ในคำเทศนาบนภูเขา พระ
องค์ทรงประกาศเรื่องเดียวกันเกี่ยวกับผู้
ติดตามพระองค์ดังนี้

“ท่านทั้งหลายเป็นความสว่างของโลก
นครซึ่งอยู่บนภูเขาจะปิดบังไว้ไม่ได้

“เมื่อจุดตะเกียงแล้ว ไม่มีผู้ใดเอาถัง
ครอบไว้ ย่อมตั้งไว้บนเชิงตะเกียง จะได้
ส่องสว่างแก่ทุกคนที่อยู่ในเรือนนั้น

“ท่านทั้งหลายก็เหมือนกับตะเกียง จง
ส่องสว่างแก่คนทั้งปวงเพื่อว่าเมื่อเขาได้

เห็นความดีที่ท่านทำ เขาจะได้สรรเสริญ
พระบิดาของท่านผู้ทรงอยู่ในสวรรค์”
(มัทธิว 5:14-16)

การแบ่งปันความสว่างของเรา—คือการ
สะท้อนความสว่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
(ดู 3 นิโอฟ 18:24)—เป็นสิ่งที่เราสามารถ
ทำได้ตลอดชีวิตของเรา และเป็นสิ่งที่เรา
ต้องเริ่มตั้งแต่เยาว์วัย ขณะที่เราทำงาน
มอบหมายเป็นผู้สอนศาสนาอย่างเป็นทางการ
และการงานเผยแผ่ศาสนาในชีวิต ในความ
เห็นของข้าพเจ้า เราสามารถมองไปที่คน
สามคนผู้เป็นแบบอย่างของงานนี้ นั่นคือ
แอลมา ศาสตราพยากรณ์โจเซฟ สมิธ และ
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ทั้งสามมีอิทธิพลแรงกล้า
ต่อความเข้าใจของข้าพเจ้าเกี่ยวกับความ
สำคัญของงานเผยแผ่ศาสนา—การฉาย
ความสว่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดต่อโลก

แอลมา: เป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน

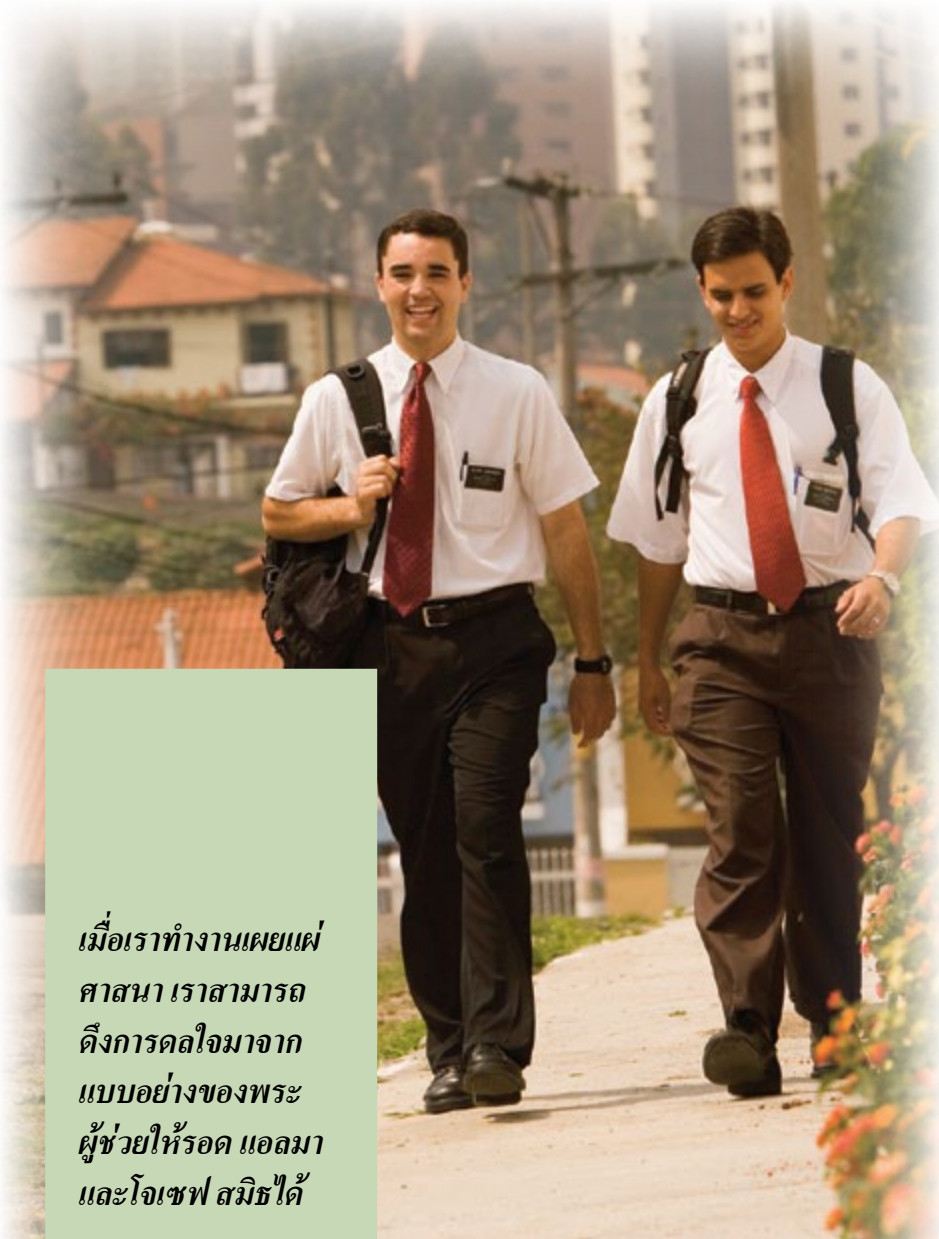
คำสอนของแอลมาเอื้อประโยชน์ยิ่งต่อ
ความตั้งใจรับใช้งานเผยแผ่ของข้าพเจ้า
แม้คุณยายทำให้ข้าพเจ้าต้องรับพันพิศมา
ตอนอายุแปดขวบ แต่ข้าพเจ้าไม่ค่อยได้ไป
โบสถ์ในช่วงวัยรุ่น เมื่อผู้สอนศาสนาพบ
ข้าพเจ้าตอนเป็นหนุ่มและข้าพเจ้าเริ่มคิด
เรื่องศาสนาจักร ข้าพเจ้าเริ่มศึกษาพระคัมภีร์

คำสาธยายของแอลมาเกี่ยวกับการถูกบีบ
บังคับให้ถ่อมตนกับการเลือกถ่อมตนดึง
ดูดความสนใจของข้าพเจ้า (ดู แอลมา 32:
13-15) ข้าพเจ้ารู้สึกไม่คู่ควรเพราะความ
บกพร่องของตน แต่ก็คิดจริงจังพอสมควร
—ว่าการตัดสินใจรับใช้งานเผยแผ่จะต้องมี
การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ ข้าพเจ้ามีอาชีพ
และธุรกิจของตนเองแล้ว และต้องการ
แต่งงานกับเพื่อนสาว (ที่เวลานี้เป็นภรรยา
ข้าพเจ้า) ข้าพเจ้าจะสละทั้งหมดนั้นเพื่อ
รับใช้พระเจ้าหรือไม่

ข้าพเจ้าไปในที่เงียบสงัดแห่งหนึ่งและ
ใช้เวลา—นานมาก—สวดอ้อนวอนและติด
ต่อกับพระบิดาบนสวรรค์ ในความถ่อมตน
ข้าพเจ้าตระหนักว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรง
ต้องการให้ข้าพเจ้ารับใช้ ข้าพเจ้าตัดสินใจ
ทำตามพระคำรัสของพระองค์ และในการ
ทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าพบความจริงตามสัญญา
ของแอลมาว่า “เขาที่นอบน้อมถ่อม
ตนโดยแท้, และกลับใจจากบาปของเขา,
และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, ผู้นั้นจะได้
รับพร—แท้จริงแล้ว, จะได้รับพรมากยิ่งขึ้นไป
กว่าคนที่ถูกบีบบังคับให้ถ่อมตน” (แอลมา
32:15)

แม้อายุเกิน 26 ปีแต่ข้าพเจ้าก็ไปพบ
อธิการซึ่งช่วยข้าพเจ้าเตรียมตัว ข้าพเจ้า

ถ่ายภาพประกอบโดย แมทธิว ไบเออร์; พระคริสต์และหญิงสาวตลอด, โดย คาร์ล ไบรด์; โยเซฟ สมิธในคุกลิบอร์ตี, โดย ดร.เรชเชล โรนัลด์ © IR: โยเซฟ สมิธในคุกลิบอร์ตี, โดย ทากา เค. โยลเซ็น, ไม่อนุญาตให้ทำสำเนา
ต้นฉบับ IR: โยเซฟ สมิธในคุกลิบอร์ตี, โดย ดร.เรชเชล โรนัลด์

เมื่อเราทำงานเผยแผ่ศาสนา เราสามารถดึงการคล้อยมาจากแบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด แอลมา และโจเซฟ สมิธได้

ส่งโบสถ์สมัครเป็นผู้สอนศาสนาและรอหลายเดือน ในที่สุดจึงได้รับหมายเรียกบอกว่าข้าพเจ้าไม่มีสิทธิ์รับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา แต่จะได้รับใช้ด้านการสื่อสารสาธารณะ ซึ่งเป็นช่องทางที่ข้าพเจ้าทำอยู่แล้ว นั้นเป็นเวลาที่น่าตื่นเต้น ข้าพเจ้าได้รับการอบรมและจากนั้นจึงปรากฏตัวในการแลกเปลี่ยนความเห็นกับสื่อหลังจากรัฐบาลเม็กซิโกยอมรับศาสนจักรอย่างเป็นทางการได้ไม่นาน ข้าพเจ้าช่วยสวดคอบรมผู้เชี่ยวชาญด้านประชาสัมพันธ์และสร้างความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่รัฐบาล โอกาสการรับใช้ครั้งนี้เป็นพรแก่ข้าพเจ้าในหลายๆ ด้านจนมีโอกาสบรรยายได้และในวิธีที่ข้าพเจ้าไม่เคยคาดคิดมาก่อน นั่นส่งผลดีต่อชีวิตหลายด้านของข้าพเจ้า

การรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาของท่านจะเป็นเรื่องสำคัญเรื่องเดียวที่จะเตรียมท่านสำหรับชีวิตที่เหลือ ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลี (1910–2008) สัญญากับผู้หวังจะเป็นผู้สอนศาสนาว่า “เวลาที่ท่านใช้ในสนามเผยแผ่ ถ้าอุทิศตนรับใช้ในเวลานั้น จะให้ผลตอบแทนการลงทุนมากกว่าช่วงสองปีใดๆ ของชีวิตท่าน ... ถ้าท่านรับใช้งานเผยแผ่อย่างซื่อสัตย์และดี ท่านจะเป็นสามเณรที่ดีขึ้น ท่านจะเป็นบิดาที่ดีขึ้น ท่านจะเป็นนักศึกษาที่ดีขึ้น เป็นคนทำงานที่ดีขึ้น”¹ ถ้าท่านยังไม่เคยวัยรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา จงเตรียมรับใช้เดี๋ยวนี้ พรที่ท่านได้รับจะมากกว่าการเสียสละที่ท่านทำ

ข้าพเจ้ารู้ว่าการทำทนายจะเกิดขึ้นเมื่อท่านตั้งใจจะรับใช้งานเผยแผ่ ปรบักษทำสุดความสามารถเพื่อขัดขวางงานของพระเจ้าไม่ให้ก้าวหน้า ถ้าท่านไม่แน่ใจว่าควรรับใช้งานเผยแผ่หรือไม่ ข้าพเจ้าเชื่อ-

โอกาสมากมายให้รับใช้

การรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาอย่างเป็นทางการไม่จำกัดเฉพาะคนที่สามารถรับใช้งานด้านเผยแผ่ศาสนาเท่านั้น มีหนุ่มสาวจำนวนมากที่ไม่สามารถรับใช้งานเผยแผ่ด้านนี้ได้เนื่องด้วยปัญหาด้านจิตใจหรืออารมณ์ ชายหนุ่มหญิงสาวเหล่านี้ทำประโยชน์มากมายในองค์กรศาสนจักรทั่วโลก ในฐานะผู้สอนศาสนาบำเพ็ญประโยชน์ของศาสนจักร

ศาสนจักรต้องการผู้สอนศาสนาบำเพ็ญประโยชน์ทั่วโลกเพื่อรับใช้ในศูนย์ประวัติครอบครัว คลังอาหาร โรงงานบรรจุอาหาร กระจ่าง ศูนย์ข้อมูลการจ้างงาน องค์กรรับใช้ ชุมชน ตำแหน่งงานในด้านสื่อ และการดำเนิน

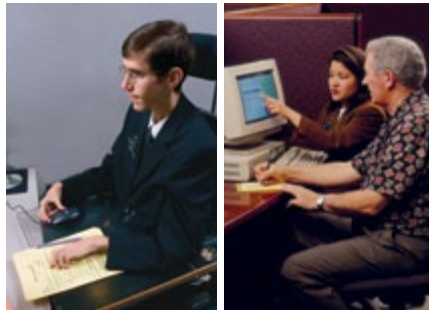
งานอีกหลายด้านของศาสนจักร ชายหญิงในวัยผู้สอนศาสนาที่ไม่สามารถรับใช้งานเผยแผ่จะหารีอกับบิดามารดาและผู้นำเพื่อพิจารณาทางเลือกในงานเผยแผ่ด้านบำเพ็ญประโยชน์ แม้งานเผยแผ่ด้านนี้จะหลากหลายในแง่ของงานมอบหมายและระยะเวลาตามความสามารถของผู้สอนศาสนา แต่ก็เกี่ยวข้องกับการทำงานจริง ๆ การรับใช้จริง ๆ และการเสียสละจริง ๆ ซึ่งส่งผลต่อการสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานเผยแผ่ด้านบำเพ็ญประโยชน์ของศาสนจักรที่ www.lds.org/service/missionary-service

เชิญท่านให้อ่อนน้อมถ่อมตน จากนั้นคุกเข่าทูลถามพระบิดาบนสวรรค์ พระองค์ทรงทำให้ข้าพเจ้าทราบพระประสงค์ของพระองค์มาแล้ว และข้าพเจ้าทราบว่าพระองค์จะทรงทำกับท่านเช่นเดียวกัน

โจเซฟ สมิธ: เพิ่มมุมมองนิรันดร์

จากโจเซฟ สมิธข้าพเจ้าได้เรียนรู้ว่าการมีใจจดจ่ออยู่ที่มุมมองนิรันดร์จะเพิ่มความสามารถของท่านในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้า ข้าพเจ้าเคยสงสัยว่าโจเซฟ

อดทนทั้งหมดทั้งมวลที่อดทนได้อย่างไร—โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทดลองและการข่มเหง แต่ข้าพเจ้าเข้าใจแล้วว่าเพราะโจเซฟมองเลยมาน ท่านจึงรู้ว่าการดำรงอยู่ในชีวิตนี้เป็นเพียงเศษเสี้ยวของการเดินทางนิรันดร์ ข้าพเจ้าสงสัยว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับข้าพเจ้าถ้าข้าพเจ้าเข้าใจอย่างที่ท่านเข้าใจ และในการไตร่ตรองเรื่องนี้ ข้าพเจ้าตระหนักได้ว่าเมื่อเราคิดถึงแต่ที่นี้และเดี๋ยวนี้ การมองเห็นของเราจะถูกจำกัด เมื่อเรามองให้ถึงนิรันดร์เราจะเข้าใจว่าสำคัญเพียงใดที่เราต้องตั้งใจช่วยผู้อื่น ช่วยชีวิตผู้อื่น และแสดงประจักษ์พยานถึงความจริงที่เรา

ถ้าเรามองสิ่งต่างๆ จากแง่มุมนิรันดร์

เช่นเดียวกับโจเซฟ ความเต็มใจและความปรารถนาจะแบ่งปันพระกิตติคุณในชีวิตประจำวันของเราจะเพิ่มขึ้นอีกเท่าใด การแบ่งปันความสว่างของเรา—การสะท้อนความสว่างของพระผู้ช่วยให้รอด—ต้องไม่ถูกจำกัดเฉพาะงานมอบหมายเป็นผู้สอนศาสนาเท่านั้น เมื่อท่านเปิดกว้างและพร้อมรับ ท่านย่อมสามารถแบ่งปันความสว่างของพระคริสต์ให้แก่ครอบครัวได้ โดยบอกว่าท่านเป็นใครในฐานะสมาชิกศาสนจักรและท่านเชื่ออะไร เมื่อท่านย้ายจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่งตลอดชีวิตท่านและพบกับคนมากมายหน้าหลายตา ข้าพเจ้าขอให้ท่านทำความรู้จักเพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมชั้น และเพื่อนร่วมงานที่นับถือศาสนาอื่น จงทำตามคำแนะนำของเอลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดให้แบ่งปันพระกิตติคุณทางออนไลน์ รวมทั้งผ่านเว็บไซต์สื่อสังคมบล็อก และเว็บไซต์แบ่งปันวิดีโอที่

แม้เราจะสามารถสอนพระกิตติคุณแก่ผู้อื่นผ่านการสนทนาอย่างเป็นทางการได้ แต่บางครั้งทั้งหมดที่ทำให้บางคนหันมาสนใจพระกิตติคุณคือแบบอย่างที่ดีของพระคุณและความเต็มใจแบ่งปันประจักษ์พยานของท่านผ่านวิธีที่ท่านดำเนินชีวิต เมื่อใดที่ท่านดำเนินชีวิตคู่ควรรับพระวิญญูญาณและให้ความสว่างของท่านฉายส่อง เมื่อนั้นผู้คนจะ “เห็นความดีที่ท่านทำ เขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้ทรงอยู่ในสวรรค์” (มัทธิว 5:16)

พระผู้ช่วยให้รอด: เอาใจใส่ผู้อื่น

สุดท้าย พระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเป็นแบบอย่างของเราในสิ่งทั้งปวง ทรงสอนข้าพเจ้า

ไม่ให้กังวลกับตนเองมากนักแต่ให้เอาใจใส่ความรอดของผู้อื่น พระชนม์ชีพทั้งหมดของพระองค์เกี่ยวข้องกับผู้อื่น บางครั้งเมื่อนึกถึงการแบ่งปันพระกิตติคุณกับคนที่นับถือศาสนาอื่น เรากลัวว่าพวกเขา

จะคิดอย่างไรกับเรา หรือจะตอบสนองอย่างไร เมื่อนึกถึงการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาเรามักกังวลมากเกินไปกับรายได้ การศึกษา หรือความสัมพันธ์—สิ่งเหล่านี้ดีและสำคัญ แต่เป็นสิ่งที่รอได้ พระผู้ช่วยให้รอดพระองค์เอง “ไม่มีที่ที่จะวางศირชะ” (มัทธิว 8:20) พระองค์ทรงสอนผู้ติดตามพระองค์ให้ “แสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า... ก่อน” และจะทรงเพิ่มเติม “สิ่งทั้งปวงเหล่านี้” ให้ (มัทธิว 6:33)

สิ่งนี้เป็นความจริงกับเราเช่นกัน เมื่อเราพยายามทำตามและสะท้อนความสว่างของโลก พรจะมาถึงโลกและจะมาถึงเราแต่ละคนในท้ายที่สุด ขอให้เราทุกคนอย่าซ่อนความสว่างนั้นไว้แต่นำออกมาตลอดชีวิตของเรา ■

อ้างอิง

1. กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “งานสอนศาสนา พระวิหาร และการเป็นผู้พิทักษ์,” *เลียวไฮนา*, ม.ค. 1996, หน้า 64.
2. ดู เอ็ม. รัสเชลล์ บัลลาร์ด, “แบ่งปันพระกิตติคุณโดยใช้อินเทอร์เน็ต,” *เลียวไฮนา*, มิถุนายน 2008, หน้า ๗1.

ตอบรับการเรียกจากศาสดาพยากรณ์

ในช่วงเปิดการประชุมใหญ่สามัญเป็นสัญญาณบ่งบอกสิ่งที่อยู่ในความคิดของศาสดาพยากรณ์ นั้นแสดงให้เห็นว่าประธานโธมัส เอส. มอนสันกำลังคิดเรื่องงานเผยแผ่ศาสนา

ในเดือนเมษายน 2011 ท่านรายงานจำนวนผู้สอนศาสนาและคณะเผยแผ่ทั่วโลก จากนั้นท่านกล่าวว่า “งานเผยแผ่ศาสนาเป็นโลหิตหล่อเลี้ยงชีวิตของอาณาจักร ข้าพเจ้าขอแนะนำว่าถ้าท่านสามารถทำได้ ขอให้ท่านบริจาคเข้ากองทุนผู้สอนศาสนาทั่วไปของศาสนจักร”¹

ในเดือนตุลาคม 2010 ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้าขออย่าสิ่งทีศาสดาพยากรณ์สอนมานาน—ว่าชายหนุ่มที่สามารถและมีค่าควรทุกคนควรเตรียมรับใช้งานเผยแผ่ การรับใช้งานเผยแผ่เป็นหน้าที่ฐานะปุโรหิต—ข้อผูกมัดที่พระเจ้าทรงคาดหวังจากเราผู้ได้รับมากมาย เยาวชนชายทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอเตือนท่านให้เตรียมรับใช้เป็นผู้สอนศาสดาตรงตนให้สะอาดบริสุทธิ์ และมีค่าควรแก่การเป็นตัวแทนของพระเจ้า รักษาสุขภาพและความแข็งแรง ศึกษาพระคัมภีร์ มีส่วนร่วมในเซมินารีหรือสถาบันศาสนา อ่านและทำความเข้าใจอย่างถี่ถ้วนกับคู่มือผู้สอนศาสนา *สั่งสอนกิตติคุณของเรา*

“คำแนะนำสำหรับสตรีสาวของเรา แม้ท่านจะไม่มีควมรับผิดชอบฐานะปุโรหิตเหมือนเยาวชนชายในการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา แต่ท่านทำคุณประโยชน์ในฐานะผู้สอนศาสนาได้เช่นกัน เรายินดีให้ท่านรับใช้”²

ในเดือนตุลาคม 2009 ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้าขอให้ท่านใช้ศรัทธาและการสวดอ้อนวอนต่อไปให้ประเทศต่างๆ ที่เราถูกจำกัดการแบ่งปันพระกิตติคุณอย่างเสรีในเวลานี้ สิ่งอัศจรรย์จะเกิดขึ้นได้เมื่อเราทำเช่นนั้น”³

อ้างอิง

1. โธมัส เอส. มอนสัน, “การประชุมใหญ่เวียนมาอีกครั้ง,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2011, หน้า 6.
2. โธมัส เอส. มอนสัน, “เมื่อเราพบกันอีก,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2010, 5–6.
3. โธมัส เอส. มอนสัน, “ขอต้อนรับสู่การประชุมใหญ่,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2009, หน้า 6.

เจาะประเด็น

ถ้ามีคนถามว่าทำไม
เราจึงส่ง
ผู้สอนศาสนา
ไปประเทศที่นับถือ
ศาสนาคริสต์
ฉันควรจะบอก
พวกเขาอย่างไร

สำหรับคนมากมายที่ไม่ได้
เป็นสมาชิกศาสนจักร “งาน
เผยแผ่ศาสนา” หมายถึงการไปเดิน
แดนไกลโพ้นที่สามารถสอนศาสนา
คริสต์แก่ผู้ไม่ได้นับถือศาสนาคริสต์
และสามารถทำงานช่วยเหลือเพื่อ
มนุษยธรรมได้ ดังนั้นเมื่อพวกเขา
พบว่าศาสนจักรกำลังทำ “งานเผย-
แผ่ศาสนา” ในละแวกใกล้เคียง พวก
เขาจึงสงสัยว่าทำไม

ข่าวสารที่ผู้สอนศาสนาของเรา
แบ่งปันมีไว้สำหรับคนทั้งโลก ด้วยเหตุ
นี้เราจึงส่งพวกเขาไปทั่วโลก เราเชื่อ
ว่าความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณ
ของพระเยซูคริสต์ได้รับการฟื้นฟูแล้ว
รวมทั้งศาสนจักรของพระคริสต์และ
สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตซึ่งจำเป็น
ต่อการปฏิบัติศาสนพิธีเช่นบัพติศมา
เฉพาะในศาสนจักรนี้เท่านั้นที่พระ
กิตติคุณได้รับการฟื้นฟูโดยสมบูรณ์
เพราะทุกคนต้องได้ยินข่าวสาร
นี้รวมทั้งคนในพื้นที่ซึ่งมี
ประเพณียาวนานของ
คริสต์ศาสนา เราจึงส่งผู้
สอนศาสนาออกไปสอน
ทุกคน ■

เมื่อใดที่ไม่สมควร

บอกเล่า ประสบการณ์ ทางวิญญาณ

การบอกเล่าประสบการณ์ทางวิญญาณของเรากับคนที่เปิดใจรับฟังเป็นวิธีที่ดีเยี่ยมในการสร้างศรัทธาและประจักษ์พยานของผู้อื่น ตัวอย่างเช่น ถ้าท่านรู้สึกได้รับการกระตุ้นเตือนให้พูดเกี่ยวกับคำตอบการสวดอ้อนวอน ผู้อื่นจะมีศรัทธามากขึ้นว่าพวกเขาสามารถรับคำตอบการสวดอ้อนวอนของตนได้ แต่ถ้าท่านมีประสบการณ์ลึกซึ้งเป็นส่วนตัวทางวิญญาณหรือผิดจากธรรมดา ท่านไม่ควรแบ่งปันเว้นแต่

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระตุ้นให้ทำเช่นนั้น

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าวว่

“ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าประสบการณ์ทางวิญญาณที่แรงกล้าและน่าประทับใจจะไม่เกิดขึ้นกับเราบ่อยนัก และเมื่อเกิดขึ้น โดยทั่วไปจะเป็นไปเพื่อจรรโลงใจ สั่งสอน หรือแก้ไขตัวเราเอง ...

“ข้าพเจ้าเชื่อเช่นกันว่าเราไม่ควร

พูดพร่ำเพรื่อเกี่ยวกับประสบการณ์ทางวิญญาณที่ผิดธรรมดา ท่านต้องระมัดระวัง และแบ่งปันก็ต่อเมื่อพระวิญญาณทรงกระตุ้นเตือนท่านให้ใช้ประสบการณ์เหล่านั้นเป็นพรแก่ผู้อื่น ...

“ข้าพเจ้าเชื่อว่าเราต้องเก็บเรื่องเหล่านี้ไว้ใต้ร่องในใจเรา” ■

อ้างอิง

1. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “The Candle of the Lord,” *Tambuli*, ก.ศ. 1983, 31.

บางครั้งมีदनกามฉันท์เกี่ยวกับ

การเฝ้าที่พระวิหาร ซึ่งบางที่ใช้คำลบลู่ ฉันท์พูด กับพวกเขาอย่างไร

อันดับแรก เมื่อมีคนใช้คำลบลู่พูดถึงการเฝ้าที่พระวิหาร ท่านควรพูดอ่อนโยนเพื่อขอให้พวกเขาแสดงความเคารพมากขึ้น เนื่องจาก การเฝ้าที่มีความศักดิ์สิทธิ์ต่อเรา

อีกทั้งท่านอาจต้องชี้ให้เห็นว่าสมาชิกและบรรพชิตในหลายศาสนา สวมชุดพิเศษเป็นสัญลักษณ์ของศรัทธาส่วนตัวหรือหน้าที่รับผิดชอบอย่างเป็นทางการของพวกเขา ด้วยเหตุนี้การที่วิธีปฏิบัติทางศาสนา

ของเรามีชุดพิเศษจึงไม่ใช่เรื่องแปลกแต่อย่างใด

เพื่ออธิบายความสำคัญของการเฝ้าที่พระวิหาร ท่านสามารถพูดได้ว่าการเฝ้าที่เป็นชุดสุภาพเรียบง่ายที่สมาชิกผู้ใหญ่ของศาสนจักรสวมไว้ได้เสื้อผ้าอันเป็นส่วนหนึ่งของพิธีพิเศษในพระวิหารของเรา ในพิธีเหล่านี้เราให้คำมั่นสัญญาว่าจะดำเนินชีวิตอย่างที่พระเยซูคริสต์ทรงประสงค์ให้เราดำเนิน และการ

เฝ้าที่เป็นเครื่องเตือนใจให้ถึงคำมั่นสัญญาส่วนตัวทางวิญญาณดังกล่าว ในลักษณะนี้การเฝ้าที่จึงสามารถช่วยคุ้มครองเราจากการล่อลวงและความชั่วร้ายได้ ■

รักษา สมดุลใน ชีวิตท่าน

คำแนะนำที่ดีข้อต่อไปนี้อาจช่วยท่านเผชิญความท้าทายมากมายของชีวิตได้โดยไม่รู้สึกรหนักใจ

การรับมือความท้าทายที่ซับซ้อนหลากหลายของชีวิตประจำวันซึ่งไม่ใช่งานง่าย สามารถทำให้เราเสียสมดุลและความกลมกลืนที่เราแสวงหา คนดีจำนวนมากกำลังพยายามอย่างหนักเพื่อรักษาสมดุล แต่บางครั้งพวกเขาารู้สึกหนักใจและพ่ายแพ้

ข้าพเจ้ามีคำแนะนำบางประการที่หวังว่าจะมีค่าต่อท่านเกี่ยวกับการสร้างสมดุลข้อเรียกร้องของชีวิต คำแนะนำเหล่านี้เป็นเรื่องพื้นฐานมาก แนวคิดในนั้นอาจถูกมองข้ามโดยง่ายถ้าท่านไม่ระวัง ท่านจะต้องมีความตั้งใจเด็ดเดี่ยวและวินัยส่วนตัวเพื่อรวมสิ่งเหล่านี้ไว้ในชีวิตท่าน

1. จัดลำดับความสำคัญ

ใคร่ครวญชีวิตและจัดลำดับความสำคัญหาเวลาเงียบๆ เป็นประจำเพื่อตรึกตรองว่าท่านจะไป ณ ที่ใดและต้องทำอะไร จึงจะไปถึงที่นั่น พระเยซูผู้ทรงเป็นแบบอย่างของเรามักจะ “เสด็จออกไปในที่เปลี่ยว

และทรงอธิษฐาน” (ลูกา 5:16) เราต้องทำสิ่งเดียวกันเป็นครั้งคราวเพื่อฟื้นฟูพลังทางวิญญาณให้ตัวเราเฉกเช่นพระผู้ช่วยให้รอดทรงทำ

เขียนสิ่งที่ท่านอยากทำในแต่ละวัน สิ่งที่สำคัญที่สุดคือนึกถึงพันธสัญญาที่ท่านทำไว้กับพระเจ้าขณะจดตารางประจำวันของท่าน

2. ตั้งเป้าหมายที่บรรลุได้

ตั้งเป้าหมายระยะสั้นที่ท่านบรรลุได้ ตั้งเป้าหมายที่สมดุล—ไม่มากเกินไปหรือน้อยเกินไปและไม่สูงเกินไปหรือต่ำเกินไป จุดเป้าหมายที่ท่านบรรลุได้และทำให้บรรลุตามความสำคัญของเป้าหมายนั้น สวดอ้อนวอนขอการนำทางขณะตั้งเป้าหมาย

3. ทำงานประมาณอย่างฉลาด

ทุกคนพบเจอปัญหาการเงินในชีวิต ควบคุมความจำเป็นจริงๆ โดยทำงานประมาณอย่างฉลาด และนำมาเทียบกับความต้องการมากมายในชีวิตท่านอย่างรอบคอบ ศาสดาพยากรณ์เจacobกล่าวแก่ผู้คนของท่านว่า “ดังนั้น, อย่าใช้เงินตราเพื่อสิ่งที่ไม่มีความหมาย, หรือใช้แรงงานของท่านเพื่อสิ่งที่ไม่มีความพอใจให้ไม่ได้” (2 นีไฟ 9:51)

โดย เอ็ลเตอร์
เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

จงจำไว้ว่าต้องจ่ายส่วนสิบเต็มเสมอ

4. สร้างความสัมพันธ์

อยู่ใกล้ชีวิตบิดามารดา ญาติ และมิตรสหาย พวกเขาจะช่วยท่านรักษาสมดุลในชีวิตท่าน สร้างความสัมพันธ์กับครอบครัวท่านและมิตรสหายผ่านการสื่อสารอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา

เรารักษาความสัมพันธ์อันดีในครอบครัวได้ด้วยการสื่อสารที่นุ่มนวล เต็มไปด้วยความรัก และคำนึงถึงผู้อื่น จำไว้ว่าการส่งสายตา การกะพริบตา การพยักหน้า หรือการสัมผัสจะบอกได้มากกว่าคำพูด อารมณ์ขันและการฟังที่ดีเป็นส่วนสำคัญยิ่งของการสื่อสารที่ดีเช่นกัน

5. ศึกษาพระคัมภีร์

ค้นคว้าพระคัมภีร์ พระคัมภีร์เป็นแหล่งที่ดีที่สุดแหล่งหนึ่งที่เรามีไว้เพื่อติดต่อกับพระวิญญาณพระเจ้า วิธีหนึ่งที่ข้าพเจ้าได้รับความรู้แน่ชัดว่าพระเยซูคือพระคริสต์คือผ่านการศึกษาคัมภีร์ ประธานเอลตรา เทพท์ เป็นสัน (1899–1994) และประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลี (1910–2008) ขอให้สมาชิกศาสนจักรทำให้การศึกษาพระคัมภีร์มอรรมอนเป็นนิสัยประจำวันและการแสวงหาชีวิต

คำแนะนำของอัครสาวกเปาโลถึงทิโมธี เป็นคำแนะนำที่ดีสำหรับเราทุกคน ท่านเขียนว่า “พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในทางธรรม” (2 ทิโมธี 3:16)

6. ดูแลตนเอง

หลายคน รวมทั้งข้าพเจ้า ไม่ค่อยหาเวลาพักผ่อนให้เพียงพอ ออกกำลังกาย และผ่อนคลาย เราต้องจัดเวลาไว้ในปฏิทินประจำวันของเราเพื่อทำกิจกรรมเหล่านี้ ถ้าเราอยากมีสุขภาพดีและมีชีวิตที่สมดุล

7. ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ

ศาสดาพยากรณ์สอนย้ำหลายครั้งว่า ครอบครัวควรสอนพระกิตติคุณให้กัน ถ้าสอนที่การสังสรรค์ในครอบครัวได้ยิ่งดี การปฏิบัติในครอบครัวเช่นนี้ ถ้าเราไม่ระวังให้ดี จะค่อยๆ ห่างหายไปจากเรา เราต้องไม่เสียโอกาสพิเศษนี้ที่จะ “สอนหลักคำสอนของอาณาจักรให้กัน” (คพ. 88:77) ซึ่งจะนำครอบครัวไปสู่ชีวิตนิรันดร์

ชาตงานทำงานตลอดเวลาเพื่อทำลายประจักษ์พยานของเรา แต่เขาจะไม่มีอำนาจ ล่อลวงหรือรบกวนเราเกินกำลังของเราจะต้านไหวเมื่อเราศึกษาพระกิตติคุณและดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติ

8. สวดอ้อนวอนบ่อยๆ

คำแนะนำสุดท้ายของข้าพเจ้าคือสวดอ้อนวอนบ่อยๆ เป็นส่วนตัวและกับครอบครัว ท่านจะรู้การตัดสินใจถูกต้องที่ต้องทำแต่ละวันผ่านการสวดอ้อนวอนที่จริงใจ และสม่ำเสมอ

ศาสดาพยากรณ์เอลมาสรุปความสำคัญของการสวดอ้อนวอนไว้ในถ้อยคำเหล่านี้ “ให้ท่านนอบน้อมต่อพระพักตร์พระเจ้า, และเรียกหาพระนามอันบริสุทธิ์ของพระองค์, และเฝ้าดูและสวดอ้อนวอนเสมอ, เพื่อท่านจะไม่ถูกล่อลวงจนเกินขนาดที่ท่านจะทนได้, และดังนั้นพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์จึงนำท่าน, ให้เป็นคนถ่อมตน, อ่อนโยน, ว่าง่าย, อดทน, เปี่ยมด้วยความรักและความอดกลั้นทุกอย่าง” (เอลมา 13:28) เมื่อข้าพเจ้ามีความประสานสอดคล้องทางวิญญาณ ข้าพเจ้าพบว่าข้าพเจ้าสามารถรักษาสมดุลของทุกเรื่องราวในชีวิตได้ง่ายขึ้นมาก

จงมุ่งมั่นและทำสุดความสามารถ

ท่านอาจเพิ่มคำแนะนำอื่นเข้ามา แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าเมื่อเรามีใจจดจ่ออยู่ที่วัตถุประสงค์พื้นฐานบางอย่าง เราจะสามารถจัดการกับสิ่งต่างๆ มากมายที่ชีวิตเรียกร้องจากเราได้มากขึ้น จำไว้ว่าอะไรที่มากเกินไปในชีวิตจะทำให้เราเสียสมดุล ขณะเดียวกัน เรื่องสำคัญที่น้อยเกินไปก็ทำให้เสียสมดุลได้เช่นกัน กษัตริย์เบ็นจามินแนะนำให้ “ทำสิ่งทั้งหมดนี้ด้วยปัญญาและเบียบ” (โมไซยาห์ 4:27)

การขาดทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจนมักทำให้เราเสียเวลาและพลังงาน และทำให้เราขาดสมดุลในชีวิต ชีวิตที่ขาดสมดุลก็เหมือนกับยางรถที่เสียสมดุล เพราะจะทำให้รถวิ่งไม่เรียบและไม่ปลอดภัย ยางรถที่สมดุลดีจะทำให้การขับที่ราบรื่นและสบาย ชีวิตเราก็เช่นกัน การขับที่ผ่านความ

เป็นมรรตัยจะราบรื่นขึ้นเมื่อเราพยายามรักษาสมดุล เป้าหมายหลักของเราควรจะเป็นการแสวงหา “ความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์” (โมเสส 1:39) เมื่อสิ่งนี้เป็นเป้าหมายของเรา เหตุใดเราจึงไม่จัดสิ่งที่เสี่ยงอีกทีก็และทำให้เราเสียความคิด ความรู้สึก และพลังงานของเราโดยไม่ช่วยให้เราบรรลุเป้าหมายนั้น

ไม่นานมานี้ ลูกคนหนึ่งของข้าพเจ้าพูดว่า “พ่อครับ บางครั้งผมสงสัยว่าผมจะทำได้รึเปล่า” คำตอบที่ข้าพเจ้าให้เขาเหมือน

กับที่ข้าพเจ้าจะให้ท่าน จงทำสุดความสามารถทุกวัน ทำเรื่องพื้นฐาน และกว่าจะรู้ตัวชีวิตท่านก็เต็มไปด้วยความเข้าใจทางวิญญาณแล้วซึ่งจะยืนยันกับท่านว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักท่าน เมื่อใดที่คนๆ หนึ่งรู้เช่นนี้ เมื่อนั้นชีวิตเขาจะเต็มไปด้วยจุดประสงค์และความหมาย อันจะทำให้รักษาสมดุลงายขึ้น ■

จากคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน ค.ศ. 1987

เมื่อเรามุ่งความคิด
ไปที่วัตถุประสงค์
พื้นฐานบางอย่าง
เราจะสามารถ
จัดการกับสิ่งต่างๆ
มากมายที่ชีวิตเรียกร้อง
จากเราได้มากขึ้น

ใช้เวลา อย่าง ฉลาด

“จงเลือกทำสิ่งดีมากมายด้วย
ความสมัครใจของท่าน”
(เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน (2011) หน้า 3)

สิทธิ์เสรีและ ภาระรับผิดชอบ

โดย เอ็ดเดอร์
เชย์น เอ็ม. โบเวิน
แห่งสวากเจ็ดสิบ

มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับเด่าเซอโรกิคนหนึ่งสอนหลานชายของเขาเกี่ยวกับชีวิต “การต่อสู้กำลังเกิดขึ้นในตัวปู่” เขาบอกเด็กชาย “มันเป็นการต่อสู้ที่น่ากลัวระหว่างหมาป่าสองตัว ตัวหนึ่งชั่วร้าย มันคือความโกรธ ความอิจฉา ริษยา ความเศร้าโศก ความเสียใจ ความละโมภ ความเยอหยิ่ง ความเวทนาตนเอง ความรู้สึกผิด ความขุ่นเคืองใจ ความน้อยเนื้อต่ำใจ การกล่าวเท็จ ความลำพอง ความโอหัง และความถือตนเป็นใหญ่”

เขากล่าวต่อไปว่า “อีกตัวหนึ่งดี มันคือปิติ สันติสุข ความรัก ความหวัง ความสงบ ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความเมตตา ความกรุณาปราณี ความเห็นอกเห็นใจ ความเอื้อเฟื้อ ความจริง ความสงสาร และศรัทธา การต่อสู้เดียวกันนี้กำลังเกิดขึ้นในตัวหลาน—และในตัวทุกคนเช่นกัน”

หลานคิดเรื่องนี้ครู่หนึ่งแล้วถามปู่ว่า “ตัวไหนชนะล่ะครับ”

เด่าเซอโรกิตอบเพียงว่า “ตัวที่หลานให้อาหารมันกิน”

สิทธิ์เสรีและการดำรงอยู่ก่อนมรดก

นานมาแล้วเมื่อเราทุกคนอยู่ในที่ประทับของพระบิดาในสวรรค์ มีการจัดสภาครั้งใหญ่ ในสภานั้นพระบิดาของเราทรงปรารถนาให้เรา มีปิติและ

ความสุขแบบเดียวกับที่พระองค์ทรงมี จึงทรงเสนอแผนให้เรา มาโลกนี้ รับร่างกาย ประสบความขมขื่น และความหวานชื่นของชีวิตนี้ เราจะได้เลือกรักษาพระบัญญัติของพระองค์และเป็นเหมือนพระองค์ หรือเลือกไม่รักษาพระบัญญัติและปฏิเสธตนจากปิติและพรที่พระองค์ทรงสัญญา

ส่วนสำคัญในแผนของพระบิดาคือเราจะมีอิสระในการเลือก ของประทานดังกล่าวเรียกว่าสิทธิ์เสรีอำนาจที่จะเลือก เพื่อนคู่หูของสิทธิ์เสรีคือภาระรับผิดชอบ เราแต่ละคนต้องรับผิดชอบต่อทางเลือกที่เราทำ

เมื่อพระบิดาบนสวรรค์ทรงถามว่าใครอยากทำ ให้แผนลุล่วง ลูซิเฟอร์เสนอตนได้มวลงมนุษย์ภายใต้เงื่อนไขของเขา นั่นคือปฏิเสธสิทธิ์เสรีและเขาจะ ได้รับรัศมีภาพทั้งหมด การนี้จะทำให้แผนนิรันดร์แห่งความสุขของพระผู้เป็นเจ้าล้มเหลว

พระเยซูทรงเสนอองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดในแผนของพระบิดา พระองค์ทรงเลือกยอมตามแผน

ของพระบิดา
เรามอบศรัทธาไว้

ในพระเยซูคริสต์พี่ชายของ
เรา โดยรู้ว่าพระพันธกิจของพระองค์
จำเป็นต่อการที่เราจะสามารถกลับไปอาณาจักร
ของพระบิดาได้

เกิดอะไรขึ้นกับลูซิเฟอร์ พระบิดาตรัสว่า

“ดังนั้น, เพราะว่าซาตานกบฏต่อเรา, และหมาย
มั่นทำลายสิทธิ์เสรีของมนุษย์, ซึ่งเรา, พระเจ้า
พระผู้เป็นเจ้า, ให้เขาไว้, และจะให้เรามอบอำนาจ
ของเราเองแก่เขาด้วย; โดยอำนาจของพระองค์
เดียวที่ถือกำเนิดของเรา, เราจึงทำให้เขาถูกโยน
ลงไป;

“และเขาก็กลายเป็นซาตาน, แท้จริงแล้ว, แม้มาร,
บิดาของความเท็จทั้งปวง, ที่จะหลอกลวงและทำ
ให้มนุษย์มีเดบอด, และชักนำพวกเขาไปเป็นทาส
ตามความประสงค์ของเขา, แม้มากเท่าที่จะไม่สดับ
ฟังเสียงของเรา” (โมเสส 4:3-4)

เพราะสิทธิ์เสรีเป็นหลักธรรมนิรันดร์และพระบิดา

บนสวรรค์จะไม่ทรงฝ่าฝืน พระองค์จึงทรงสูญเสีย
บุตรธิดาหนึ่งในสามผู้เลือกติดตามซาตาน

สิทธิ์เสรีและความเป็นมรดก

แล้วอะไรคือจุดประสงค์ของชีวิตบนโลกนี้ จุด
ประสงค์หลักประการหนึ่งคือพิสูจน์ความซื่อสัตย์
ของเรา (ดู อับราฮัม 3:24-25) เรามีความสามารถ
ที่จะรู้สิ่งถูกจากสิ่งผิด เรามีอำนาจที่พระผู้เป็นเจ้า
ประทานให้ “กระทำ ... และมีถูกกระทำ” (2 นิไฟ
2:26) สุดท้าย เราจะได้รับอาณาจักรที่เราปรารถนา
ตามพระบัญญัติที่เราเชื่อฟัง ศาสนพิธีที่เราได้รับ
และพันธสัญญาที่เรารักษา

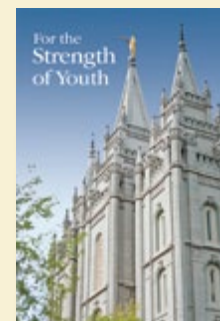
เช่นเดียวกับเดวิดเจ้าปัญญาชาวเซอโรก็อธิบาย
ขึ้นอยู่กับเขาว่าจะให้อาหารหมาป่าตัวไหน เขามี
สิทธิ์เสรี และเขาต้องรับผิดชอบการเลือกของตน
แต่ผู้เดียว เขาจะต้องมีชีวิตอยู่กับผลการเลือกของ
เขา

ท่านเป็นเยาวชนผู้มีสิทธิกำเนิดอันสูงส่ง พระ
องค์ทรงส่งท่านมาโลกนี้ที่มีความสมบูรณ์ของพระ
กิตติคุณ ท่านรับบัพติศมาและการยืนยันแล้วเพื่อ
ท่านจะสามารถได้รับพระวิญญูณบริสุทธิเป็น
เพื่อนตลอดเวลาถ้าท่านปรารถนา ท่านทำพันธ-
สัญญาบัพติศมาแล้ว และเยาวชนชายทั้งหลาย
ท่านได้ทำพันธสัญญาฐานะปุโรหิตเพิ่มเติม

ท่านมีสิทธิ์เสรีที่จะเลือกชีวิตนิรันดร์โดยรักษา
ตนให้สะอาดและมีค่าควรเข้าในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์
ของพระผู้เป็นเจ้าและรับศาสนพิธีที่จะทำให้ท่าน
ได้กลับไปประทับของพระบิดา ท่านสามารถ
เลือกพรแห่งชีวิตนิรันดร์ เพื่อมีชีวิตที่พระผู้เป็นเจ้า
ทรงมีชั่วนิรันดร์กับครอบครัวของท่าน ท่านมี
ศักยภาพที่จะได้รับทุกสิ่งที่คุณปรารถนา การ
เลือกเป็นของท่าน

ใช้สิทธิ์เสรีที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่ท่าน
อย่างฉลาด ■

*ฉบับต่อไปจะมีบทความเพิ่มเติมเกี่ยวกับมาตรฐานใน
เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน เล่มใหม่*

แนวคิดหลัก เกี่ยวกับ สิทธิ์เสรี

“สิทธิ์ในการนำทาง
ชีวิตตัวท่านเองถือเป็น
ของประทานประเสริฐ
สุดประการหนึ่งที่
พระผู้เป็นเจ้าทรง
มอบให้ท่าน ...

“ท่านต้องรับผิดชอบ
การเลือกที่ท่านทำ ...

“ถึงแม้ท่านมีอิสระที่จะ
เลือกวิถีการกระทำของ
ท่าน แต่ท่านไม่มีอิสระ
ที่จะเลือกผล”

*เพื่อความเข้มแข็ง
ของเยาวชน (2011),
หน้า 2.*

ได้รับพรจาก แบบอย่าง

เพื่อนมีอิทธิพลต่อชีวิตข้าพเจ้าฉันใด ท่านสามารถนำความสว่างของ
พระกิตติคุณไปสู่ชีวิตเพื่อนของท่านโดยวิธีที่ท่านดำเนินชีวิตฉันนั้น

โดย เอ็ดเดอร์
โอ. วินเซนต์ ฮาเล็ก
แห่งสวากเจ็ดสิบ

เมื่อเร็ว ๆ นี้ข้าพเจ้าสนทนากับเพื่อนคนหนึ่ง
ที่ข้าพเจ้ารู้จักสมัยเรียนมัธยมปลาย เราพูด
ถึงตอนที่เรพบกันครั้งแรก ปีติที่มาจากการ
ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ และอิทธิพลที่เพื่อนๆ
มีต่อชีวิตเรา ที่จริงข้าพเจ้าเข้าร่วมศาสนจักรก็เพราะ
แบบอย่างของเพื่อน

ข้าพเจ้ามาสหรัฐอเมริกาครั้งแรกจากอเมริกันซามัวเมื่อ
อายุ 10 ขวบเพราะคุณพ่ออยากให้คุณๆ มีโอกาส
ศึกษามากกว่าที่ท่านมี ข้าพเจ้าอยู่ในเมืองซีแอต-
เทิล รัฐวอชิงตันกับคุณลุงคุณป้า พออายุ 14 ปีจึง
ย้ายไปแคลิฟอร์เนีย คุณนายที่ข้าพเจ้าอยู่ด้วยเป็น
เจ้าหน้าที่พระวิหารในพระวิหารลอสแอนเจลิส
แคลิฟอร์เนีย แต่ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักร

ในช่วงเรียนมัธยมปลายปีแรก ข้าพเจ้าเข้าไป
เกี่ยวข้องกับองค์การนักเรียนและสังเกตเห็นหลาย
คนในสถานักเรียนโดดเด่นจากนักเรียนคนอื่นๆ
พวกเขาเคารพผู้อื่น พูดจาสุภาพและแต่งกายสะอาด
มีสง่าราศีและความสว่างในตัวพวกเขาที่ดึงดูด
ความสนใจของข้าพเจ้า เรากลายเป็นเพื่อนกัน
พวกเขาชวนข้าพเจ้าไปร่วมสันทนาการ ข้าพเจ้า
ชอบกิจกรรมที่ตีงามสนุกสนานและพระวิญญูณ
ที่ข้าพเจ้ารู้สึกที่นั่น ด้วยเหตุนี้จึงเริ่มมาร่วมกิจกรรม
เป็นประจำ ไม่กี่สัปดาห์ต่อมาเพื่อนๆ แนะนำ
ข้าพเจ้าให้รู้จักผู้สอนศาสนาและพระคัมภีร์มอรมอน
ข้าพเจ้ารับบัพติศมาไม่นานหลังจากนั้นและเริ่ม
ศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนมาตลอดชีวิต

เพื่อนๆ ของข้าพเจ้าทำตามคำแนะนำที่พบใน
1 ทิโมธี 4:12 “จงเป็นแบบอย่างแก่คนที่เชื่อทั้งปวง
ทั้งในทางวาจาและการประพฤติ ในความรัก ใน
ความเชื่อ และในความบริสุทธิ์” เช่นเดียวกับ
เพื่อนๆ ของข้าพเจ้า เราสามารถเป็นอิทธิพลดีได้
โดยการกระทำวันต่อวันของการดำเนินชีวิตตาม
พระกิตติคุณของเรา เมื่อเราดำเนินชีวิตเพื่อสะท้อน
มาตรฐานและความเชื่อของเรา คนที่พร้อมรับพระ
กิตติคุณจะสังเกตเห็นและอยากรู้มากขึ้น

ตัวอย่างเช่น ลองนึกถึงเรื่องราวของแอลมาใน
พระคัมภีร์มอรมอน แอลมามีชีวิตแสนสบายเป็น
ปุโรหิตในราชสำนักของกษัตริย์โนอาห์ เมื่ออบินาได

แสดงประจักษ์พยาน แอลมาเชื่อท่าน แอลมา
เขียนถ้อยคำของอบินาไดและสอนคนอื่นๆ เกี่ยว
กับพระผู้ช่วยให้รอดทั้งที่ตัวท่านตกอยู่ในอันตราย
ใหญ่หลวง (ดู โมไซยาห์ 17:2-4)

“และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือหลังจากนั้น
หลายวันมีคนจำนวนมากพอสมควรไปรวมกัน ณ
สถานที่แห่งมอรมอน, เพื่อจะฟังถ้อยคำของแอลมา.
แท้จริงแล้ว, คนทั้งหมดที่เชื่อถ้อยคำท่านมารวม
กัน, เพื่อจะฟังท่าน. และท่านสอนพวกเขา, และ
ส่งสอนการกลับใจให้พวกเขา, และการไถ่, และ
ศรัทธาในพระเจ้า” (โมไซยาห์ 18:7; ดูข้อ 1-6 ด้วย)

ต่อมา เมื่อแอลมาผู้บุตรสร้างปัญหาให้ศาสน-
จักร เทพองค์หนึ่งตอบคำสวดอ้อนวอนของแอลมา
“พระเจ้าทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนจากผู้คนของ
พระองค์, และคำสวดอ้อนวอนจากแอลมา, ผู้รับ
ใช้ของพระองค์ด้วย, ผู้เป็นบิดาเจ้า; เพราะท่าน
สวดอ้อนวอนด้วยศรัทธามากเกี่ยวกับเจ้าเพื่อ
พระองค์จะทรงนำเจ้ามาสู่ความรู้เรื่องความจริง”
(โมไซยาห์ 27:14) แอลมาผู้บุตรกับเพื่อนๆ กลับใจ
กลายเป็นผู้สอนศาสนาที่ยิ่งใหญ่ และสัมผัสชีวิต
หลายคนด้วยแบบอย่างที่ดีของพวกเขา

“และโดยวิธีนี้พวกท่านจึงเป็นเครื่องมือใน

**แอลมาผู้บุตรกับเพื่อนๆ
กลายเป็นผู้สอนศาสนา
ที่ยิ่งใหญ่และสัมผัสมโน
ชีวิตผู้คนหลายพันคน
โดยแบบอย่างที่ดีของ
พวกเขา**

พระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าในการนำหลายคนมาสู่ความรู้เรื่องความจริง, แท้จริงแล้ว, มาสู่ความรู้เรื่องพระเจ้าไถ่ของพวกเขา.

“และพวกท่านเป็นสุขเพียงใด! เพราะพวกท่านประกาศความสงบสุข; พวกท่านประกาศข่าวประเสริฐแห่งความดี; และพวกท่านประกาศิตต่อผู้คนที่ว่าพระเจ้าทรงปกครองอยู่” (โมไซยาห์ 27:36-37)

เพื่อนๆ ของข้าพเจ้าเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับข้าพเจ้าเช่นกันเมื่อพวกเขาเลือกรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา แม้จะเผชิญการต่อต้านบ้าง แต่ข้าพเจ้าก็ตัดสินใจว่าอยากรับใช้งานเผยแผ่เช่นกัน การตัดสินใจนั้นหล่อหลอมชีวิตที่เหลือของข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้ารับใช้ในคณะเผยแผ่ซามัว อาปีอา ผู้สอนศาสนามีความรับผิดชอบมากมายในการเป็นผู้นำฐานะปุโรหิต และข้าพเจ้าได้เห็นว่าต้องทำให้ศาสนจักรในหมู่เกาะเข้มแข็ง ข้าพเจ้าตัดสินใจทำส่วนของข้าพเจ้า—ข้าพเจ้าจะกลับไปซามัวหลังจากจบงานเผยแผ่และเรียนจบ

หลังจากข้าพเจ้าเรียนจบวิทยาลัย ข้าพเจ้ากับภรรยาย้ายไปซามัว เราเลี้ยงดูลูกๆ ที่นั่นและทำงานเพื่อให้ศาสนจักรและชุมชนเข้มแข็ง คุณพ่อ

ข้าพเจ้าไม่เป็นสมาชิกศาสนจักรแต่ท่านมีส่วนร่วมแข่งขันในกิจการชุมชนและธุรกิจในท้องถิ่น คำขวัญของท่านคือ “ถ้าฉันสมควรทำ ฉันย่อมสมควรทำให้ถูก” เมื่อข้าพเจ้ากับพี่ๆ น้องๆ ค้นพบพระกิตติคุณและดำเนินชีวิตตามนั้นจนสุดความสามารถ ท่านสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงที่ดีในชีวิตเรา ในปี 2000 ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ (1910-2008) อยู่ในบ้านคุณพ่อของข้าพเจ้า ขณะกลับจากพิธีอุทิศพระวิหารซาวา พิธี ระหว่างการเยี่ยมครั้งนั้น พระวิญญูญาณสัมผัสใจคุณพ่อ ข้าพเจ้าได้รับเกียรติให้บัพติศมาท่านเมื่อท่านอายุ 82 ปี ท่านพบปิติเหลือล้นในพระกิตติคุณ ไม่อายและกล้าแบ่งปันกับผู้อื่นในบ้านปลายชีวิตท่าน

ข้าพเจ้ารู้ความสำคัญของการเป็นแบบอย่างของผู้เชื่อและความสุขที่พระกิตติคุณนำเข้ามาในชีวิตเราและชีวิตผู้อื่น เพราะแบบอย่างที่ดีของเพื่อนๆ และความรักที่มีต่อศาสนาดาวพยากรณ์คนหนึ่ง ข้าพเจ้ากับครอบครัวจึงได้รับพรด้วยปิตินี้ พระกิตติคุณนำมา

ทุกๆ วันเราเป็นอิทธิพลต่อผู้อื่นโดยการกระทำของเรา ขอให้เราแสดงน้ำใจต่อผู้อื่นและแบ่งปันความจริงของพระคัมภีร์ข้อนี้ที่อาจนำความสุขมาสู่ชีวิตพวกเขาเช่นกัน “จงจำ, จงจำไว้ว่าบนศิลาของพระเจ้าไถ่ของเรา, ผู้ทรงเป็นพระคริสต์, พระบุตรของพระเจ้า, ที่ลูกต้องสร้างรากฐานของลูก; เพื่อเมื่อมารจะส่งลมอันมีกำลังแรงของเขา, แท้จริงแล้ว, ลูกศรของเขาในลมหมุน, แท้จริงแล้ว, เมื่อลูกเห็บของเขาและพายุอันมีกำลังแรงของเขาทั้งหมดจะกระหน่ำมาบนลูก, มันจะไม่พัดลงเหนือลูกเพื่อลากเอาลูกลงไปไปสู่ห้วงแห่งความเศร้าหมองและวิบัติอันหาได้สิ้นสุดไม่, เพราะศิลาซึ่งบนนั้นลูกได้รับการสร้างขึ้น, ซึ่งเป็นรากฐานอันแน่นอน, รากฐานซึ่งหากมนุษย์จะสร้างบนนั้นแล้วพวกเขาจะตกไม่ได้” (ฮีลมานัน 5:12) ■

กองทัพเกรียงไกรที่สุด

ผมวางแผนจะเป็นทหารในกองทัพบก แต่เมื่อใคร่ครวญอนาคต ผมกลับนึกถึงคำถามของคุณแม่ที่ว่า “ลูกวางแผนจะรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาเมื่อไหร่”

โดย เอช. ดาเนียล โวลต์ คานาเลส

ตั้งแต่เล็ก ผมหลงใหลเรื่องราวของผู้นำศาสนจักรที่รับใช้ในกองทัพ หลายคนเป็นวีรบุรุษสงครามและเป็นแบบอย่างที่ยอดเยี่ยมของความห้าวหาญและความอ่อนน้อมถ่อมตนในประเทศบ้านเกิดของพวกเขา ประสบการณ์ของพวกเขาเป็นแรงบันดาลใจให้ผมอยากเป็นทหารรับใช้ชาติ

เมื่ออายุ 13 ปี ผมเข้าโรงเรียนที่ขึ้นชื่อเรื่องวินัยทหารเข้มงวดและการฝึกทหารราบ ตารางเวลาของผมเรียกเรื่องมาก ผมมักหมดเรี่ยวแรงตอนสิ้นวันจนไม่สามารถศึกษาพระคัมภีร์และเรียนเซมินารีได้

พอเริ่มเรียนปีสอง ผมวางแผนชีวิตของตนเองไว้ว่าเมื่อเรียนจบตอนอายุ 18 ปี ผมจะเข้าโรงเรียนทหารและเรียนให้จบสี่ปี จากนั้นจะเข้าประจำการกองทัพบก ก้าวเตมลา ความปรารถนาและความฝันทั้งหมดของผมคล้ายกับกำลังจะเป็นจริง

วันหนึ่งผมบอกคุณแม่เกี่ยวกับแผน

ของผม ท่านถามว่า “ลูกวางแผนจะรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาเมื่อไหร่” นับจากวันนั้นเป็นต้นมา คำถามของท่านวนเวียนอยู่ในสมองผมทุกครั้งที่ผมนึกถึงอนาคต

ผมยังมีตารางเวลาเข้มงวดแต่ก็เริ่มแสดงความสนใจมากขึ้นในการฝึกตนทางวิญญาณ ผมเริ่มไปเรียนเซมินารี ทำงานกับผู้สอนศาสนาเต็มเวลา และเข้าร่วมกิจกรรมของศาสนจักร ผมเริ่มอ่านพระคัมภีร์มอรมอนตามคำแนะนำของพี่ชายที่กำลังรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาด้วย

เมื่อผมฝึกเป็นทหารพลร่ม เราต้องฝึกหนักมากทุกวัน เราแทบจะคลานกลับบ้านทุกวัน แต่ผมมักจะพบว่าผมยังมีเรี่ยวแรงอ่านพระคัมภีร์มอรมอน การอ่านพระคัมภีร์ทุกวันเสริมสร้างวิญญาณของผมและช่วย

ให้ผมฝึกต่อไปได้

เย็นวันหนึ่งเพื่อนหลายคนมาล้อมเตียงผมเพื่อถามคำถามบางอย่างเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอนและพระคำแห่งปัญญานั้นคือโอกาสที่ผมจะได้เป็นนายทหารประเภทที่ดีที่สุด—ทหารที่ปกป้องความจริงและนำมาซึ่งเสรีภาพผ่านประจักษ์พยานอันมั่นคงและแน่วแน่เกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน

เมื่ออายุ 19 ปีผมสมัครเข้ากองทัพอีกครั้ง—กองทัพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของกองทัพเกรียงไกรที่สุดในบรรดากองทัพทั้งหมด ผมมีโอกาสยื่นเคียงบำเคียงไหล่เหล่าเอ็ดเดอร์และซิลเตอร์ผู้กล้าหาญแห่งไซอันในกองพันของคณะเผยแผ่เม็กซิโก ปวยบลา เราคาดเกราะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของประกาศพระกิตติคุณและต่อสู้เพื่ออิสรภาพด้วยความกล้าหาญและเข้มแข็ง

เรากำลังต่อสู้กับไพร่พลของความมืดแต่ชัยชนะเป็นของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเป็นทหารกล้าสำหรับองค์ราชันของเราต่อไป เรายังอาวุธอันทรงอำนาจคือพระคัมภีร์มอรมอน พระวิญญาณบริสุทธิ์ และความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณ ศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตนำเราไปสู่ชัยชนะ ถ้าเราฝึกและเตรียมตัวให้พร้อมรับการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ พระองค์จะประทานมงกุฎแห่งรัศมีภาพให้เราในรัศมีภาพซีเลสเชียล ■

ห้องสนทนา

พระคัมภีร์ข้อโปรด ของผม

ดพ. 64:10

นี่เป็นพระคัมภีร์ข้อโปรดของผมเพราะเราทุกคนล้วนทำผิดพลาด ไม่มีใครดีพร้อมยกเว้นพระเยซูคริสต์ ด้วยเหตุนี้เราจึงควรเรียนรู้ที่จะให้อภัยกันเมื่อเราทำผิด

เซดริค จี. อายุ 16 ปี, ลูซอน ฟิลิปปินส์

ส่งเรื่องราวของท่าน ให้เรา

ท่านมีประสบการณ์กับการประยุกต์ใช้คำแนะนำจากแนวทางเหล่านี้ใน **เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน** หรือไม่

- ดนตรีและการเต้นรำ
- สุขภาพทางกายและอารมณ์
- การกลับใจ
- การถือปฏิบัติวันสะบาโต

กรุณาส่งประสบการณ์ของท่านมาทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org หรือทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org โดยเขียนชื่อเรื่องว่า “For the Strength of Youth” ในอีเมลของท่าน แจ้งชื่อนามสกุล วันเดือนปีเกิด วอร์ดและสเตค (หรือสาขาและท้องถิ่น) และคำอนุญาตจากผู้ปกครอง (ทางอีเมล) ให้พิมพ์คำตอบของท่าน

การสวดอ้อนวอนในความ ก้าวหน้าส่วนบุคคล

โดย อมาเลีย คามิลลา วิลท์

ตลอดชีวิตดิฉันสอนคุณแม่สอนให้สวดอ้อนวอน แต่เมื่อเริ่มโตขึ้น ดิฉันก็กล่าวคำสวดอ้อนวอนส่วนตัวเฉพาะตอนกลางคืนเท่านั้น ดิฉันคิดว่านั่นพอแล้ว—จนกระทั่งเข้าสู่เยาวชนหญิง

เมื่อได้รับหนังสือความก้าวหน้าส่วนบุคคล ดิฉันอ่านเป้าหมายทั้งหมด มีข้อหนึ่งที่ดึงดูดความสนใจของดิฉันเป็นพิเศษ ประสบการณ์อันทรงคุณค่าของศรัทธาบอกว่า ดิฉันควรกล่าวคำสวดอ้อนวอนตอนเช้าและตอนค่ำ “ทำไมต้องตอนเช้า” ดิฉันถามตนเอง “นั่นเป็นไปได้สำหรับฉัน”

เวลาผ่านไป ดิฉันทำเป้าหมายนี้ไม่สำเร็จ แต่ตั้งใจว่าจะทำ และแม่จะยาก ดิฉันก็วางใจในพระเจ้า

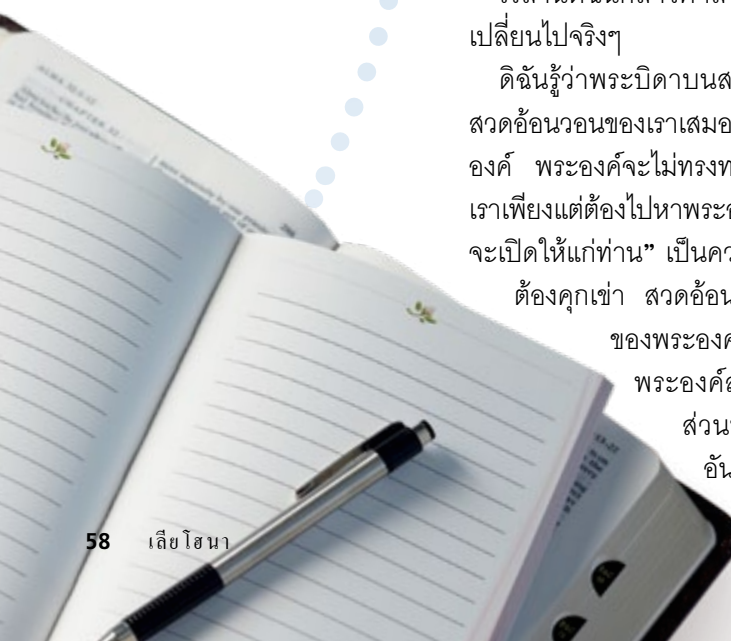
ตอนแรกทุกอย่างดูเหมือนเดิม แต่บางอย่างในตัวดิฉันเริ่มเปลี่ยน ดูเหมือนดิฉันจะรู้สึกมั่นใจมากขึ้นในทุกสิ่งที่ทำการทะเลาะเบาะแว้งเล็กๆ น้อยๆ ที่เคยมีกับครอบครัวไม่เกิดขึ้นอีก เมื่อตื่นตอนเช้าไปโบสถ์ ดิฉันไม่รู้สีก่อนเปลี่ย แต่ดิฉันมีความปรารถนาจะไป

มีอยู่วันหนึ่งเมื่อดิฉันคิดว่าคงมีเวลาไม่พอทำทั้งหมดที่ต้องทำ เมื่อดิฉันตื่นนอนวันนั้นดิฉันสวดอ้อนวอน—แม้ไม่ค่อยมั่นใจนัก—แต่ขอให้บางอย่างเปลี่ยนไป ดิฉันอัศจรรย์ใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นคือ ดิฉันสามารถทำทุกอย่างที่ต้องทำแล้วเสร็จ! ดิฉันรู้สึกละเอียดใจที่ไม่ได้วางใจพระเจ้าเต็มที่แต่มีความสุขมากที่พระองค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของดิฉัน

เวลานี้ดิฉันกล่าวคำสวดอ้อนวอนทุกเช้าค่ำ และชีวิตเปลี่ยนไปจริงๆ

ดิฉันรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินและทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเราเสมอ เราเพียงแต่ต้องมีศรัทธาในพระองค์ พระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งเรา พระองค์ทรงอยู่ที่นั่น เราเพียงแต่ต้องไปหาพระองค์ ดิฉันรู้ว่าสัญญา “เคาะแล้วจะเปิดให้แก่ท่าน” เป็นความจริง (มัทธิว 7:7) เราเพียงแต่ต้องคุกเข่า สวดอ้อนวอน และวางใจในจังหวะเวลา

ของพระองค์ ไม่ใช่ของเรา ดิฉันขอบพระทัยพระองค์สำหรับโปรแกรมความก้าวหน้าส่วนบุคคลและสำหรับของประทานอันแสนวิเศษของการสวดอ้อนวอน

โดย เอ็ลเดอร์แอ็ลเร็รี่
อาร์. ลอว์เร็นซ์
แห่งสวากเจ็ดสิบ

“โดยที่เกิดจากบิดามารดาผู้ประเสริฐ,
ฉะนั้นข้าพเจ้าได้รับการสอนมาบ้าง
ในสิ่งเรียนรู้ทั้งหมดของบิดาข้าพเจ้า”
(1 โนโฝ 1:1)

ฝึก

อ่าน

เมื่อข้าพเจ้าอายุหกขวบ ข้าพเจ้ามีความอยากลำบากในการฝึกอ่าน ครอบครัวยังบอกข้าพเจ้าว่าต้องเรียนซ้ำชั้น ประถมปีที่หนึ่ง คุณพ่อเป็นกังวลเมื่อได้ยินเรื่องนี้ ด้วยเหตุนี้ทุกคืนหลังอาหารเย็น ท่านจึงฝึกอ่านกับข้าพเจ้า คุณพ่อทำเกมออกมาเพื่อให้ข้าพเจ้าสนใจ ไม่นานข้าพเจ้าก็จำคำที่เห็นได้ คุณพ่อให้รางวัลข้าพเจ้าด้วยคำชมและกำลังใจ เราอ่านด้วยกันหลายชั่วโมง ข้าพเจ้าอ่านเก่งขึ้น

ครูดัดสนใจเลื่อนข้าพเจ้าขึ้นชั้นประถมปีที่สอง คุณพ่อภูมิใจในตัวข้าพเจ้า ท่านสนใจความก้าวหน้าที่โรงเรียนของข้าพเจ้าเสมอ ท่านซื้อหนังสือที่รู้ว่าข้าพเจ้าจะชอบให้เป็นของขวัญคริสต์มาส

ไม่กี่เดือนหลังจากเรียนจบมัธยมปลาย คุณพ่อเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง ท่านไม่ได้อยู่เห็นข้าพเจ้าเรียนจบวิทยาลัยหรือโรงเรียนแพทย์ แต่ท่านมีชีวิตอยู่นานพอจะรู้ว่าข้าพเจ้าเรียนรู้ที่จะรักการอ่าน นั่นทำให้ท่านพอใจมาก

ข้าพเจ้ากับครอบครัวไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักร วันหนึ่งขณะเรียนอยู่โรงเรียนแพทย์ ข้าพเจ้ายืมหนังสือเล่มหนึ่งมาจากห้องสมุดเรียกว่า *ปาฏิหาริย์และสิ่งอัศจรรย์* เขียนโดยอัครสาวกชื่อเอ็ลเดอร์เลอแกรนด์ ริชาร์ดส์ หนังสือเป็นเรื่องเกี่ยวกับศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ข้าพเจ้าอ่านหนังสือเล่มนั้นหลายรอบ ข้าพเจ้าศึกษาและสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับหนังสือดังกล่าว และนั่นเตรียมข้าพเจ้าให้พร้อมเข้าร่วมศาสนจักรในอีกไม่กี่เดือนต่อมา

หลังจากรับบัพติศมา ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าข้าพเจ้าไปพระวิหารและรับบัพติศมาแทนคุณพ่อได้ ท่านมีอิทธิพลใหญ่หลวงที่ทำให้ชีวิตข้าพเจ้าต่างจากเดิมมาก ในที่สุดข้าพเจ้าก็ได้ทำสิ่งพิเศษเพื่อขอบคุณท่านสำหรับทุกอย่างที่ท่านทำเพื่อข้าพเจ้า

ข้าพเจ้ายังรักการอ่านเหมือนเดิม ของขวัญที่คุณพ่อมอบให้เป็นพรแก่ชีวิตข้าพเจ้าทุกวันขณะอ่านพระคัมภีร์และถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิต ■

เพื่อน ผู้สอนศาสนา

โดย เจน แม็คไบรต์ โชเอท

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“เชื่อเชิญคนทั้งปวงให้มาหาพระคริสต์”
(คพ. 20:59)

อเล็กซ์ขอให้เจคเพื่อนของเขา
มาเล่นที่บ้านในวันเสาร์ พวกเขา
เขากำลังแข่งรถกันสนุกสนาน
เมื่อเจคสังเกตเห็นรูปที่แขวนอยู่บนผนัง
“นั่นใคร” เขาถามพลางชี้ไปที่รูปโรนัลด์
เอส. มอนสัน
“นั่นประธานมอนสัน” อเล็กซ์ตอบ
เจคไม่พูดอะไร

“ท่านเป็นศาสตราจารย์ของศาสน
จักรเรา” อเล็กซ์พูด
เจคดูอึดอัด “เราไม่ได้ไปโบสถ์อีกแล้ว”
เขาบอก
“ทำไมเลิกไปโบสถ์ล่ะ” อเล็กซ์ถาม
เจคยกไหล่ “ไม่รู้สิ”
“นายอยากมาโบสถ์กับเราวันอาทิตย์
ไหม” อเล็กซ์ถาม “เราจะได้ไปปฐมวัย
ด้วยกัน ครูของเราเยี่ยมมากเลย”
เจคตาลุกวาว “ฉันจะถามแม่แน่ะ แต่
คิดว่าแม่จะให้ไป” เจคบอก

ขณะรับประทานอาหารกลางวัน อเล็กซ์ถามคุณแม่ว่า “เจคไปปฐมวัยกับผมพุงนี้ได้ไหมครับ”

“เราต้องถามคุณแม่ของเจคก่อน” คุณแม่บอก “ถ้าเธอตกลง เขาไปกับเราได้แน่นอนจ้ะ”

บ่ายวันนั้น คุณแม่ของเจคมารับเขา

“เจคไปปฐมวัยกับผมพุงนี้ได้ไหมครับ” อเล็กซ์ถาม

“ได้ไหมครับคุณแม่” เจคถาม “อเล็กซ์บอกว่าปฐมวัยดีมากเลย พวกเขามีเรื่องเล่า ร้องเพลง แล้วก็เรียนเกี่ยวกับผู้คนในพระคัมภีร์”

“ไม่รู้สิลูก” คุณแม่ของเจคมีสีหน้าลังเล “เราไม่ได้ไปโบสถ์นานแล้วนะ”

“นะครับคุณแม่” เจคพูด “ผมอยากไป”

“เจคไปกับเราได้นะจ๊ะ” คุณแม่ของอเล็กซ์บอก

“ลูกแน่ใจนะว่าอยากไป” คุณแม่ของเจคถาม

“แน่ใจครับ!” เจค

ตอบ

“จ้ะแม่ก็ตกลง” คุณแม่ของเจคบอก

เจคกอดคุณแม่ของเขาอย่างรวดเร็ว “ขอบคุณครับ”

เขาบอก

เช้าวันอาทิตย์ ครอบครัวของอเล็กซ์แวะรับ

เจค เขาแต่งกายเรียบร้อยสำหรับวันอาทิตย์ หลังจากการประชุมศิษย์เด็กชายทั้งสองไปปฐมวัย เมื่อไปถึงห้องเรียน ครูพูดว่า “เราดีใจที่เธอมานะเจค”

หลังเลิกโบสถ์ ครอบครัวของอเล็กซ์ไปส่งเจคที่บ้าน

“ขอบคุณครับที่พาผมไปโบสถ์ด้วย”

เจคบอก

แม่ของอเล็กซ์ยิ้มให้เขา “ยินดีที่จะเจคราหวังว่าเธอจะมากับเราอีกนะ” เธอกล่าว

เย็นวันนั้นเมื่อรับประทานอาหารเช้า อเล็กซ์ถามว่า “ผมจะชวนเจคไปโบสถ์กับเราวันอาทิตย์หน้าได้ไหมครับ”

คุณแม่พยักหน้า “แม่จะทำตามตัวอย่างของลูกและชวนแม่ของเขาไปกับเราด้วย” เธอบอก

“ลูกเป็นผู้สอนศาสนาที่ดี อเล็กซ์” คุณพ่อบอก

อเล็กซ์แปลกใจ “ผมก็แค่เป็นเพื่อน” เขาบอก

“นั่นคือสิ่งที่ผู้สอนศาสนาเป็นจ้ะ” คุณแม่พูด “เพื่อน” ■

“งานของการแบ่งปันพระกิตติคุณตามปกติและเป็นธรรมชาติกับคนที่เราห่วงใยและรักจะเป็นงานและปิติของชีวิตเรา”

เอ็ลเตอร์เดวิด เอฟ. อีแวนส์ แห่ง สวากเจ็ดสิบ, “คุ้มค่าหรือไม่,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2012 หน้า 106.

หน้านี้ ของหนู

นิโคลัส เอ็ม. อายุ 5 ขวบ, โคลอมเบีย

แม่ทัพโมโรไน โดย เอชรา บี.
อายุ 9 ขวบ, ฟิลิปปินส์

เด็ก ๆ จากวอร์ดลาฮูเอร์ตา สเตคกวาดาลาฮาราเม็กซ์โกมีราดอร์ เตรียมนำเสนอ การประชุมศิษรเล็ก

ครอบครัวนิรันดร
โดย นิโคล เอ็ม.
อายุ 5 ขวบ,
บราซิล

การสร้าง โดย
เมลานี เอ็ม.
อายุ 6 ขวบ,
บราซิล

อลอนดรา อี. อายุ 5 ขวบ จากกัวเตมาลา ชอบปฐมวัยมาก
เพลงโปรดของเธอคือ “ฉันลูกพระเจ้าเป็นเจ้า” เธอรู้ว่าพระบิดา
บนสวรรค์ทรงรักเธอและศาสนจักรเป็นความจริง
เธอชอบหมวดเด็กใน เลียโซนา

นับถอยหลังจนถึงการประชุมใหญ่สามัญ

ทีมนเตรียมพร้อมสำหรับการประชุมใหญ่สามัญได้โดยตัดแถบกระดาษด้านล่างออก ตัดเทปตรงปลาย แล้วทำเป็นห่วงโซ่ทุกวันๆ วันเป็นเวลาสองสัปดาห์ก่อนการประชุมใหญ่ ให้นำห่วงหนึ่งออกจากโซ่และทำสิ่งที่เขียนไว้บนนั้น เมื่อห่วงโซ่ยังสิ้นการประชุมใหญ่ยิ่งใกล้เข้ามาแล้ว!

1. อ่านเรื่องเลียดีนาสของลีไฮ (ดู 1 นี้ไฟ 16:10, 28, 29 และ แอลมา 37:38-40) ถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์เปรียบเสมือนเลียดีนาสสำหรับครอบครัวในทุกวันนี้หรือไม่
2. หารูปภาพศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกในเลียดีนาสเดือนพฤษภาคมหรือพฤศจิกายนหรือที่ lds.org/church/leaders และเรียนรู้ชื่อของพวกเขา
3. สมมติว่าผู้นำขอให้ท่านพูดในปฐมวัยเกี่ยวกับศาสดาพยากรณ์ ท่านจะพูดอะไร
4. ร้องเพลงสวด “เราขอบพระทัยสำหรับศาสดา” (เพลงสวด, บทเพลงที่ 10)
5. หัวข้อพระกิตติคุณเรื่องใดที่ท่านต้องการเรียนรู้มากขึ้นในช่วงการประชุมใหญ่ เขียนคำที่ท่านจะมองหาออกมาเป็นข้อๆ
6. สวดอ้อนวอนขอให้ช่วยท่านตั้งใจฟังและรู้สึกถึงพระวิญญาณระหว่างการประชุมใหญ่ ท่านอาจสวดอ้อนวอนให้ผู้นำที่จะพูดได้เช่นกัน
7. แบ่งปันกับคุณพ่อคุณแม่หรือสมาชิกครอบครัวว่าเหตุใดท่านจึงตั้งตาคอยการประชุมใหญ่
8. อ่านเรื่องกษัตริย์เบ็นจามินพูดกับผู้คนของท่าน (ดู โมไซยาห์ 2:1, 5, 9, 41) การประชุมครั้งนั้นเหมือนการประชุมใหญ่สามัญอย่างไร
9. วาดรูปศาสดาพยากรณ์ที่ท่านชื่นชอบจากพระคัมภีร์
10. ทำบันทึกส่วนตัวที่ท่านสามารถจดข้อความหรือวาดรูปเกี่ยวกับคำพูดในช่วงการประชุมใหญ่ ท่านสามารถหาสมุดบันทึกการประชุมใหญ่ซึ่งพิมพ์ออกมาได้ที่ lds.org/general-conference/children
11. ร้องเพลง “ทำตามศาสดา” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, หน้า 58-59)
12. อ่านเรื่องชาวนีไฟที่ซบธรรมใน 4 นี้ไฟ 1:12-13, 16 พวกเขาทำอะไรเมื่อพวกเขาประชุมกัน
13. อ่านเรื่อง “เพื่อนผู้สอนศาสนา” ในหน้า 60 ของฉบับนี้
14. พูดคุยเกี่ยวกับคำสอนนี้จากเอ็ลเตอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด “ถ้าท่านจะฟังศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตและเอาใจใส่คำแนะนำของเรา ท่านจะไม่ออกนอกทาง” (“ท่านกล่าวกับเรา” เลียดีนาส, ก.ค. 2001 หน้า 138)

ท่านสามารถใช้บทเรียนและกิจกรรมนี้เพื่อเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับสาระสำคัญของปฐมวัยเดือนนี้

พระบัญญัติสิบประการสอนฉันให้รักพระผู้เป็นเจ้า และ ลูก ๆ ของพระองค์

ว นี้นหนูยุ่งทั้งวัน! เพื่อนร่วมชั้นถามว่าเราจะลอกการบ้านของหนูได้หรือไม่ หนูอยากเป็นคนซื่อสัตย์ หนูจึงบอกเขาว่าไม่ได้แต่เสนอจะช่วยเหลือเขา

ระหว่างทางกลับบ้าน หนูเห็นเพื่อนบ้านกำลังยกตะกร้าใบใหญ่ใส่ผักที่เธอเพิ่งเก็บจากสวนของเธอ หนูอยากกลับบ้านแต่ก็วิ่งไปช่วยเธอแบกตะกร้าเข้าบ้าน

หลังรับประทานอาหารเย็นคุณพ่อขอให้หนูทำการบ้านคณิตศาสตร์ คณิตศาสตร์ยากและหนูไม่อยากทำ แต่หนูตัดสินใจเชื่อฟังคุณพ่อ

หนูเหนื่อยเมื่อถึงเวลาเข้านอน แต่หนูคุกเข่าขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับพรของหนู

หนูรู้หรือไม่ว่าโดยการตัดสินใจที่ดีทุกอย่างนี้ หนูกำลังทำตามพระบัญญัติสิบประการ หลังจากชาวอิสราเอลหนีออกจากอียิปต์ พวกเขาต้องการการนำทางจากพระเจ้า โดยผ่านศาสดาพยากรณ์โมเสส พระเจ้าประทานพระบัญญัติสำคัญ 10 ข้อให้ผู้คนทำตามเพื่อมีชีวิตที่ซอบธรรม พระบัญญัติสิบประการสอนเกี่ยวกับการเคารพพระผู้เป็นเจ้า การเป็นคนซื่อสัตย์ ให้เกียรติบิดามารดา รักษาวันสะบาโตให้

เพลงและพระคัมภีร์

- “รักษาพระบัญญัติ,” หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, หน้า 68-69.
- หลักคำสอนและพันธสัญญา 42:29

ศักดิ์สิทธิ์ และเป็นเพื่อนบ้านที่ดี กฎเกณฑ์เหล่านี้สำคัญในปัจจุบันเท่ากับเมื่อหลายพันปีก่อน เมื่อเราทำตามพระบัญญัติของพระเจ้า เราเรียนรู้ที่จะรักและเคารพพระผู้เป็นเจ้า มีเมตตาและรักคนรอบข้าง ■

ท่านเท่านั้น

ท่านสามารถหาพระบัญญัติสิบประการได้ในอพยพ 20 ท่านนับได้ครบทั้ง 10 ข้อหรือไม่ ท่านสามารถทำเครื่องหมายด้วยดินสอสีได้ถ้าต้องการ

กิจกรรม ลสด: ดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติ

พระบัญญัติสิบประการแบ่งออกเป็นสามประเภทสำคัญๆ ได้แก่ (1) เทิดทูนพระผู้เป็นเจ้า (2) เคารพบิดามารดาและครอบครัว และ (3) เคารพผู้อื่น

ตัดแผ่นป้ายสามแผ่นด้านล่าง ท่านจะนำไปติดกับขวดโหลหรือถุงหรือวางไว้บนโต๊ะก็ได้ ให้สมาชิกครอบครัวจดลงในกระดาษแต่ละแผ่นเกี่ยวกับสิ่งดีบางอย่างที่พวกเขาทำหรือเห็นคนอื่นทำตามพระ

บัญญัติในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านอาจแสดงความคารวะระหว่างสวดอ้อนวอน หรือพี่ชายท่านช่วยพ่อแม่ทำอาหาร

อ่านกระดาษแผ่นหนึ่งแล้วให้ครอบครัวตัดสินใจว่าประสบการณ์นั้นอยู่ในประเภทไหน นำกระดาษใส่ขวดโหลหรือถุงหรือวางไว้ใกล้กับแผ่นป้ายนั้นบนโต๊ะ อ่านกระดาษที่เหลือและวางให้ถูกประเภท ประสบการณ์บางอย่างอาจเข้าได้มากกว่าหนึ่งประเภท

เทิดทูนพระผู้เป็นเจ้า

**เคารพบิดามารดา
และครอบครัว**

เคารพผู้อื่น

โดย แซด อี. ฟาเรส
นิตยสารศาสนจักร

ที่โรงเรียนผมถามเพื่อนสามคน
ว่าพวกเขาเชื่อใน
พระเจ้าเป็นเจ้าหรือไม่
พวกเขาตอบว่าเชื่อ
ผมบอกว่าผม
ก็เชื่อเหมือนกัน
ผมให้บัตรเชิญไป
โอเพ่นเฮาส์พระ
วิหาร พวกเขา
เขาพูดว่า
“ได้ เรา
จะไป”

สวัสดี! ผมชื่อทิโมเฟอ จากเคียฟ ยูเครน

ทิโมเฟอวัยหกขวบอาศัยอยู่ในเคียฟ
ยูเครน เมืองหลวงของยูเครนและ
เป็นบ้านของพระวิหารแห่งแรกใน
ประเทศของเขา ทิโมเฟอตื่นเต้นกับ
พระวิหารใหม่และสิ่งต่างๆ มากมาย
เขามีความสุขเป็นพิเศษ
เมื่อฟันสองซี่แรกหลุด
พ่อของเขาดึงซี่หนึ่ง
ออกที่บ้านของคุณย่า
และอีกซี่หลุดเอง

ปีนี้ผมเริ่มเรียนคาราเต้เพราะคุณพ่อกับพี่ๆ
เรียนคาราเต้ด้วย ผมฝึกวิธีปล่อยหมัด
แรงๆ ป้องกันตัว และยกของหนัก

ภาพถ่ายโดย แซด อี. ฟาเรส

ผมกับพี่ชายชอบ
สร้างบ้าน รถ และ
คนตัวเล็ก ๆ ด้วย
ตัวต่อของเรา

พี่ชายผมรับใช้ที่ไอเฟนเฮาส์
พระวิหาร ผมอยากรับใช้ที่นั่นบ้าง
แต่อายุน้อยเกินไป ผมไปเดินชม
ไอเฟนเฮาส์ที่พระวิหารสองครั้ง
ผมชอบมาก

ในช่วงฤดูร้อนพี่ชายสองคนสอน
ผมเตะฟุตบอล พวกเขาสอนผมวิ่ง
ในสนามและรักษาประตู แม้พวกเขา
จะอายุมากกว่าแต่ผมก็เล่นกับพี่ ๆ
และเพื่อน ๆ ของพวกเขา

ผมชอบรถคันเล็ก ๆ ของผม เพราะ
มันเป็นโลหะจึงไม่แตกหักเสียหาย
ผมมีมานานแล้ว และทุกคันแทบ
ไม่มีรอยขีดข่วน

ผมชอบนอนกับของเล่นตอนกลาง
คืน เมื่อพี่ ๆ หลับแล้วผมยังเล่น
ของเล่นอยู่เลย

พระเยซูเสด็จเยือน ชาวนีไฟ

โดย ไตแอน แอล. แมนแก้ม

ความมืดสนิทปกคลุมแผ่นดินของชาวนีไฟเป็นเวลาสามวัน ไม่มีแสงสลัวของดวงอาทิตย์หรือแสงริบหรี่ของดวงดาว มีดมากจนแม้จะจุดเทียนก็ไม่มีแสงสว่าง

ชาวนีไฟที่หวาดกลัวฟังเสียงฟ้าร้องและพายุร้ายพลางรู้สึกว่แผ่นดินไหวทำให้พื้นดินสะเทือน คนเป็นอันมากร้องไห้คร่ำครวญในความมืด พวกเขาปรารถนาให้ตนทำตามคำสอนของศาสดาพยากรณ์นีไฟและกลับใจ!

ทันใดนั้นมีเสียงหนึ่งได้ยินไปทั่วแผ่นดิน
“ดูเถิด, เราคือพระเยซูคริสต์พระบุตร

ของพระเจ้า. เราสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก, และสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในนั้น. เราอยู่กับพระบิดานับจากกาลเริ่มต้น.”

พระเยซูตรัสว่าพระองค์เสด็จมาแผ่นดินโลกเพื่อช่วยให้โลกรอดจากบาป พระองค์ปลืพระชนม์ชีพและเวลานี้ฟื้นคืนพระชนม์แล้ว พระองค์ทรงเชื้อเชิญทุกคนให้กลับใจและรับการช่วยให้รอด

ชาวนีไฟงนมากที่ได้ยินสุรเสียงของพระเยซูจนพวกเขา นั่งเงียบเป็นเวลาหลายชั่วโมง พลางไตร่ตรองสิ่งที่พวกเขาได้ยิน

รุ่งเช้ามีแสงสว่างอีกครั้ง และผู้คนเริ่มชื่นชมยินดี คนเป็นอันมากมารวมกันรอบพระวิหารในแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง เพื่อพูดกันเกี่ยวกับเรื่องน่าพิศวงที่เกิดขึ้น จากนั้นพวกเขาได้ยินเสียงเบาๆ จากฟ้าสวรรค์ สุรเสียงนั้นทำให้ใจพวกเขาไหม้ แต่พวกเขาหาเข้าใจไม่

สุรเสียงมาถึงอีกครั้ง แต่พวกเขายังไม่เข้าใจถ้อยคำนั้น

ครั้งที่สามสุรเสียงมาอีกโดยตรัสว่า “จงดูบุตรที่รักของเรา, ผู้ที่เราพอใจมาก, ในเขาเราแผ่รัศมีภาพนามของเรา—เจ้าจงฟังเขา.”

ผู้คนมองขึ้นไปเห็นพระเยซูเสด็จลงมาจากสวรรค์จนกระทั่งทรงยืนที่นั่นกับพวก

ตั้งแม่ไก่รวมลูกเจี๊ยบ

พระเยซูรับสั่งกับชาวนีไฟว่าพระองค์ทรงพยายามรวมพวกเขาตั้งแม่ไก่รวมลูกเจี๊ยบมาไว้ใต้ปีกเพื่อคุ้มครองให้ปลอดภัย พระองค์กำลังตรัสว่าพระองค์ทรงรักพวกเขาทุกคน ทรงต้องการดูแลและคุ้มครองพวกเขาให้ปลอดภัย

เขา ชาวนี้ไฟล้มลงสู่พื้นดิน พวกเขาจำ
ถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ได้—ว่า
พระเยซูคริสต์จะเสด็จเยือนพวกเขาหลัง
จากพระองค์ถูกตรึงกางเขนและฟื้นคืน
พระชนม์

พระเยซูให้ทุกคนสัมผัสพระหัตถ์และ
พระบาทเพื่อคลำตรงที่พระองค์ถูกตะปู
ตอกตรึงกางเขนในเยรูซาเล็ม เมื่อทุกคน

เห็นและคลำด้วยตนเอง
แล้ว พวกเขารู้ว่าพระองค์
คือพระผู้ช่วยให้รอดที่ฟื้นคืน
พระชนม์ พวกเขาร้องว่า
“โฮซันนา!” และนมัสการ
พระองค์

พระเยซูทรงขอให้ศาสดา
พยากรณ์นี้ไฟมาหาพระองค์

นี้ไฟ

ในพระคัมภีร์มอรมอน
มีศาสดาพยากรณ์สี่ท่าน
ชื่อนี้ไฟ นีไฟซึ่งเห็นพระ
เยซูผู้ฟื้นคืนพระชนม์และ
เป็นสาวกของพระองค์ มี
ชีวิต 600 ปีหลังจากนี้ไฟ
บุตรของลีไฮ

พระองค์ประทานสิทธิอำ
นาจให้นีไฟไปกับชายชอบ
ธรรมอีก 11 คนสอนและให้
บันทึกมาหลังจากพระองค์
เสด็จคืนสู่สวรรคต ชาย 12
คนนี่คือสาวกของศาสน
จักรของพระคริสต์ในโลก
ใหม่ ■

จาก 3 นีไฟ 8-12

ปฐมวัยสมมติ

โดย ทริน แพ็กซ์ตัน
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

1. โซฟีรู้สึกไม่ดีตอนนั่งรับประทานอาหารเช้าในวันอาทิตย์

2. โซฟีเริ่มร้องไห้

3. โซฟีเสียใจ เธอเข้าไปในห้อง หยิบผ้าห่มมาคลุมหน้า แล้วนึกอะไรอย่างหนึ่งขึ้นมาได้

4. ขณะที่ชายของโซฟีเตรียมไปโบสถ์ โซฟีสวมชุดวันอาทิตย์ของเธอ เธอแต่งตัวให้ตุ๊กตาและสัตว์ยัดนุ่นทั้งหลายด้วยชุดสวยๆ เพื่อสมมติว่าพวกเขาไปปฐมวัยด้วย

5. หลังจากคนอื่นในครอบครัวไปโบสถ์แล้ว โซฟีกับแม่ก็ทำให้ห้องนั่งเล่นเป็นห้องปฐมวัยสมมติ โซฟีติดรูปพระเยซูบนผนังและหยิบ หนังสือเพลงสำหรับเด็ก มาจากหิ้งหนังสือ เธอหยิบสี่เทียนและพระคัมภีร์ออกมาด้วย

6. โซฟีนั่งบนโซฟากับตุ๊กตาและสัตว์ยัดนุ่นทั้งหลาย แม่กล่าวสวดอ่อนน้อมเปิด จากนั้นโซฟีกับแม่จึงร้องเพลง “ฉันลูกพระเจ้าเป็นเจ้า” กับ “ฉันขอบมองดูพระวิหาร”

7. โซฟีมีความสุขในช่วงปฐมวัยสมมติ แม้แต่ตุ๊กตากับสัตว์ยัดนุ่นของเธอก็ยังนั่งนิ่งๆ

8. หลังจากปฐมวัยสมมติเสร็จแล้ว แม่พาโซฟีไปนอนพักบนเตียงของเธอ

ขอบคุณนะ-คะที่ทำปฐมวัยสมมติกับหนู แต่หนูง่วงจากไปปฐมวัยอาทิตย์หน้าอ่ะจ้ะ!

มีอะไรเหมือนกันบ้าง

เมื่อไอพีไม่สบายมากจนไปปฐมวัยไม่ไหว เธอกับแม่ทำห้องนั่งเล่นให้เป็นห้องปฐมวัยสมมติ ดูว่าท่านจะหาสิ่งที่เหมือนกันในภาพสองภาพนี้ได้หรือไม่

ภาพประกอบโดย วัล แซตวิก แบ็กส์

โดย วัล แซตวิก แบ็กส์

เอ็ดเดอร์คนนี้ก็กลับจากรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาของพระบิดาบนสวรรค์ สำนวณภาพนี้และดูว่าท่านพบของที่ซ่อนไว้ได้อย่างไร ได้แก่ ลูกเบสบอล หนังสือ ขาม ฝี่เสื้อ รถยนต์ สีเทียน ถ้วยมีหู น่องไก่

ซองจดหมาย ส้อม ไม้ตีกอล์ฟ ค้อน ว่าว มีด บันได พู่กัน ดินสอ กระดาษ ไม้บรรทัด ไขควง ถุงเท้า ซ้อน เต็นท์ แปรงสีฟัน ร่ม และช็อกแชงโม

พี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ทั่วโลก ฉลองครบรอบ 170 ปี

โดย **โลค ยี ซาน**

ข่าวและเหตุการณ์ต่างๆ ของศาสนจักร

บ่อยกย่องการครบรอบ 170 ปีขององค์การสมาคมสงเคราะห์ พี่น้องสตรีทั่วโลกมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการบำเพ็ญประโยชน์และกิจกรรมอื่นๆ ที่นำพวกเธอมาร่วมงานขององค์การ

ในเดือนกุมภาพันธ์ ฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญออกจดหมายเชื้อเชิญพี่น้องสตรีทั่วโลก พร้อมทั้งให้คำแนะนำการดำเนินกิจกรรมแปดอย่างที่ทำได้อย่างต่อเนื่องสำหรับการเฉลิมฉลองวาระครบรอบ—ซึ่งจัดขึ้นในวันเสาร์ที่ 17 มีนาคม ปี 2012 กิจกรรมต่างๆ สามารถวางแผนภายใต้การกำกับดูแลของผู้นำฐานะบุโรहितในท้องถิ่น

พี่น้องสตรีทั่วโลกขานรับ ต่อไปนี้เป็นสรุปเหตุการณ์สำคัญจากบางส่วนของงานเฉลิมฉลองที่เกิดขึ้นทั่วศาสนจักร

สาธารณรัฐโดมินิกัน

พี่น้องสตรีจากสาขาพริมาเวราเฟิร์สของท้องถิ่นลาเบกา สาธารณรัฐโดมินิกันรำลึกถึงการเสียสละของสตรีในยุคต้นประวัติศาสตร์วิสุทธิชนยุคสุดท้ายและรำลึกถึงมรดกอันยั่งยืนของพวกเธอผ่านการเฉลิมฉลองของสาขาเมื่อวันที่ 17 มีนาคม

สตรีแต่ละคนที่เข้าร่วมสวมชุดแนวผู้บุกเบิกและแบ่งปันข่าวสารเกี่ยวกับสมาคมสงเคราะห์ มาเรีย อีเลนา พิชาร์โด เดอ

โกเมซ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์เตือนใจพี่น้องสตรีถึงหน้าที่รับผิดชอบของพวกเธอในการเตรียมความพร้อมสำหรับช่วงเวลายากลำบากดังที่ได้รับการสอนจากศาสตราจารย์ยุคปัจจุบัน เธอเสริมว่า “พลังสำคัญของสมาคมสงเคราะห์สาขาพริมาเวราเฟิร์สนั้นอยู่ที่ความแตกต่างของเรา แต่เราเป็นหนึ่งในเดียวโดยพระกิตติคุณเดียวกัน”

ฟิลิปปินส์

โดยที่ทำตามคำแนะนำของฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญให้ “จัดบำเพ็ญประโยชน์ของสมาคมสงเคราะห์ในชุมชน” สมาคมสงเคราะห์จากวอร์ดซามาลาของสเตตควาพิจินอร์เปิดตัวโครงการต่อเนื่องที่เรียกว่า “สร้างความแตกต่าง—จิตกุศลไม่มีวันสูญสิ้น” สตรีแต่ละคนในวอร์ดตั้งเป้าหมายเพื่อแสดงออกถึงการกระทำอันเป็นการรับใช้ ความรัก หรือความเมตตาจำนวน 170 ครั้ง—โดยไม่ซ้ำตัวบุคคล—จนถึงสิ้นเดือนกันยายน ปี 2012

นอกจากนี้ วอร์ดยังจัดกิจกรรมเพื่อช่วยให้พี่น้องสตรีเข้าใจมากขึ้นและชื่นชมชีวิตตลอดจนผลงานของประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญทั้งหมด นับจากเอมมา สมิธเป็นต้นมา

ฮ่องกง

ในฮ่องกง พี่น้องสตรีจากสแตนด์เออร์ทอริทอริสเฉลิมฉลองวาระครบรอบของสมาคมสงเคราะห์โดยสะท้อนเรื่องราวประวัติส่วนตัวของตนเองและประวัติองค์การสมาคมสงเคราะห์

พี่น้องสตรีจัดแสดงนิทรรศการในหัวข้อ “เจริญรอยตามพระคุณ” ซึ่งพวกเธอได้จัดแสดงภาพถ่ายสมัยก่อนของผู้สอนศาสนาบันทึกครอบครัว ภาพวาด และงานหัตถกรรมที่ทำในกิจกรรมสมาคมสงเคราะห์ก่อนหน้านี้ รวมทั้งโคมไฟและนกยูงที่ทำจากกระดาษสีแดง งานเย็บปักถักร้อยพวงกุญแจ และกระเป๋าใส่ต่างค์

เคนยา

ในสาขาแบมบูรีของคณะเผยแผ่เคนยาไนโรบี พี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์บริจาคเงินที่พวกเธอจะนำไปใช้จ่ายในกิจกรรมหนึ่งไปซื้อเครื่องใช้ในครัวและสิ่งของอื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับสาขาแทน หลังจากทำความสะอาดอาคารประชุมอย่างสะอาดหมดจดแล้ว พี่น้องสตรีของวอร์ดได้รวมตัวกันเพื่อรำลึกถึงการก่อตั้งสมาคมสงเคราะห์เมื่อปี 1842 โดยใช้แหล่งช่วยอภิปรายจาก *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society*

“ความคิดที่ว่าได้เป็นส่วนหนึ่งขององค์การสมาคมสงเคราะห์ระดับโลกนี้เป็นสิ่งพิเศษ” ไอร์ีน คิโอดี ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์กล่าว “สิ่งนี้ทำให้ดิฉันมั่นใจว่า [สมาคมสงเคราะห์] ได้รับการสถาปนาจากพระผู้เป็นเจ้าและ

สมาคมสงเคราะห์วอร์ดชาวมอลตาของสเตตควาฟิเจอร์จัดกิจกรรมเพื่อช่วยให้พี่น้องสตรีเข้าใจมากขึ้นและชื่นชมชีวิตตลอดจนผลงานของประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญทั้งหมด นับจากเอมมา สมิธเป็นต้นมา

มิใช่มนุษย์”

ในสาขามอลตาชา ฟีน้องสตรีศึกษาเกี่ยวกับศาสนิกษย์หญิงของพระเยซูคริสต์จาก *Daughters in My Kingdom* และพันธสัญญาใหม่ จาเอล มวมเบเร ประธานสมาคมสงเคราะห์ของสาขากล่าวว่า “นี่คือวันครบรอบปีแรกของเราสำหรับสมาคมสงเคราะห์สาขามอลตาชา เป็นความหวังของดิฉันที่เราทุกคนจะเริ่มต้นใหม่ในการอุทิศตนปฏิบัติหน้าที่ของเราในสมาคมสงเคราะห์ ขอให้เราดูแลกัน เข้าร่วมการประชุมของศาสนจักร และช่วยเหลือผู้ขาดสน เริ่มตั้งแต่วินนี้เป็นต้นไป”

สาธารณรัฐหมู่เกาะมาร์แชลล์

วันเสาร์ที่ 17 มีนาคม พี่น้องสตรีหลายร้อยคนจากสาขาอาเจลเทค วอร์ดลอร่า

และวอร์ดลองไอแลนด์มาจูโร ในสเตคมาจูโรมาร์แชลล์ไอแลนด์พบกันในเวลา 4:30 น. ที่ไรร์อค เมืองใกล้มาจูโรอะทอลล์ เหตุผลคือ พวกเขาเดินทางไกลเป็นเวลาชั่วโมงครึ่งไปยังอาคารประชุมดีแลฟเพื่อแสดงให้เห็นถึงคุณธรรมเรื่องความอดทน ต่อมาพวกเขาพบกับพี่น้องสตรีของวอร์ดดีแลฟและวอร์ดริตาซึ่งเดินทางไปอาคารประชุมหลังนั้นเช่นกันเพื่อฟังข้อคิดทางวิญญาณและรับประทานอาหารเช้า ต่อมาพี่น้องสตรีแสดงละครสั้น เต็มร่า และฟังคำปราศรัยจากประธานสเตค

สเปน

วอร์ดดอสเออร์มานาส จากสเตคเซวิลล์สเปน แสดงนิทรรศการประวัติของสมาคมสงเคราะห์วอร์ดและรวมหนึ่งสี่ภาพถ่าย

เล่มพิเศษที่มีเรื่องราวการบำเพ็ญประโยชน์และกิจกรรมที่พี่น้องสตรีทำร่วมกันตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมา

มาเรีย เปเรซ ซานเชส ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์กล่าวว่า “การ [ได้] มีส่วนร่วมในงานครบรอบขององค์การนี้ทำให้ดิฉันรู้สึกใกล้ชิดกับบรรดาสตรีผู้บุกเบิกมากขึ้น ผู้ซึ่งเสียสละอย่างมากเพื่อเรา และปัจจุบันทุกวันนี้ เรายังคงสามารถดำเนินงานที่พวกท่านเคยรับผิดชอบต่อไปได้”

สหรัฐอเมริกา

ในวอร์ดการ์เดนเนอร์ ของสเตคสปริงฟิลด์แมสซาชูเซตส์ พี่น้องสตรีฉลองครบรอบปีที่ 170 ของสมาคมสงเคราะห์ที่งานเลี้ยงอาหารค่ำซึ่งจัดขึ้นเมื่อวันที่ 15 มีนาคม ค่าคินนั้นมีการนำเสนอจากพี่น้องสตรีสี่คน แต่ละคนพูดถึงสตรีที่มีอิทธิพลทางบวกต่อชีวิตเธอ นอกจากนี้ผู้พูดแต่ละคนยังนำสิ่งเล็กๆ น้อยๆ มาสาธิตเพื่อเน้นการนำเสนอของเธอให้โดดเด่นอีกด้วย

“นี่คือกิจกรรมที่ส่งเสริมความเข้มแข็งและคุณค่าของสตรี” เจนนิเฟอร์ วิทคอมบี้ ประธานสมาคมสงเคราะห์กล่าวว่า “และยังกระตุ้นให้เรามองเห็นความเข้มแข็งคุณลักษณะที่มีร่วมกัน และคุณค่าในกันและกัน”

ถึงแม้วันครบรอบจะผ่านไป แต่คำเชื้อเชิญให้พี่น้องสตรีมีส่วนร่วมในงานบำเพ็ญประโยชน์และกิจกรรมเฉลิมฉลองอื่นๆ ยังคงดำเนินต่อไปตลอดปี 2012 ■

โปรแกรมมือที่ช่วยเหลือนำทางสำหรับงานเผยแผ่ศาสนา สเตคใหม่ในอามาปา บราซิล

โดย มิเชลล์ ซา, พร้อมด้วยเรื่องที่ส่งมาจากเอ็ลเดอร์ฟาเบียโน คาวัลฮีโร

วันเสาร์ที่ 10 มีนาคม 2012 ผู้คนจำนวน 21 คนเข้าสู่หน้าแห่งบังพิศมา นับว่าเป็นจำนวนมากที่สุดในช่วงหลายปีที่ผ่านมาในรัฐปาราและรัฐอามาปาของชาวบราซิล ทั้งสองส่วนของคณะเผยแผ่บราซิล เบเลง ที่ได้รับศาสนพิธีบังพิศมาในวันเดียวกันและกลายเป็น “พลเมืองเดียวกัน” กับวิสุทธิชน (เอเฟซัส 2:19) และดำเนินตาม “ชีวิตใหม่” (โรม 6:04) พิธีบังพิศมาเกิดขึ้นไม่นานนักหลังจากการประกาศว่าท้องถิ่นมากาปาจะกลายเป็นสเตค ซึ่งเกิดขึ้นแล้วเมื่อวันที่ 14 และ 15 เมษายน

ผู้นำ สมาชิก และผู้สอนศาสนาได้ฝึกกำลังในการทำงานมุ่งสู่การเติบโตลักษณะนี้ งานของโปรแกรมมือที่ช่วยเหลือนำทางเป็นเครื่องมือในงานเผยแผ่ระยะนี้เช่นกัน

“โครงการมือที่ช่วยเหลือนำทางสองปีที่ผ่านมาของรัฐอามาปาได้นำศาสนจักรออกจากการบินบั้ง กระตุ้นให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ สื่อมวลชน และสังคมโดยทั่วไปมีความปรารถนาจะรู้จักโปรแกรมมหัศจรรย์นี้และศาสนจักรที่เป็นผู้ส่งเสริม” ไฮเซ คอลอดิโอ เฟอร์ทาโด แคมโปส ประธานคณะเผยแผ่บราซิล เบเลงที่เพิ่งได้รับการปลดกล่าว

อันที่จริง โครงการได้ช่วยรัฐอย่างยิ่งจนเจ้าหน้าที่รัฐบาลได้ประกาศวันหยุดใหม่ 3 วันในภูมิภาค ได้แก่ 6 เมษายน วันศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย, 30 กรกฎาคม วันรวมน้ำใจมือที่ช่วยเหลือนำทาง และ 23 กันยายน วัน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” นอกเหนือจากนี้ยังมีการออกเสียงแสดงความขอบคุณศาสนจักรต่อเอ็ลเดอร์ไซโร มัชชาการ์ดี แห่งสวากเจ็ดสิบที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานภาคบราซิล

“โครงการมือที่ช่วยเหลือนำทางให้ศาสนจักรได้รับความน่าเชื่อถือมากขึ้นในหมู่ประชาชนของรัฐอามาปา” ประธานแคมโปสกล่าวต่อ “เมื่อผู้สอนศาสนาของเราแนะนำตัวเอง... ผู้คนจะบอกผู้สอนศาสนาว่าพวกเขาเคยได้ยินมาแล้วเกี่ยวกับศาสนจักรเพราะพวกเขาได้รับรู้ข่าวสารทางโทรทัศน์ วิทยุ และในหนังสือพิมพ์ พวกเขาได้ยินสิ่งต่างๆ ที่ดีเยี่ยมเกี่ยวกับศาสนจักรและสิ่งนี้มักจะเพิ่มการยอมรับต่องานสอนศาสนา”

มิเชลล์ ซา เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายประชาสัมพันธ์ของสเตคมากาปา บราซิล; เอ็ลเดอร์ฟาเบียโน คาวัลฮีโร เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาที่รับใช้ในคณะเผยแผ่บราซิล เบเลง ■

ในมากาปา บราซิล ผู้คนจำนวน 21 คนเข้าสู่หน้าแห่งบังพิศมาเมื่อวันเสาร์ที่ 10 มีนาคม 2012 ประมาณหนึ่งเดือนก่อนที่ท้องถิ่นมากาปาบราซิลจะกลายเป็นสเตค ในภาพนี้บรรดาสมาชิกใหม่ถ่ายภาพพร้อมกับเหล่าผู้สอนศาสนาจากคณะเผยแผ่บราซิล เบเลง ป้ายเขียนว่า “Estaca Macapá,” หรือ “Macapá stake” ผู้นำในท้องถิ่นและสมาชิกเชื่อว่าโปรแกรมมือที่ช่วยเหลือนำทางส่งผลต่อการเติบโตและความเข้มแข็งส่วนใหญ่ของศาสนจักรในพื้นที่

ภาพถ่ายโดย มิเชลล์ ซา

ผู้นำศาสนจักรปราศรัย ในพิธีมอบปริญญาบัตร ที่ฮาวาย ไอ์ดาโฮ ยูทาห์

ผู้นำศาสนจักรเดินทางไปยังสถานศึกษาต่างๆ ในฮาวาย ไอ์ดาโฮ และยูทาห์ สหรัฐอเมริกา เพื่อให้คำแนะนำแก่บรรดาผู้สำเร็จการศึกษา ที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์-ไอดาโฮ วันที่ 7 เมษายน 2012 เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองแนะนำเหล่านักศึกษาให้ “แทนที่ความกลัวด้วยศรัทธา”

“ข้าพเจ้าเชื่อว่าเรากำลังยืนอยู่ ณ จุดเริ่มต้นของยุคใหม่แห่งการเติบโต ความรุ่งเรือง และความอุดมสมบูรณ์” ท่านกล่าว “ข้าพเจ้าขอให้ท่านตั้งปณิธานกับตนเองและต่อพระบิดาบนสวรรค์ที่จะอุทิศชีวิตและอุทิศถวายเวลาและพรสวรรค์ของท่านในการเสริมสร้างศาสนจักรของพระเยซูคริสต์เพื่อเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”

เอ็ดเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองไปเยือนวิทยาลัยธุรกิจแอลดีเอสในเมืองซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ เมื่อวันที่ 13 เมษายน 2012 เพื่อปราศรัยในพิธีมอบปริญญาบัตรแก่บรรดานักศึกษาที่กำลังสำเร็จการศึกษาซึ่งมาจากทั่วทั้ง 50 รัฐของสหรัฐและจาก 67 ประเทศ

ท่านเน้นถึงความจำเป็นสำหรับนักศึกษาที่ควรบำเพ็ญประโยชน์ตลอดทั้งชีวิตพวกเขา “การบำเพ็ญประโยชน์จะเป็นยาถอนพิษจากความเห็นแก่ตัวและความรู้สึกเรียกร้องต้องการที่ส่งผลเสียต่อสังคมทั่วโลกมากขึ้นเรื่อยๆ... การบำเพ็ญประโยชน์ของท่านจะเป็นพรแก่ผู้อื่น แต่จะปกป้องท่านเช่นกัน” ท่านกล่าว

ในวันถัดมา อีเลน เอส. ดัลตัน ประธานเยาวชนหญิงสามัญให้คำแนะนำเหล่านี้แก่นักศึกษาที่มหาวิทยาลัยปีวายู-ฮาวาย: “จงจดจำว่าคุณคือใคร” “หมั่นขยันทำงาน” “ฝึกรับมือความยากลำบาก” “ฝันให้ใหญ่เข้าไว้” “ผู้ชนะไม่จำเป็นต้องเข้าเส้นชัยก่อนเสมอไป”

“วิ่งไปสู่มารารอนแห่งศรัทธาและชีวิตของคุณเอง”

เธอกล่าว “จงอย่าท้อแท้เพราะเนินเขาสูง แต่ให้มองหาโอกาสในความทุกข์ยาก ก้าวไปด้วยเท้าที่มั่นคงและความรู้ที่แน่นอนว่าคุณจะไม่มีวันอยู่เพียงลำพัง ... ดิฉันเชื่อว่าชายหนุ่มหรือหญิงสาวผู้มีศีลธรรมคนหนึ่งที่ได้รับการนำโดยพระวิญญาณจะสามารถเปลี่ยนโลกใบนี้ได้”

เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2012 บรรดานักศึกษาที่กำลังสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยปีวายูในโพรวู ยูทาห์ ฟิงเฮลเดอร์ดัลลิน เอช. ฮอร์ส แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองพูดถึงการท้าทายของโลกและแนะนำให้สำเร็จ

บรรดานักศึกษาที่กำลังสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยบริคัมยังก์ในโพรวู ยูทาห์ สหรัฐอเมริกาฟังคำพูดจากเอ็ดเดอร์ ดัลลิน เอช. ฮอร์ส แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองเมื่อวันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 2012

การศึกษามองอนาคตด้วยศรัทธา

“แม้ใจมนุษย์ทำให้เกิดความท้อแท้ แต่ท่านควรยึดมั่น ช่วงเวลาท้าทายบังเกิดขึ้นได้เสมอ” เอ็ดเดอร์ฮอร์สกล่าว “เราในฐานะคนรุ่นก่อนยังเอาตัวรอดมาได้จากการท้าทายอันยากลำบาก คุณเองก็ทำได้เช่นกัน... เรามีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระองค์ทรงสอนเราถึงสิ่งที่เราควรทำ”

สำหรับการอ่านเพิ่มเติมในเรื่องนี้และคำปราศรัยอื่นๆ จากผู้นำศาสนจักร ดูได้ในหน้า *Prophets and Apostles Speak Today* ที่ prophets.lds.org ■

แผนที่แอลดีเอสปรับปรุงใหม่ช่วยสมาชิกค้นหาที่ตั้งศาสนจักร

แผนที่แอลดีเอสรูปแบบใหม่ประกอบด้วยคุณสมบัติใหม่หลากหลายที่จะช่วยให้สมาชิกได้รับประสบการณ์ที่ดีขึ้นในการค้นหาสมาชิกในสเตค อาคารประชุม พระวิหาร และสถานที่อื่นๆ ของศาสนจักร

เข้าไปใช้แผนที่แอลดีเอสรูปแบบใหม่ที่ **LDS.org**> **Tools**>**Maps** มี 16 ภาษา—จีน เช็ก เดนมาร์ก ดัตช์ อังกฤษ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน อิตาลี ญี่ปุ่น เกาหลี นอร์เวย์ โปรตุเกส รัสเซีย สเปน และสวีเดน

บางส่วนของคุณสมบัติใหม่ ได้แก่ การยืนยันข้อมูลครัวเรือน การแสดงผลแผนที่หลากหลายตัวเลือก การสนับสนุนการใช้งานที่ดีกว่าเดิมบน iPad และแท็บเล็ต แผนที่แสดงเขตของหน่วย ตัวเลือกค้นหาแบบ Locate Me (แสดงที่ตั้งของฉัน) และตัวเลือกการพิมพ์ที่

แผนที่แอลดีเอสเปิดตัวใหม่ได้รวมคุณสมบัติต่าง ๆ เช่น การยืนยันข้อมูลครัวเรือน การแสดงผลแผนที่หลากหลายตัวเลือก การสนับสนุนการใช้งานที่ดีกว่าเดิมบน iPad และแท็บเล็ต แผนที่แสดงเขตของหน่วย ตัวเลือกค้นหาแบบ Locate Me (แสดงที่ตั้งของฉัน) และตัวเลือกพิมพ์ที่ดีขึ้น

ดีขึ้น

ผู้ที่ใช้รูปแบบใหม่สามารถค้นหาที่ตั้งสถานที่นมัสการแอลดีเอส ดูเส้นทางการขับรถและพิมพ์ออกมา แสดงลิงก์แผนที่ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ นอกจากนี้เมื่อลงชื่อเข้าใช้ด้วยบัญชีแอลดีเอสแล้ว สมาชิกสามารถดูข้อมูลวรรดและสเตคสำหรับตนเองโดยเฉพาะและพื้นที่ในย่านใกล้เคียงกับสมาชิกได้เช่นกัน

เชิญชวนสมาชิกร่วมส่งภาพถ่ายจากการประชุมใหญ่สามัญมายังนิตยสาร

นิตยสาร *เลียวไฮนา* และ *Ensign* เชิญชวนสมาชิกให้มีส่วนร่วมการประชุมใหญ่สามัญที่จะเกิดขึ้นและการประชุมใหญ่สามัญครั้งต่อไป โดยส่งภาพถ่ายที่เกี่ยวข้องกับการประชุมใหญ่จากเซตห้องที่ของสมาชิกทันทีหลังจากเริ่มการประชุมใหญ่ ภาพเหล่านี้จะได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ในนิตยสารฉบับเดือน

พฤษภาคมและเดือนพฤศจิกายน

สมาชิกสามารถส่งภาพถ่ายได้อย่างรวดเร็วและง่ายดายผ่านLDS.orgโดยไปที่**Menu**>**Magazines** (หรือพิมพ์ **lds.org/magazine**) แล้วคลิกที่ **Submit Your Material** ในคอลัมน์ด้านขวาของหน้าเว็บนิตยสารที่เปิดขึ้นมา

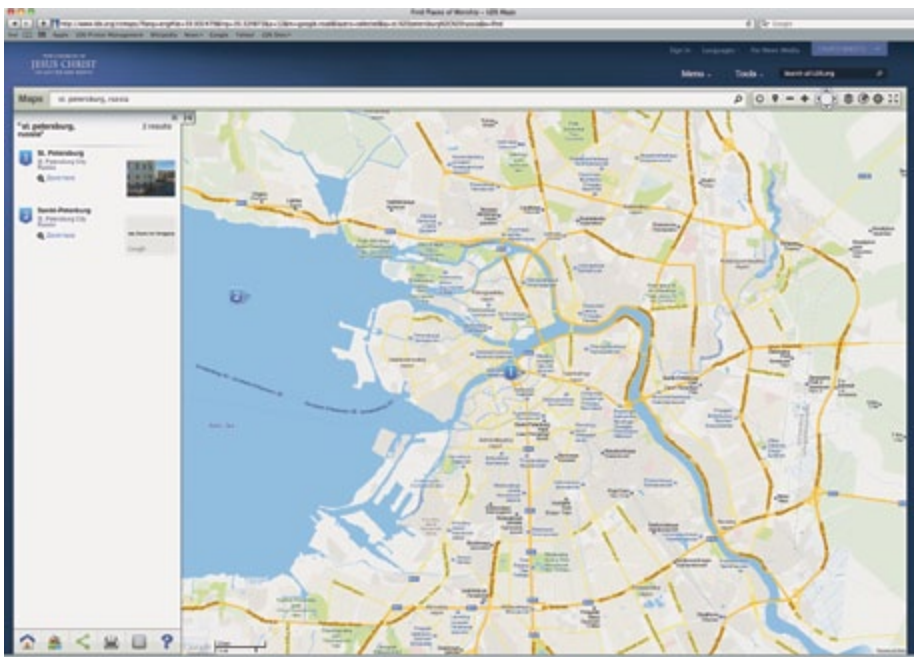
หน้าหลักของ *เลียวไฮนา* และ *Ensign* มีหมวดหัวข้อว่า “Submit Material” ซึ่งสมาชิกสามารถเข้าไปกรอกแบบฟอร์มออนไลน์เพื่อส่งภาพถ่ายได้เช่นกัน

สมาชิกควรทบทวน Image Guidelines (แนวทางเกี่ยวกับรูปภาพ) ก่อนที่จะส่งรูปของตนเพื่อเพิ่มโอกาสให้ภาพถ่ายได้รับการยอมรับ แนวทางใต้ “General Conference Photos (ภาพถ่ายการประชุมใหญ่สามัญ)” กำหนดรูปแบบของภาพถ่าย คุณภาพ และเนื้อหาที่กองบรรณาธิการนิตยสารมองหา พร้อมด้วยกำหนดวันสิ้นสุดการส่งภาพถ่ายการประชุมใหญ่—เวลา 10:00 น. ของซอลท์เลคซิตี ในวันอังคารถัดไปหลังจากการประชุมใหญ่สามัญ

โปรแกรมบนแท็บเล็ตสำหรับเลียวไฮนา มีให้ใช้ได้แล้ว

ศาสนจักรเปิดให้ใช้งานโปรแกรมบนแท็บเล็ตต้นแบบใหม่ที่แสดงเนื้อหา นิตยสารโปรแกรมแอลดีเอส *เลียวไฮนา* มีนิตยสารฉบับเดือนตุลาคม 2011, พฤศจิกายน 2011 และพฤษภาคม 2012—อีกหนึ่งหนึ่งคือ ฉบับพระคัมภีร์มอรมอนและฉบับการประชุมใหญ่สามัญครั้งล่าสุดสองฉบับ

แอลดีเอส *เลียวไฮนา* มีฉบับภาษาอังกฤษ โปรตุเกส และสเปน โดยให้มีการโต้ตอบ—แม้กระทั่งการใช้ประสาทสัมผัสหลากหลาย—มากขึ้นในการอ่านนิตยสาร เช่น ผู้ใช้สามารถอ่านนิตยสารขณะฟังไฟล์เสียงของข้อความเดียวกัน โปรแกรมดังกล่าวได้รับการออกแบบสำหรับการใช้งานทั้งในแพลตฟอร์ม Android หรือ Apple ■

ข้อคิดเห็นทั่วไป

โดยเรื่องเล็กและเรียบง่าย

เทย์เลอร์บุตรชายของผม (เอ็ลเดอร์ มัลฟอร์ด) กำลังรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาบนเกาะโบราโบราในตาฮีตี เขาเล่าให้ผมฟังว่าเมื่อไม่นานมานี้ประธานสเตรคมาเยี่ยมโบราโบราและเล่าให้บรรดาผู้สอนศาสนาฟังเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ท่านได้ไปหาช่างตัดผมซึ่งเป็นสมาชิกเพื่อตัดผม ท่านถามช่างตัดผมว่าในบรรดาในนิตยสารในร้านทำไมไม่มีนิตยสาร *เลียวโฮนา* ให้ลูกค้าอ่าน ช่างตัดผมสัญญาว่าครั้งต่อไปที่ท่านมาจะมี *เลียวโฮนา* หลายฉบับ อย่างไรก็ตาม ครั้งต่อมาที่ประธานสเตรคไปตัดผมก็ยังคงไม่มี *เลียวโฮนา* อยู่นั่นเอง ด้วยความรู้สึกลึกซึ้งผิดหวัง ท่านจึงถามช่างตัดผมถึงเหตุผล ช่างตัดผมอธิบายว่าทุกครั้งที่ย่าง *เลียวโฮนา* ไว้ จะมีคนอ่านและถามคำถามมากมาย จากนั้นจะถามว่าขอเก็บนิตยสารไว้ได้หรือไม่ ช่างตัดผมบอกว่าเขาไม่มีนิตยสารมากพอจะแจก แต่เขาเสริมว่าหลายคนที่ยอนนิตยสารไปนั้นต่างกำลังเรียนบทสนทนากับผู้สอนศาสนา

โลกนี้ดูเหมือนจะเกิดสิ่งใดขึ้นหากแพทย์ทันตแพทย์ และช่างตัดผมทุกคนในศาสนจักรจะวางนิตยสารสักสองสามฉบับไว้ในห้องรับรองของเขา ศาสนจักรกำลังก้าวไปข้างหน้าเพราะเรื่องเล็กและเรียบง่ายที่สมาชิกทำ

เบอร์เตส มัลฟอร์ด, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

โปรดส่งคำติชมหรือคำแนะนำของท่านมาที่ liahona@ldschurch.org อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของเนื้อความที่ส่งมา ■

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถใช้กับการสังสรรค์ในครอบครัวได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“สร้างศรัทธาในพระคริสต์” หน้า 12: ตอนท้ายของบทความ เอ็ลเดอร์คริสทอฟเฟอร์สันกล่าวถึงศรัทธาว่าเป็นหลักธรรมแห่งการกระทำและพลังอำนาจ ท่านอาจสนทนากับครอบครัวเรื่องการทำความดีบางอย่างที่ท่านเผชิญและเป้าหมายที่ท่านสามารถกำหนดได้เพื่อเอาชนะการทำทายนั้น เลือกหนึ่งเป้าหมายเพื่อนำมาปฏิบัติในสัปดาห์นี้ โดยระลึกว่าด้วยความช่วยเหลือของพระเยซูคริสต์ เรามีกิจวัตรที่จะกระทำทุกสิ่งตามพระประสงค์และเวลาอันเหมาะสมของพระองค์ การสังสรรค์ในครอบครัวครั้งต่อไป ท่านอาจสนทนาถึงความคืบหน้าของครอบครัวเกี่ยวกับเป้าหมายที่ท่านตั้งไว้

“แบ่งปันพระกิตติคุณโดยการแบ่งปันตัวท่าน” หน้า 16: ขณะที่ท่านแบ่งปันเรื่องราวจากบทความ ขอให้ครอบครัวของท่านนึกถึงเพื่อน ๆ และสมาชิกในครอบครัวที่ท่านสามารถแบ่งปันพระกิตติคุณกับเขา สนทนาถึงวิธีสร้างมิตรภาพและรับฟังด้วยความรัก เพื่อว่าเมื่อโอกาสในการแสดงประจักษ์พยานมาถึง ท่านจะมีความพร้อม

“การสวดอ่อนน้อมในความก้าวหน้าส่วนบุคคล” หน้า 58: อ่านประสบการณ์ของอมาเลียเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่จะสวดอ่อนน้อมทั้งในตอนเช้าและตอนกลางคืน ท่านอาจต้องการอ่านสิ่งที่มีวลีสอนใน แอลมา 34:17-27 เกี่ยวกับวิธีที่เราควรสวดอ่อนน้อม ท่านอาจขอให้สมาชิกในครอบครัวอธิบายว่าข้อเหล่านี้ให้ข้อคิดอะไรเกี่ยวกับว่าเราควรสวดอ่อนน้อมเมื่อใดและสวดอ่อนน้อมอย่างไร สรุปโดยการแสดงประจักษ์พยานของท่านถึงพลังของการสวดอ่อนน้อม

“เพื่อนผู้สอนศาสนา” หน้า 60: หลังจากอ่านบทความ ให้ทำรายการกิจกรรมและการประชุมของศาสนจักรที่อาจทำให้เพื่อนของสมาชิกในครอบครัวแต่ละคนเกิดความสนใจ ท่านอาจแสดงบทบาทสมมติวิธีการเชื้อเชิญเพื่อนให้มาร่วมกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง สนทนาเกี่ยวกับความหมายของการเป็นเพื่อนแท้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักร สรุปโดยวางแผนในการติดต่อเพื่อนคนนั้นและให้คำเชื้อเชิญ ■

เราเป็นครอบครัวสุขสันต์

การสังสรรค์ในครอบครัวที่เราจำได้ว่าชื่นชอบมากที่สุดคือครั้งที่เรাজัดขึ้นในช่วงเวลาว่างลำบาก เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในฝ่ายบริหาร สามีดิฉันต้องเผชิญการทำทายนางอย่างในที่ทำงานและรู้สึกท้อแท้

เราตัดสินใจว่าการสังสรรค์ในครอบครัวสัปดาห์นั้นจะทำเพื่อยกย่องเขา สมาชิกครอบครัวทุกคนเขียนจดหมายที่แสดงออกถึงความขอบคุณเขา โดยบอกว่าทำไมเราจึงรักเขาและสิ่งที่เราหวังสำหรับเขา จากนั้นเราทำอัลบั้มรูปภาพครอบครัวในช่วงเวลาสำคัญๆ เช่น วันครบรอบต่างๆ วันแต่งงาน วันหนึ่งวันเกิด และเหตุการณ์อื่นๆ โดยเขียนข้อความลงท้ายด้วยคำว่า “และเราจึงเป็นครอบครัวสุขสันต์” ช่วงท้ายของการสังสรรค์ ดิฉันกับลูกสาวร้องเพลงปฐมวัยที่มีคำร้องคล้ายคลึงกันนี้ (ดู “ครอบครัวที่แสนสุขสันต์” หนังสือเพลงสำหรับเด็ก 104)

ในช่วงเวลาของการสังสรรค์ในครอบครัว เราจะสัมผัสได้ถึงความรักของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและความรักที่เราต่างมีให้กัน

ดิฉันขอบคุณพระบัญญัติที่มาจากใจให้จัดสังสรรค์ในครอบครัว การเชื่อฟังพระบัญญัติข้อนี้เสริมสร้างความเข้มแข็งให้เรา เตรียมเราให้พร้อมเป็นครอบครัวในวันจันทร์ ■

เคเนีย ดูอาร์เต ดอส ซานโตส, บราซิล

ฉันมีค่าเท่าไร

โดย อาตัม ซี. โอลสัน

นิตยสารศาสนาจักร

ท ั้งจากไม่มีโทรทัศน์อยู่สี่ปีและอีกหกปีกับโทรทัศน์มือสอง ในที่สุดผมก็ภรรยา จึงตัดสินใจว่าจะซื้อทีวีใหม่ เนื่องด้วยราคาเราจึงเปรียบเทียบรุ่น ยี่ห้อ จุดเด่น และราคา ก่อนตัดสินใจซื้อ น่าสนใจที่ผมไม่เพียงได้ทีวีที่ดีมีมาเท่านั้นแต่ยังได้ข้อคิดสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดคุณค่าของตนเองด้วย

ประสบการณ์ของเราสอนเราว่าคุณค่าของเราวัดได้โดยการเปรียบเทียบ—กับพี่น้อง เพื่อนร่วมชั้น เพื่อนวัยเดียวกัน และเพื่อนร่วมงาน กระนั้น แม้ว่า การกำหนดคุณค่าโดยการเปรียบเทียบจะสมเหตุสมผลเมื่อซื้อทีวี แต่ในชีวิตเรา คือ ทีวี

การเปรียบเทียบตัวเรากับผู้อื่นเพื่อกำหนดคุณค่าของเรามีเหตุผลพอๆ กับทีวีเครื่องหนึ่งกำลังมองเครื่องอื่นในร้านและอยากให้ตนเองมีขนาด 40 นิ้ว แทนที่จะเป็น 27 นิ้ว ไม่มีเหตุผลที่จะทำเช่นนั้น เพราะ “มีใครในพวกท่านโดยความกระวนกระวาย อาจต่อชีวิตให้ยาวออกไปอีกสักศอกหนึ่งได้” (มัทธิว 6:27) หรือเพิ่มขนาดหน้าจอให้ตนเองหนึ่งนิ้วได้ อัครสาวกเปาโลเตือนว่าเมื่อผู้คน “เอาตัวของเขาเป็นเครื่องวัดกันและกัน และเอาตัวเปรียบเทียบกันและกันแล้ว เขาก็เป็นคนขาดความเข้าใจ” (2 โครินธ์ 10:12)

เราควรเอาใจใส่เพียงเล็กน้อยกับคนที่กำลังเปรียบเทียบแทนเราและบอกเราว่าเรามีค่าเท่าที่พวกเขา คิด ถึงแม้พ่อค้าขายปลีกจะควบคุมราคาทีวีไว้ แต่เขาไม่ได้กำหนดคุณค่าของมัน

สิ่งสำคัญที่สุดคือ: ลูกค้านั้นเห็นราคาราคาสินค้าประเมินค่าผลิตภัณฑ์ และตัดสินใจว่าคุ้มค่าคุ้มราคาหรือไม่ ในชีวิตนี้มีผู้ซื้อผลลัพธ์เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น

พระเจ้าช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ ทรงประเมินค่า “ผลิตภัณฑ์”—หรือเรา ทั้งโดยรวมและเป็นรายบุคคล พระองค์ทรงทราบความลึกซึ้งของความ

*ผู้ซื้อตัดสินใจว่า
ของคุ้มค่าคุ้ม
ราคาหรือไม่*

ชั่วช้าสามานย์ที่จะเกี่ยวข้องกับครอบครัวมนุษย์ พระองค์เข้าพระทัยราคาอันมากล้นจนมิอาจประมาณได้ที่เรียกร้องให้พระองค์จ่าย “ซึ่งความทุกข์เวทนานี้ทำให้ [พระองค์] แม้พระผู้เป็นเจ้า, ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาสิ่งทั้งปวง, ต้องสิ้นเพราะความเจ็บปวด, และเลือดออกจากทุกขุมชน, และทนทุกข์ทั้งร่างกายและวิญญาณ” (คพ. 19:18)

โดยที่ทรงทราบทุกสิ่ง พระองค์ยังทรงตัดสินใจว่าผมมีค่าเสมอ

ไม่ว่าผมจะคิดว่าผมบกพร่องเพียงใดเมื่อเทียบกับคนอื่น ไม่ว่าคนอื่นจะเห็นผมมีค่าน้อยเพียงใด แต่พระเจ้าทรงรู้ลึกกว่าผมมีค่าเสมอราคาที่พระองค์ต้องจ่าย

การโจมตีคุณค่าของเราเป็นยุทธวิธีแยบยลที่สุดแต่ร้ายกาจที่สุดวิธีหนึ่งของซาตาน ผมจำเป็นต้องเชื่อว่าพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสิ้นพระชนม์ไม่เพียงเพื่อบาปของโลกเท่านั้นแต่พระองค์สิ้นพระชนม์เพื่อบาป *ของผม* ด้วย ถ้าปฏิปักษ์สามารถชักนำผมให้เชื่อเป็นอย่างอื่น ความสงสัยของผมอาจทำให้ผมไม่แสวงหาพระคุณแห่งการชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและไม่ได้กลับไปประทับของพระองค์

ถ้าท่านสงสัยคุณค่าของท่าน จงไปหาองค์ผู้ซื้อเพื่อขอทราบบทวิจารณ์ผลิตภัณฑ์เรื่องเดียวที่สำคัญ “เราสามารถสวดอ้อนวอนด้วยความมั่นใจเพื่อเราจะรู้สึกได้ถึงความรักที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงมีต่อเรา” ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าวว่า “... พระองค์ทรงรักเรา ... มากพอจะทรงจ่ายราคาบาปของเราทุกคน”²

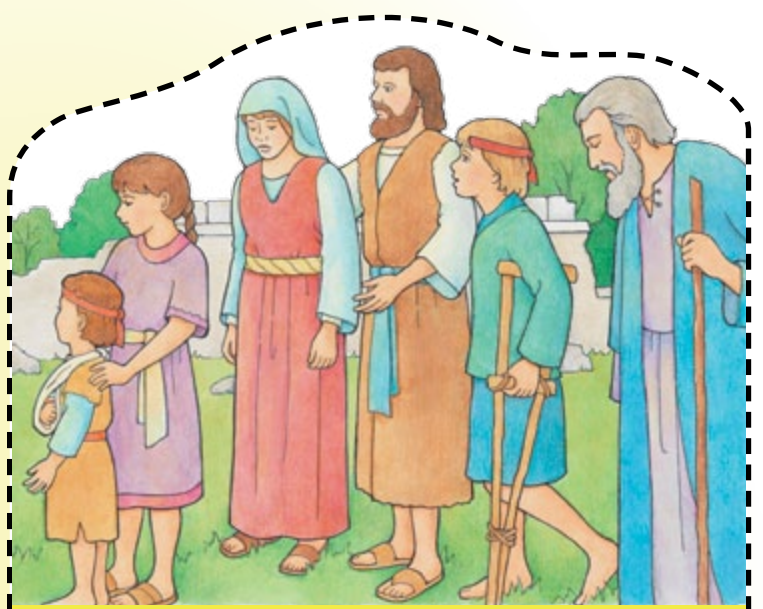
การมีศรัทธาในความรักนั้นยอมให้พระเจ้าผู้ไถ่ทรงเปลี่ยนชีวิตเราและนำสิ่งที่พระองค์ทรงซื้อกลับบ้าน ■

อ้างอิง

1. ดู คำสอนของประธานศาสนาจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), หน้า 438.
2. เฮนรี่ บี. อายริงก์, “บุตรและสาวก,” *เสียงโชนา*, พ.ศ. 2003, หน้า 37.

พระเยซูคริสต์

ชาวนีไฟที่เจ็บป่วย

ไฟล้อมเด็กๆ

พระเยซูทรงรักษาคนเจ็บป่วยและ
ทรงอวยพรเด็กๆ
3 นีไฟ 17

ปีนี้ *เดียนา* หลายฉบับจะมีชุดภาพบุคคลและสิ่งของในพระคัมภีร์มอรมอน เพื่อให้ภาพเหล่านี้แข็งแรงและใช้สะดวก ให้ตัดภาพออกมา ทากาวหรือใช้เทปแปะกับกระดาษแข็ง ถุงกระดาษถุงเล็กๆ หรือแผ่นไม้ติดงานประดิษฐ์ เก็บแต่ละชุดไว้ในซองหรือถุงพร้อมแผ่นกระดาษสีเหลืองที่บอกว่าจะหาเรื่องราวพระคัมภีร์เกี่ยวกับภาพเหล่านี้ได้ที่ไหน

โครงการสวัสดิการ โครงการเพื่อมนุษยธรรม ศูนย์ข้อมูลการจ้างงาน
สำนักงานคณะเผยแผ่ ศูนย์ประวัติครอบครัว พระวิหาร ศูนย์บริการ
นักท่องเที่ยว และอีกหลายแห่งจัดเตรียมโอกาสการรับใช้ให้ผู้สอน
ศาสนาอาวุโส ผู้อาวุโสบังใจได้ว่าการเรียกมาจากพระเจ้าผ่าน
ศาสตราจารย์ของพระองค์ พระเจ้าทรงทราบว่าคุณได้เหมาะแก่กับ
ผู้สอนศาสนาแต่ละคนที่เต็มใจรับใช้ ดู “ผู้สอนศาสนาอาวุโส:
ตอบรับการเรียกของศาสตราจารย์,” หน้า 20

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

